9 ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

αδεσμευτο περιοδικο πολιτικης δρασης και κουλτουρας

δρχ.20..

ΧΩΡΟΣ ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΞΥΝΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ κ ΠΡΥΤΑΝΗ

ΡΑΣΙΔΑΚΗΣ υφηγητης: ΟΛΕΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΧΟΥΝ ΥΣΤΕΡΙΑ!

χιλιάδες τρέχουν μὲ ποδήλατα
μὰ λίγοι φτάνουνε στὸν οὐρανὸ

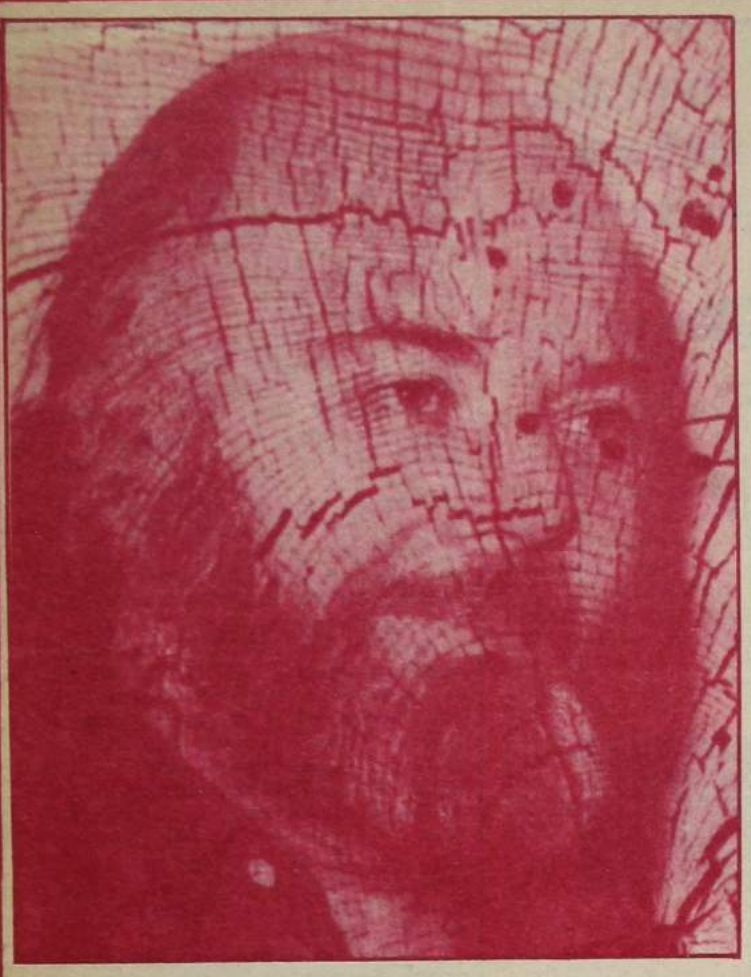

ΤΣΙΡΩΝΗΣ: ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Τό θέμα τῆς "ὑποχρεωτικῆς αὐτοκτονίας" τοῦ γιατροῦ-ἀρχηγοῦ τοῦ Ο.Ε.Μ. Βασίλη Τσιρώνη,εἶναι γνωστό ἀπό τόν ξεπουλημένο ἡμερήσιο καί περιοδικό τύπο. Τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ παρουσίασε -ὅσο γίνονταν πιό σωστά- τό θέμα πολιορκίας τοῦ Τσιρώνη,καθώς καί τίς βασικές του ἀπόψεις,ὅπως κι'ἕνα βιογραφικό του.(Ιδεοδρόμιο Νο 7) Μετά ἀπ'ὅσα γράφτηκαν -καί δέν γράφτηκαν- στόν τύπο περιτεύει κάθε σχόλιο γιά τόν τρόπο τῆς "αὐτοκτονίας" του,ἀπό πλευρᾶς 'Ιδεοδρόμιου. Βρισκόμαστε στά νύχια ἑνός καλυμένου ἀστυνομικοῦ κράτους πού εὐνοεῖ κάθε φασίστα,καί καταδιώκει κάθε ἐλεύθερο,ἀπελεύθερο ἤ ἐλευθερωμένο ἄνθρωπο. 'Η "ὑποχρεωτική αὐτοκτονία" τοῦ Τσιρώνη "ἐνόχλησε"ἀκόμα καί τή δεξιά,τοῦ Καραμανλῆ (βλέπε σχετικό δημοσίευμα ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Νο 207,πού ἀναδημοσιεύουμε ὁλόκληρο). Σήμερα ὁ Τσιρώνης,ἐχθές οἱ ...Παναγούλης,Λαμπράκης,Κασίμης καί ἄλλοι ἀνώνυμοι... Α ὔ ρ ι ο ἐμεῖς, ὁ καθένας μας,κι'ἄς κάνουν οἱ ἀριστεροί κομμουνιστές τοῦ Ριζοσπάστη πῶς δέν καταλαβαίνουν.'Η ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται.Οἱ δολοφόνοι τῆς δεξιᾶς, τούς περιμένουν,πιό θωρακισμένοι αὐτή τήν φορά νά τούς ξαναστήσουν στά ἀποσπάσματα, καί νά τούς ἐμπλέξουν πάλι σέ...509 καί Γ'Ψηφίσματα...ἀλλ'ὥς τότε μποροῦν νά διοργανωθοῦν ἀμέτρητα Φέστιβαλ καί προφέστιβαλ,ὅσπου νά τραγουδήσουμε καί πάλι... Αἰώνια τιμή σέ σᾶς ἀδελφοί.... Οἱ ἰδέες τοῦ Τσιρώνη ζοῦν. Κάτω ἡ ἀστυνομική τρομοκρατία.Τιμή στόν ἥρωα Τσιρώνη,ὅποιος κι'ἄν ἦταν ὁ θάνατός του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

δεκαπενθημερο αδεσμευτο περιοδικο πολιτικης δρασης και κουλτουρας τευχος 9,20 αυγουστου 1978 δρχ. 20..

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΒΑΛΗΣ,ΜΑΚΗΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΒΕΛΛΙΣΣΑΡΙΟΥ 4 ΑΘΗΝΑ 705 ΤΗΛ.6468 204

~σελδα: λαζαρος ζηκος~

ζουμε σε μια κοινωνια που ερχεται σε φανερη αντιθεση με τις φυσικες λειτουργιες μας

του βαγγελη κοτρωνη

Τίς τελευταῖες ἡμέρεςξανάρχισα νά κατεβαίνω στήν πασίγνωστη πλέον Πλατεῖα τῶν 'Εξαρχείων. Κάποια στιγμή τῆς ζωῆς μας περνᾶμε ὅλοι ἀπό αὐτόν ἐδῶ τόν χῶρο.Περνᾶμε εἴτε λόγω πολλῶν φροντιστηρίων πού βρίσκονται στήν περιοχή,εἴτε διαφόρων ἐνδοοἰκογενειακῶν συγκρούσεων πού μόνο μέσα στόν — θαρρεῖς— περιφραγμένο χῶρο τῆς Πλατείας 'Εξαρχείων μποροῦμε νά βγάλουμε τό μαῦρο μας καί ὡς ἐκ τούτου νά ἐκτονωθοῦμε σέ ἕναν κάποιο βαθμό.
Εἶναι ἡ ἐποχή ἐκείνη πού ἀρχίζουμε καί συνειδητοποιοῦμε μέσα μας τίς ἔννοιες:"τάξη", "ἀταξία","κόμματα", καί "ἀναρχία","κοινωνικό-ἀντικοινωνικό" "ἐπαναστατικός καί ἐπαναστατημένος",ἄν καί γιαυτό τό τελευταῖο πολύ ἀμφιβάλλω ἄν ἔχει γίνει κάποιο ξεκαθάρισμα τούτων τῶν ἐννοιῶν.
Εἶναι τελικά ἡ ἐποχή τῆς "ἀμφισβήτησης" πού κυμαίνεται ἀπό τά 16 χρόνια ὥς γύρω στά 22, ὅπου κάποιος συγγενής θά...πεθάνει,θά τόν κληρονομήσεις καί τότε θά γίνεις καί σ ύ καλοβαλιμένος χονδροειδής μεσοαστός ἤ -ἄν ἔχεις τά ἀνάλογα προσόντα γιά νά γίνεις- τό κατεστημένο τῆς διανόησης καί τῆς κουλτούρας;
Μέχρι τότε,ὑπάρχουν πολλά περιθώρια νά κάνεις καί σ ύ μεάν... ἐπανάσταση;
Βέβαια αὐτή ἡ ἐπανάσταση ἀρχινάει π ά ν τ α ἀπό τίς σπιτικές σχέσεις.Πολλοί φίλοι κι' ἄλλοι νέοι πού ἐπειδή τσακώθηκαν μέ τήν "μάμά" τους ἤ ἐπειδή ὁ"μπαμπᾶς" τους δέν τούς ἔδινε τά ἀπαραίτητα χρήματα γιά χαρτζιλίκι,οὕτως ὥστε νά ἀγοράζουν τά ἀπαραίτητα γιά νά τήν ...βρίσκουν,τά παρατᾶνε ὅλα καί ξεκινᾶνε γιά τόν βαρύ δρόμο τῆς...ἐξορίας,πού πάντα καλῶς ἤ κακῶς καταλήγει στά 'Εξάρχε-α.'Ακόμη πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ νέοι πού λόγω μιᾶς λανθάνουσας σεξουαλικῆς ἐφηβείας καί παράλληλα λόγω τῆς γύρεως τῆς ἀνοίξεως,ἐπίσης παρατᾶνε τά σπίτια τους γιά νά πᾶνε συνηθέστατα στά Μάταλα καί ὅταν χειμωνιάσει,ξανά στά 'Εξάρχεια.
Καί ὄχι ὅτι ἔχω τίποτα ἐναντίον αὐτῶν πού τό σκᾶνε ἀπό τό σπίτι τους ἀλλά τελικά φτάνει νά ἀναρωτιέσαι τ ί τελικά εἶναι ἡ Πλατεῖα τῶν 'Εξαρχείων. Π α ι δ ι κ ή Χ α ρ ά γιά κάθε ἕναν πού ἀποφασίζει νά παρατήσει τήν οἰκογένειά του —ἀλλά παράλληλα (κρυφά ἀπό τήν ἄλλη παρέα) πηγαίνει νά βρεῖ τή "γρηά" του,πού τοῦ δίνει κάτι κολλαριστά χιλιάρικα— καί ἐκτονώνεται σέ διάφορες μελαγχολικές,θορυβώδεις καί ὑποτίθεται καταλυτικές γιά τό κράτος καί τούς θεσμούς του ἐνέργειες;Χῶρος πού οἱ ὑποτιθέμενοι ἀντιεξουσιαστές —γιά νά μήν πῶ ἀναρχικοί— ψάχνουν νά βροῦν τό πατρικό ὑποκατάστατο ἀνάμεσα στούς διαφόρους αὐτοπαρουσιαζόμενους σάν "ἀναρχομπαμπάδες" ἤ ἐπί τό κοσμιώτερο "ἀναρχοφιλόσοφους". - Τέτοιες σκέψεις ἄρχισαν νά μοῦ περνᾶνε ἀπ'τό κεφάλι ξανακατεβαίνοντας στά 'Εξάρχεια. Καλῶς ἤ κακῶς ἡ πλατεῖα τῶν 'Εξαρχείων ἔχει γίνει πόλος συσπείρωσης ὅλων ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων πού ἀμφισβητοῦν,εἴτε ἐμπραχτα εἴτε θεωρητικά- τό κράτος,τούς θεσμούς του καί τελικά κάθε μηχανισμό ἐξουσίας ἀριστερό ἤ δεξιό.Πόλος συσπείρωσης αὐτῶν πού ἀποκαλοῦνται ἀντιεξουσιαστές.

'Ισχύει λοιπόν ἡ ρήση:"ἡ ἀμφισβήτηση περνάει ἀπό τά 'Εξάρχεια"; 'Η Πλατεῖα τῶν 'Εξαρχείων ἄρχισε νά λειτουργεῖ ἔτσι μέ τούς μέ τούς φοιτητές καί ἀργότερα μέ πολλούς ἄλλους,πού προτιμᾶνε αὐτήν τήν περιοχή λόγω τοῦ χαμηλοῦ κόστους τῆς ζωῆς πού ἰσχύει στήν περιοχή 'Εξαρχείων-Νεαπόλεως.Στά χρόνια τῆς δικτατορίας γνώρισε τήν μεγαλύτερη ἄνθιση.Περικυκλωμένη ἀπό μιά σειρά τυπογραφεῖα-βιβλιοπωλεῖα προοδευτικῆς ὑφῆς ἄρχισε νά λειτουργεῖ ἀντιστασιακά μέ ἀποτέλεσμα πολλές φορές νά συλλαμβάνονται νέοι καί νέες μόνο καί μόνο ἐπειδή κατοικοῦσανε στήν περιοχή καί εἶχαν κάποια "ἐμφάνιση" ἀριστερή — εἰδικά μετά τό Πολυτεχνεῖο,στό χρόνο τοῦ 'Ιωαννίδη.
'Εκείνη τήν ἐποχή καί λίγο νωρίτερα διαμορφώθηκαν καί οἱ διάφορες τάσεις τῆς διανόησης πού ἀκόμα καί σήμερα "λυμαίνονται" τόν χῶρο.
Πάρεις ἐκδοτικοί μηχανισμοί,δομάδες καί ὀργανώσεις, ὅλα στήν Πλατεῖα καί στό καφενεῖο τοῦ Ρούσσου.
Ἦταν ἡ ἐποχή πού τά 'Εξάρχεια λειτουργοῦσαν σάν τά γκέτο πού ἡ Δυτ.Γερμανία ἔχει τούς ἀμφισβητίες ἀριστεριστές καί ἀναρχίζοντες.Σέ κεῖνα τά γκέτο-ὅπως καί στά 'Εξάρχεια-ὁ καθένας μπορεῖ νά λειτουργήσει Ὅ π ω ς αὐτός θέλει καί ἡ ἀστυνομία σπάνια ἐπεμβαίνει.Ὅταν ὅμως κάποιος βγεῖ ἀπό τό γκέτο μπορεῖ θαυμάσια νά ἐλέγχονται οἱ ἐνέργειές του.Χώρια πού τό γκέτο π ά ν τ α εἶναι γεμᾶτο ἀπό ποικιλοειδεῖς μυστικούς-χαφιέδες .Ἔτσι ἡ ἐξουσία ἐλέγχει θαυμάσια κι'ἀποτελεσματικά(;)αὐτούς πού θεωρεῖ ἐπικίνδυνους.Καί ἄν γίνει μιά κάποια ἐνέργεια λίγο θορυβώδης,ἀπ'ὅσο πρέπει,τότε ξέρει πού θά βρεῖ ἀναπάσα στιγμή ἐκείνους πού θέλει νά συλλάβει;
Σήμερα ὅμως τά πράγματα δέν εἶναι καί τόσο"θαυμαστά" ὅπως κάποτε.Καί κύριο αἴτιο γιαυτό, ὁ καιροσκοπισμός ἐκείνων πού κυριολεκτικά,λυμαίνονται τόν χῶρο,καί μιλάω ...γεωγραφικά καί ὄχι ἰδεολογικά.Καιροσκοπισμός,τίς περισσότερες φορές ὄχι σκόπιμος,κι'ἴσως γιαυτό καί πιό ἐπικίνδυνος.
Κυριαρχοῦσα ἄποψη εἶναι ὅτι γιά ὅλα "φταίει ἡ ἐξουσία" καί ὅταν τήν καταργήσουμε ὅλα αὐτά θά φτιάξουνε.Εὐσεβεῖς πόθοι θά ἔλεγα.Ζώντας παρέα μέ αὐτούς πού ὑποτίθεται ὅτι θ'ἀλλάξουν τόν κόσμο,διαπιστώνουμε ὅτι ἀκόμα καί αὐτές οἱ διαπροσωπικές τους σχέσεις βρίσκονται σ'ἕνα στάδιο ἄκρατου ἐξουσιασμοῦ.Φράσεις ὅπως "σκᾶσε Σ...."ἤ αὐτό τό σπίτι εἶναι... δ ι κ ό μ ο υ,δείχνουν τουλάχιστον στά λόγια,τή φ ύση τῶν προσωπικῶν σχέσεων ἐκείνων πού ἔχουν τά περισσότερα ἰδεολογικά φόντα.'Ακόμα καί ὁ τρόπος τοῦ σεξουαλικοῦ πλησιάσματος καί τῆς πράξης ἔχει καθαρά σεξουσιασιαστικό χαρακτῆρα.Εἴτε φαλλοκρατικό εἴτε αἰδοιοκρατικό εἶναι τό πλησίασμα.
'Αλλά καί ὁ ὅλος γενικά ὁ "χῶρος" τῶν 'Εξαρχείων,λειτουργεῖ ἐξουσιαστικά ἀπέναντι σέ ἄλλους"παρόμοιους"συνοικιακούς χώρους.
Προσωπική μου θέση,ὅπως αὐτή συμπεραίνεται ἀπό τά παραπάνω δεδόμενα εἶναι ὅτι ἐκεῖνο πού πρέπει νά κυτταχτεῖ νά γίνει, εἶναι ν'ἀπαλλαγεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπ'τόν τρομαχτικό φ ό β ο πού νοιώθει ἀπέναντι στή ζ ω ή καί

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ σελίδα 2

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

στήν ε λ ε υ θ ε ρ ί α.
Από τήν στιγμή πού άρχισε νά χάνει τή φυσική του έλευθερία καί νά λειτουργεί σάν κοινωνικό ζῶο άπό τότε ὁ ἄνθρωπος ἐθίστηκε νά φοβᾶται τή ζ ω ή καί φυσικό της ἐπακόλουθο τήν έ λ ε υ θ ε ρ ί α. Αὐτό πού πολύ σωστά ὁ Ράϊχ ὀνόμασε: "συγκινησιακή πανοῦκλα", ἄρχισε νά κυριαρχεῖ πάνω στόν ἄνθρωπο καί 2000 χρόνια τώρα δέν τόν ἔχει ἀφήσει νά ξεφθγει ἀπό τήν παιδική του ἡλικία, ὅπου βρίσκεται στό σύνολό του
θά μποροῦσε ποτέ ν'ἀλλάξει τίποτα μέ μιά ἐπαναστατική μετα μεταβολή; Μήπως θά μποροῦσε νά ἀλλάξει μέ τήν κοινωνικοποίηση τῶν ἰδιωτικῶν μέσων παραγωγῆς; Καί στή Ρωσία καί στήν Κίνα ἔχουν γίνει τά παραπάνω ὅπως καί σέ πολλές ἄλλες "σοσιαλιστικές" χῶρες. Τ ί π ο τ α ὅμως δέν ἔχει ἀλλάξει. Ἀκόμα οἱ ἄνθρωποι πού ζητᾶνε τήν ἐλευθερία ὅπως αὐτοί τήν ἀντιλαμβάνονται, διώκονται καί φυλακίζονται. Ἀκόμα καί ἡ σεξουαλική ἀπόλαυση δέν εἶναι ἐλεύθερη μέ ἀποτέλεσμα ἑκατοντάδες ὁμοφυλόφιλοι νά ἐκτοπίζονται στήν Σιβηρία καί ἄλλα παρόμια... Καί νά μήν βιαστοῦν μερικοί νά μοῦ ποῦν, ὅτι φταίει τό ὅτι ἔχει ἀνέβει ἡ "ἀστική τάξη νέου τύπου" ἤ ἡ "γραφειοκρατία" στήν ἐξουσία. Θά τούς ἀπαντήσω ὅτι αὐτά εἶναι παραμύθια γιά παλιμπαιδισμένους ἐπαναστᾶτες. Το μ ό ν ο πού φταίει εἶναι π ὡς δώσανε πρωτεύοντα ρόλο στίς κοινωνικοποιήσεις καί στ' ἄλλα "ἐπαναστατικά" μέτρα, καί τόν παράγοντα ἄνθρωπο τόν εἶδαν σέ συνάρτηση τῶν οἰκονομικῶν μέτρων.
Ἐκεῖ τήν πατήσανε...
Γιαυτό τό πρῶτο μέλημα αὐτουνοῦ πού θέλει ν'ἀλλάξει τόν κόσμο ἤ πού θέλει νά ἰσχυρίζεται ὅτι θέλει ν'ἀλλάξει τόν κόσμο, εἶναι ὅτι πρῶτα πρέπει ν'ἀλλαξει τίς δομές των χαρακτηροδομῶν αὐτῶν πού ἀποτελοῦν τήν κοινωνία. Καί πρέπει νά μᾶς γίνει ξακάθαρο ὅτι ποτέ δέν πρόκειται νά πάψει νά ὑπάρχει ἡ ἐξουσία, ὅσο κυριαρχεῖ ἡ σημερινή χαρακτηρολογική δομή.

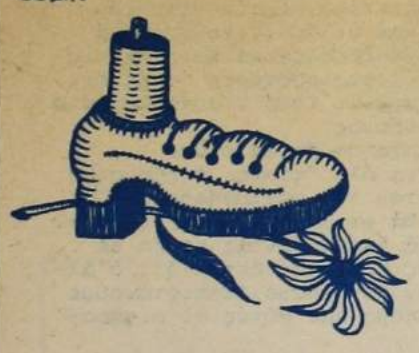

Ἡ ἀνθρώπινη βιοενεργειακή δύναμη καί ἡ ἀντανάκλασή της, ὁ χαρακτηρολογικός συναισθηματικός κόσμος τοῦ σημερινοῦ καταπιεσμένου ἀνθρώπου, προσδιορίζονται ἀπό μιά λιμνάζουσα καί ἀποσυνθετική κατάσταση πού ὁδηγεῖ καθημερινά τό ἄτομο στόν θάνατο. Αὐτό, ἡ συνείδηση τό ἀντιλαμβάνεται καί τό ἐκφράζει νοηματικά σάν μιά ζωή ἄσκοπη, δυστυχισμένη, χωρίς ἴχνος χαρᾶς καί αὐθεντικοῦ βιώματος, γεμᾶτη ἄγχη πού πολλές φορές καταλήγουν στήν γενικευμένη ψυχασθένεια. Τούτη τή διαδικασία τῆς σταδιακῆς νέκρωσης τῆς ζωῆς, κατά τή διάρκεια πού αὐτή εἶναι ζωντανή, ξέρουμε πολύ καλά ὅτι δέν μπορεῖ νά δεχτεῖ ἰσχυρές παρεμποδιστικές ἐπιδράσεις ἀπό τά ἄτομα πού ζοῦν στόν χῶρο τῶν Ἐξαρχείων, παρά μόνο ἄν πάψουν νά κινοῦνται ὅπως μέχρι σήμερα κινοῦνται... Ἡ κοινωνία πού ζοῦμε ἔχει μιά δομή πού ἔρχεται σέ φανερή ἀντίθεση μέ τίς φυσικές λειτουργίες τοῦ ἀνθρώπινου κορμιοῦ. Ἐπειδή τό εἶδος τῆς αὐταρχικῆς κοινωνικῆς ὀργάνωσης ὑπάρχει ἐδῶ καί χιλιετηρίδες, οἱ ἴδιοι οἱ σημερινοί ἄνθρωποι εἶναι διαπλασμένοι βιολογικά καί ψυχολογικά μέ μιά χαρακτηροδομή πού ἀπωθεῖ τήν ὀρθολογική ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν καί καταπιέζει τήν ζωϊκή λειτουργία. Ὅμως ποιές εἶναι αὐτές οἱ ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπινου κορμιοῦ; Μιλάω φυσικά γιά τήν θέληση γιά ἀ π ό λ α υ σ η τοῦ ἔρωτα, γιά τό πάθος, γιά τήν γ ν ώ σ η καί τήν ἱκανότητα γιά δ η μ ι ο υ ρ γ ί α. Αὐτές ο ἱ τρεῖς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπινου κορμιοῦ

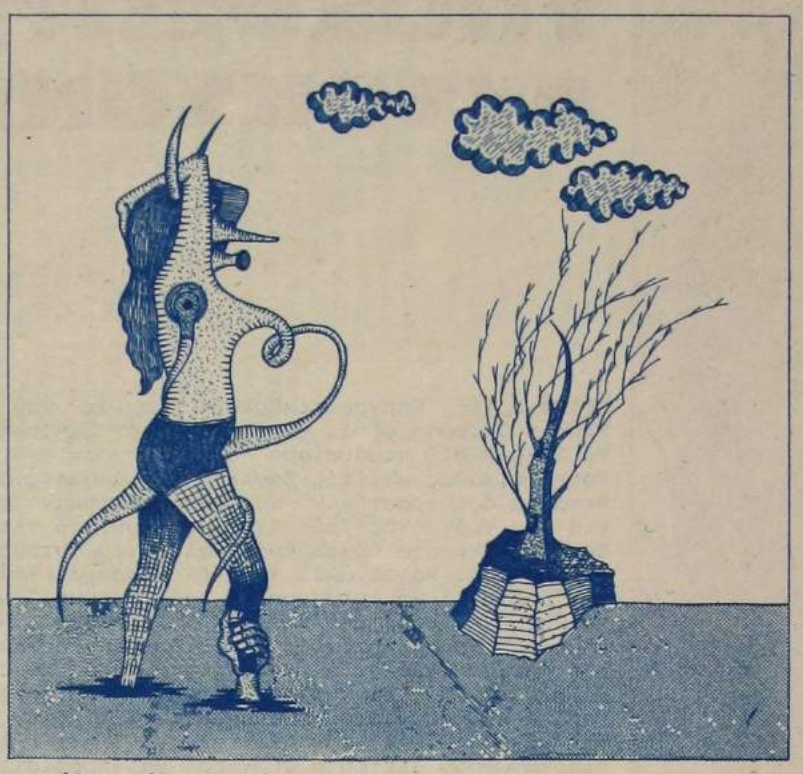

Σχέδιο Λάζαρου Ζήκου

εἶναι παράλληλα καί ἡ πεμπτουσία τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης. Εἶναι οἱ λεωφόροι γιά τήν πραγμάτωση καί τό πραγματικό βίωμα τῆς ε ὐ τ υ χ ί α ς:

Σίγουρα τά περισσότερα ἄτομα πού συχνάζουν στά Ἐξάρχεια ἀπολαμβάνουν ἕνα εἶδος ἔρωτα, ὄχι τόν ἔ ρ ω τ α, ἀλλά κάτι σάν αὐτό. Καί αὐτό μπορεῖ νά χαρακτηριστεῖ σάν κατάκτησή τους. Ἀλλά πέρα ἀπ'αὐτό τίποτα. Οὔτε γνώση, οὔτε, πόσο μᾶλλον, δ η μ ι ο υ ρ γ ι κ ό τ η τ α. Αὐτή ἡ λέξη εἶναι παντελῶς ἄγνωστη γιά τό λεξιλόγιό τους. Περιορίζονται σέ διάφορες κριτικές στεῖρες καί ἀρνητικές ἀπέναντι σέ μερικούς — σταγόνα στόν ὠκεανό— πού κάτι φτιάχνουν καί... παραπέρα τίποτα. Ἔτσι ὅμως δέν γίνεται τ ί π ο τ α...
Ἡ θέληση γιά ἀ π ό λ α υ σ η τοῦ ἔρωτα, εἶναι μιά καθαρή ἀπόρροια τῶν φυσικῶν ἀναγκῶν τοῦ βιοενεργειακοῦ μηχανισμοῦ πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Μέ κοινωνικά ὅμως κριτήρια αὐτή ἡ ἀπόλαυση περιορίζεται σέ μιά μηχανιστική σεξική ἐπαφή πού σάν μοναδικό της σκοπό ἔχει τήν "ἱκανοποίηση" (;) τοῦ ἀρσενικοῦ. Καί οὐσιαστικά αὐτή ἡ ἱκανοποίηση, μόνο ἱκανοποίηση δέν εἶναι. Σέ ἀνθρώπους μέ τρομαχτικές ἀναστολές, συμπλέγματα καί οἰκογενειακές καταβολές ἡ πράξη τοῦ ἔρωτα μπορεῖ νά φέρει τήν ἱκανοποίηση μόνον ὅταν ὕστερα, ἡ γυναίκα πεῖ ὑποκριτικά — τί ἄλλο θά μποροῦσε νά κάνει— ὅτι: "μοῦ ἄ ρ ε σ ε". Ναί, ἀλλά αὐτό δέν εἶναι ὀργασμός, πού εἶναι ἡ προϋπόθεση γιά τήν ἀπόλαυση τοῦ ἔρωτα. Βέβαια στή σημερινή κοινωνία ὁ πραγματικός ὀργασμός δέν μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ. Ἀλλά μπορεῖ νά πλησιαστεῖ σέ μεγάλο ποσοστό προσέγγισης, ἀρκεῖ ἡ σχέση τῶν δύο ἀνθρώπων νά βασίζεται σέ μ ή ἐξουσιαστικά δεδόμενα. Στήν κατανόηση, στήν ἐμπιστοσύνη, στήν ἀ γ ά π η. Καί παράλληλα μιά πλήρη καί σωστή γνώση τῶν ἐρωτογενῶν ζωνῶν τοῦ κορμιοῦ τους, πού ἄν καί ἔχουν ἕνα γενικό φορμά, ἔχουν ὁρισμένες ἐξειδικεύσεις ἀπό ἄνθρωπο σέ ἄνθρωπο, ἀνάλογα μέ τίς καταβολές του. Γιά παράδειγμα: μιά κοπέλλα πού ἔχει ἀνατραφεῖ μέ ὑπερβολική προπαγάνδιση ὑπέρ τοῦ "ὑγειοῦς Ἔρωτα" (;) ἀνακατεμένη μέ διάφορες βλακώδης χριστιανικές προλήψεις, θάχει τρομαχτικές ἀναστολές νά συνηθίσει στήν ἀπόλαυση τῆς oral συνουσίας, (πεο λειχία). Ἐξέχωρα πάντως ἀπ'αὐτά ὁ τέλειος ὀργασμός θά ἐπιτευχθεῖ μόνο καί μόνο τότε, ὅταν ὁ ἄνθρωπος περάσει ἀπό τό στάδιο τῆς ἔννοιας, στό τελευταῖο καί ὑπέρτατο στάδιο τῆς ἄνοιας, δηλαδή νά γίνει στήν οὐσία ἕνας γ κ ε σ τ α λ τ ι κ ό ς ἄνθρωπος, ἕνα συγκέντρωμα πολλῶν συνειδήσεων. Ἕνα ὑπερ-πλάσμα μέ ἑνοποιημένη συνείδηση. (gestalt=ὅλο, σύνολο).
Ἡ γ ν ώ σ η καί ἡ δ η μ ι ο υ ρ γ ι κ ό τ η τ α μποροῦν νά ὑπάρξουν μόνο σ'ἕναν ἱκανοποιημένο ἐρωτικά ἄνθρωπο. Καί φυσικά τό ἕνα σέ συνάρτηση τοῦ ἄλλου. Μέ τό βίωμα τῶν τριῶν παραπάνω, ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ξεπεράσει τήν "κοινωνικότητα" πού τοῦ ἔχουν φορέσει καπέλλο καί νά προχωρήσεις σέ μιά κοινωνία πού δέν θά ὑπάρχουν οἱ ὁποιοιδήποτε μηχανισμοί γιατί θά ἔχουν ξεπεραστεῖ ἀπό τήν ἴδια πορεία τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο εἶναι πού δέν μποροῦν νά καταλάβουν ἐκεῖνοι πού ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι "ἀναρχικοί" ἤ "ἀντιεξουσιαστές" καί, καταναλίσκονται σέ καβγάδες καφενοβιακούς πού κανένα οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα δέν ἐπιφέρουν.
Ὁ ἄνθρωπος μεγαλώνοντας μέσα στίς πατριαρχικές-ἱεραρχικές δομές τῆς κοινωνίας καί πρῶτα ἀπ'ὅλα τῆς οἰκογένειας, χάνει τήν ἐπαφή του μέ τόν βιολογικό του πυρῆνα καί καταστρέφει τή βιοσεξουαλική του λειτουργία πού προυπάρχει μέσα στή ζωή του Ἀναπόφευκτα θωρακίζεται μυικά καί χαρακτηρολογικά καί δέν μπορεῖ πιά ν'ἀποβάλει τή θωράκισή του, χωρίς νά βάλει σέ κίνδυνο ὁλόκληρο τόν ὀργανισμό του. Ἄν αὐτή ἡ θωράκιση καταρρεύσει ξαφνικά, τότε στό μακροχρόνια θωρακισμόνο ἄτομο ἐπέρχεται ἕνα ἀπόλυτο χάσιμο προσανατολισμοῦ. Ἔρχεται αὐτό πού λέμε: "Ἴλιγγος τῆς ἐλευθερίας" καί πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀνικανότητας τοῦ θωρακισμένου ὀργανισμοῦ νά λειτουργήσει μέ φυσικό τρόπο.
Ὁ φόβος νά αὐτοεγκαταλειφτοῦμε στούς ὀργαστικούς σπασμούς τοῦ πλάσματος, ὁ φόβος νά νοιώσουμε μέσα μας τήν ροή τῆς κοσμικῆς ζωϊκῆς ἐνέργειας, τῆς ὀργόνης, αὐτός ὁ φόβος εἶναι καί ἡ αἰτία τῆς ἀνελευθερίας τῶν μαζῶν.

Καί ἡ ἐπανάσταση;
Τό γκρέμισμα τῶν κοινωνικῶν ἐξουσιαστικῶν δομῶν πού δημιούργησαν στό παρελθόν αὐτήν τήν κατάσταση;
Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὁλοκάθαρη:
— Στό μέτρο πού ἡ παρακμή τῶν πατριαρχικῶν θεσμῶν θά ἀφήνει περιθώρια γιά ὁλοένα λιγότερο ἀνελεύθερη ἀνάπτυξη τῶν ἀνθρώπων, τόσο περισσόυερο θά παίρνει ἔκταση τό γενικό κίνημα πού θά ὁδεύει γιά μιά πραγματική αὐτοδιαχείριση καί αὐτοκυβέρνηση τῆς ζωῆς μας.
Τό αὐτοδιαχειριστικό κίνημα πού σάν βάση θά ἔχει τήν αὐθόρμητη θέληση ἐργασίας ἤτοι δημιουργικότητας, πού καταστράφηκε στήν ἐξουσιαστική κοινωνία, χρησιμοποιώντας πρῶτα τά συνδικᾶτα καί μετά τά ἐργασιακά κοινόβια, θάρθει σέ σύγκρουση μέ κάθε ἐξουσιαστική δομή.
Ἔτσι χωρίς κυρίαρχο πολιτικό κόμμα-τή λαθεμένη αὐτή ἀντίληψη τοῦ Λένιν, στό "Τί νά κάνουμε"— καί μέ συνδικάτα πού θά ἐνδιαφέρονται μόνο γιά τήν ὀρθολογικοποίηση τῆς ἐργασίας καί δέν θά ἔχουν πολιτική φύση, τό καταπιεστικό σύστημα θά ἀνατραπεῖ.

Ἀλλά ἡ ἐπανάσταση μόλις τότε θ'ἀρχίσει οὐσιαστικά, γιατί ἡ ἐπανάσταση εἶναι ζήτημα ὁλοκληρωτικῆς μεταμόρφωσης τοῦ βιοσυστήματος τοῦ ἀνθρώπου.
Ὁλοκλήρωση τῆς ἐπανάστασης σημαίνει ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΒΑΘΥΤΕΡΗ ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ, ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας.
Καί γιά κατορθωθεῖ αὐτό εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο νά προστατευτεῖ ἡ φυσιολογική ἀνάπτυξη τῆς καινούργιας γενιᾶς ἀπό τό θωρακισμένο, ἀκαμπτο, μαραμένο καί φοβισμένονο ζῶο, πού εἶναι σήμερα ὁ ἄνθρωπος.
Ἡ... συγκινησιακή πανοῦκλα θά ἀπειλεῖ καί μετά τήν ἀνατροπή τῶν κοινωνικῶν δομῶν. Ἀλλά οἱ μέρες της θά εἶναι μετρημένες. Σήμερα βιώνεται ἀπ'ὅλο καί περισσότερους ἀνθρώπους ἡ σημασία τῆς φράσης τοῦ Βίλχεμ Ράϊχ πού καθόριζε τό περιεχόμενο τῆς ἐργοδημοκρατίας: "Ὁ ἔρωτας, ἡ ἐργασία καί ἡ γνώση ἀποτελοῦν τίς πηγές τῆς ὕπαρξής μας. Θάπρεπε καί νά τήν κυβερνοῦν":
Εἴμαστε γιαυτό σίγουροι ὅτι ἡ βιοκοινωνιολογική ἐπαναστατική μετάλλαξη τοῦ ἀνθρώπινου γένους, πού ἄρχισε τίς πρῶτες δεκαετίες τοῦ αἰώνα μας, θάχει αἴσιο τέλος.-

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ

Σχέδιο Λάζαρου Ζήκου

'Ιδεοδρόμιο γειά σου

Εἶμαι ἕνας ἀπ'αὐτούς πού σέ διαβάζουν,καί αὐτοαποκαλοῦμαι ἀδέσμευτος-ἀντιεξουσιαστής. Σέ μερικά σου ἄρθρα σέ παραδέχομαι καί τσακίζεις καί κανένα κόκκαλο ὅμα λάχει. Πάντως ὁπωσδήποτε,ὅλα ὅσα γρ γράφεις δέν μέ ἐκφράζουν,καί δέν μποροῦν νά περάσουν ἕνα ρεῦμα ἰδεῶν,μέσα μου,ἀπ'αὐτό πού θές ἐσύ.
Αὐτό εἶναι πρός ἀπάντηση τῆς Δεσποινίδας Βορίση,πού στήν προσπάθεια νά μᾶς φορέσει ταυτότητα καί νά μᾶς τήν ἐλέγχει μετά καταλήγει ὅτι εἴμαστε ἀνίκανοι νά σοῦ γράψουμε.Κατ'ἀρχάς δεσποινίς ἐσύ ξέρεις τή δική σου ταυτότητα;καί ἄν ναί τί κάνεις πέρα ἀπ'τό νά καθίζεις τόν κόσμο στό σκαμνί,τί παριστάνεις τήν 'Αγία Οἰκογένεια,'Εντάξει ἐμεῖς ἔχουμε τά χάλια μας ἀλλά ἔχουν κι'αὐτά τά δικαιολογητικά τους.
Τέλος πάντων θά σοῦ ἀπαντήσω γιατί δέν γράφω στό 'Ιδεοδρόμιο.Γιατί διαβάζω γιά νά δώσω καί δέν μοῦ περισσεύει χρόνος καί αὐτός εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος πού θά ἰσχύει καί γιά πολλούς ἄλλους ἀκόμα,φαντάζομαι.
"Οσο γιά τήν ἀνικανότητά μας νά μιλᾶμε καί νά προτείνα με λύσεις.Δεσποινίς καί νά μιλᾶμε,νά λέμε αὐτό πού πρέπει ξέρουμε καί λύσεις προτείνουμε,μόνο πού δέ μπορεῖτε νά μᾶς ἀκούσετε γιά διάφορους λόγους.
1)γιατί τά αὐτιά σας μπορεῖ νά ἔχουν τοίχους,καί νά μήν εἶχαν δέ θά μποροῦσαν γιατί
2)καλά-καλά δέν ἔχουμε φωνή, τά ἔντυπα πού μᾶς ἐκφράζουν <u>βγαίνουν μόνο μιά φορά</u> καί κινοῦνται σέ κυκλώματα πού θά πρέπει νά τά κυνηγᾶς μέ τό τουφέκι γιά νά τά βρεῖς.
3)γιατί καί ὅταν μιλᾶμε δέν ξέρουμε νά μιλᾶμε ὡραῖα καί μέ μπόλικες χτυπητές ὡρολογίες(πλέμπα,σεχταριστές καί ἔτσι).Αὐτό τουλάχιστον διαπίστωσα ἀπό τό κύκλο μου.Μετά δέν ἔχουμε καμμιά παράδοση ἤ πεῖρα πού θά μᾶς βοηθοῦσε,ἐλπίζω γρήγορα νά ἀποκτήσουμε,γιατί πολλοί ἀπό μᾶς δέν ἔχουμε παρά 1-2 χρόνια πού μάθαμε ὅτι μπορεῖ νά ζήσει κανείς πιό ἐλεύθερα ἔξω ἀπό τούς κομμουνιστές, μαοϊκούς,παλιοημερολογίτικους σοσιαλαβυρίνθους ἀποχρώσεις ἐρυθρᾶς πάντα ἤ τή καθημερινό τητα πού μᾶς ἀλλάζει τά φῶτα κυριολεκτικά"χρώματα καπιταλιστικοῦ ἤ ἀπό τήν νερόβραστη καί πεθαμένη οὐσιαστικά σοσιαλδημοκρατία,πρασίνου ἤ πορτοκαλιοῦ χρώματος."Ετσι μή ζητᾶς καί πολλά-πολλά.
"Αν πέσει κανένα βιβλίο στά χέρια μας,ἔχει καλῶς.Διαφορετικά μείναμε στό σκοτάδι μας. Μή ξεχνᾶς τά φτηνότερα 'Αναρχικά τουλάχιστον 'Αντιεξουσιαστικά βιβλία τιμῶνται πάνω ἀπό 80 δραχμές.'Εξαίρεση τό Πάντέρμα πού γιά νά τό βρεῖς ἤ θἄπρέπει νά μένεις στά 'Εξάρχεια, ἤ θά νά διαθέτεις προσόντα 'Ασφαλίτη.<u>Αὐτό τό ἀντεργράουντ μᾶς ἔχει ἀλλάξει τά φῶτα</u>.

Καί τώρα 'Ιδεοδρόμιο σειρά σου νά τ'ἀκούσεις καί σύ. 'Εντάξει εἶμαι καλοπροαίρετος μαζί σου,γιατί κάνεις ὅτι μπορεῖς μακάρι νά μποροῦσα νά δώσω ἕνα χέρι βοήθειας.'Αλλά ἐδῶ δέν μπορῶ νά βοηθήσω ἐγώ, τέλος πάντων.
Δέν εἶσαι ἐντάξει μέ τά 'Εργατικά τοῦ Ταβάνη,ποῦ εἶναι;
Εἶπες ὅτι θά διατηρεῖς στήλη μέ παρακολούθηση ἐργατικῶν ἀγώνων,ἀπεργειῶν καί ἔτσι. Μετά γιατί ἔβαλες διαφήμιση (στό Νο 8)γιά τή Δωδώνη,κακή ἀρχήπρόσεξε νά μή καταντήσεις νά διαφημίζεις κι'ἐσύ τήν Τράπεζα τῆς'Ελλάδοςκαί ποῦ μπορεῖ νά ἐπενδύσει κανείς σωστά τά χρήματά του σέ ἀντικείμενα καί ἀντίκες κ.λ.π.
Πάντως δέ σοῦ ἔστειλλα χρήματα γιά συνδρομητής γιατί δέν ἔχω.Κατόπιν σχετικά μέ τίς παρατηρήσεις σου μέ τό περιοδικό Πολιορκία.Τί συμβαίνει.'Εδῶ βγαίνουν ἄλλα κι' ἄλλα κυριολεκτικά τῆς πλάκας καί μοῦ λές ἐσύ μωρέ 'Ιδεοδρόμιο,πού δέν εἶσαι μέ τούς καθιερωμένους.Καί γώ δέν εἶμαι. 'Αλλά μερικοί ἀκαθιέρωτοι καί "Αντεργκράουντ πρέπει νά ντρέπονται καί λιγάκι ὅταν βγάζουν βιβλίο σουρεαλιστικῆς ποίησης (τῆς κακιᾶς ὥρας) νά σέβονται καί τά λεφτά τοῦ ἄλλου πού μέ ἀγώνα τά βγάζει.(ἀκολουθοῦν μερικές γραμμές σβυσμένες,καί συνέχεια:)
Σχετικά μέ τήν κουλτούρα καί τά βιβλία πού κυκλοφοροῦν σέ μεγάλο ἀριθμό.Νομίζω ὅτι εἶναι νίκη τοῦ κινήματος,γιατί ὅπως εἶπε ὁ Μάρξ γιά τήν ἐποχή του "'Η κυρίαρχη ὑλικά δύναμη,εἶναι ταυτόχρονα κυρίαρχη πνευματικά δύναμη.'Η τάξη πού ἔχει στή διάθεσή της τά μέσα ὑλικῆς παραγωγῆς ἔχει ταυτόχρονα τόν ἔλεγχο τῶν μέσων τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς".Καί νομίζω ὅτι εἶναι σωστό γιά τόν καιρό του,καί γιά τόν καιρό μας,ἐκτός ἀπό τήν πνευματική παραγωγή,στόν τομέα τῆς κουλτούρας.'Εκεῖ ἔχουμε στήν 'Ελλάδα τουλάχιστον ἀνθρώπους.Γιά νά μήν πῶ πώς ὅσοι τελοσπάντων νομίζουν ὅτι εἶναι καί ὅσοι ὅτι εἶναι στό κίνημα,μονοπωλοῦν πιά τήν κουλτούρα.Καί ἔχουμε καί ποιότητα καί ποσότητα ἀπό συγγραφεῖς,θεατρικούς καί ἔτσι Τό πρόβλημα εἶναι ὅτι ὁ ρόλος πού θά ἔπρεπε νά παίζει ἡ ὕπαρξη αὐτῆς τῆς κίνησης μέσα στήν κοινωνία,δυστυχῶς δέν εἶναι αὐτούς πού πρέπει.Γιατί;γιά πολλούς λόγους 1)πέρασε ἡ φούρια τοῦ ἡρωϊκοῦ πολυτεχνείου μετά τά ταρατατζούμ καί μᾶς μείνανε τά ταρατατζούμ,ὁ δίσκος,οἱ ἀφίσες καί ἡ προεκλογική δραστηριότητα πού ἔφερε τούς νεολαίους σέ ζύμωση μέ τό κοινό μέ ἀποτέλεσμα "νά κολλήσει καί ἡ γρηά στό μέλι" πού φυσικά ἐξ αἰτίας τῆςποιότητας τῆς νεολαίας κύρια."Ετσι ἀρκοῦνται στή σόουλ,στό διάβασμα καί στή καφετέρια,ἅ,καί στό καμάκι καί τό κυριώτερο στό ὑποκατάστατο τοῦ ἀγώνα,στή κουλτούρα. Χωρίς νά εἶναι τρόπος ζωῆς.
"Αρα λοιπόν τό πρόβλημα εἶναι ὅτι κατάντησε ἡ κουλτούρα νά μήν ἔχει σχέση μέ τή βάση γιατί α)δέν δίνεται σωστά,τήν μονοπωλοῦν ἐπαγγελματίες σέ κυριλέ θέατρα καί θέατρα λαϊκά ἀλλά μέ τιμές κυριλέ. β)μπορεῖ νά ὑπάρξει φωτεινή ἐξαίρεση μιᾶς τζάμπα συναυλίας ἤ φτηνῆς παράστασης ἀλλά καί τότε δέ πάει κόσμος,γιατί ὅσοι θά πᾶν θά εἶναι οἱ ὁρισμένοι,καί μόνο καί μόνο γιά νά ἀποκτήσουν πιό γυαλιστερό καμάκι μέ λαβή κουλτοῦρας,δηλαδή νά ἔχουν νά λένε στήν καφετέρια παρακαλῶ.
"Αρα δέν ἔχει νά κάνει σχεδόν τίποτα μέ τήν καθημερινή ροή. Δέν εἶναι ὁ παράγοντας πού θά γεμίζει μέ νόημα τή καθημερινότητα,καί θά δρᾶ καταλυτικά πάνω της,μέχρι νά κάνει ρευστή καί εὔθραυστη γιά νά τή διαμορφώσει κατά πῶς ὁ κουλτουριάρης θά θέλει τή ζωή του 'Εγώ αὐτό προτείνω,δηλαδή νά γίνει τρόπος ζωῆς ὅλου αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ πού ἀγοράζει αὐτά τά πανάκριβα βιβλία πού γράφουν τίς ἰδέες του.Πολλά θά ἄλλαζαν,ἡ ἴδια ἡ ποιότητα στήν ἀρχή καί ἡ ποσότητα τῆς ζωῆς.
Βέβαια πώς θά γίνει αὐτό;'Οπωσδήποτε,δέ σᾶς δίνω συνταγή. Νομίζω ὅμως ὅτι,εἶναι φυσικό ἄλλωστε,νά πράξει ὁ καθένας μέ τήν Κουλτούρα του."Αν ἀποτύχει;ἄς τήν ἀλλάξει,κάπου θά βρει τή χρυσή τομή.'Αλλά καί οἱ κουλτουροπῶλαι τήν μονοπωλοῦν μέ 7-8 φυλλάδια "κοινωνικοῦ προβληματισμοῦ"πού κάθε ἄλλο παρά προβληματισμός εἶναι συνήθης γιατί τούς τή πέφτει ἡ γραμμή.Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τά πνευματικά κέντρα καί τά φυλλάδιά τους. Μετά ἄλλο τῶν "κουλτουροπαθῶν" ἔτσι πρέπει νά λέγονται οἱ κουλτουριάρηδες,εἶναι ἡ ἀπόρριψη τῆς ρόκ μουσικῆς ἰδίως κατά Στάλιν μεριά.Τήν ἀπορρίπτουν λέγοντας ὅτι εἶναι ἀμερικανόφερτη,πού σκοπός της εἶναι ἡ ἀπασχόλιση μέ ἀλλότρια τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ.Γιά τό ἀμερικανόφερτη χωράει πολύ νερό.ἀλλά καί εἶναι,νομίζω ὅτι καί ὁ καπνός καί ἡ πατάτα προέλευσή τους ἔχουν τήν 'Αμερική.
Κόφτε λοιπόν τό κάπνισμα,τά τσίπς καί τά μπλοῦ-τζήνς εἶναι τό ἴδιο 'Αμερικανόφερτα ὅσο ἡ ρόκ."Οσο γιά τήν ἀπασχόληση μέ τά ἀλλότρια καί τόν ἀποπροσανατολισμό,νομίζω τό ἴδιο καί περισσότερο ὅσαναφορά τή σόουλ στίς ντισκοτέκ πού εἶναι μαζική <u>χείριστο ὑποκατάστατο τῆς ρόκ</u> καί τή καφετερία.
"Οσο γιά τούς μπουατόβιους, μαγγιά τους,εἶμαι καί ἐγώ τέτοιος εὐχαριστῶ γιά τή φιλοξενία

Εὐπειθής
Γιῶργος Θεοφάνους
ὑποψήφιος φοιτητής Νομικῆς...

'Η συνεργάτις μας Μίτση Βορίση ἀνταπαντάει στήν ἀπάντηση στό γράμμα της πού ἔχτειλλε ὁ ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ μας,ὑποψήφιος φοιτητής Γιῶργος Θεοφάνους:

Φίλε Γιῶργο Θεοφάνους,

'Η αὐτονομία καί ἡ δημοκράτικότητά σου,πού ὑποθέτω πώς συνδέονται μέ ἀνάλογο τρόπο ζωῆς στήν καθημερινή συμπεριφορά,μιά καί αὐτοαποκαλεῖσαι ἀδέσμευτος καί ἀντιεξουσιαστής καί τό γεγο γεγονός ὅτι κοινολογεῖς τήν ἀπάντησή σου σέ περιοδικό,δέν μοῦ τή στέλνεις προσωπικά, ὁπότε πρέπει νά θυμᾶσαι ὅτι κάτι χρωστᾶς τέλος πάντων καί σ'αὐτούς πού σέ διαβάζουν, ἔπρεπε νά σέ εἶχαν ὑποχρεώσει νά μή θάβεις τούς ἄλλους διαστρεβλώνοντας τή γνώμη τους, ἐπειδή θίχτηκε τό φιλότιμό σου.Θάπρεπε δηλαδή νά συνοψίσεις ἀπό τήν ἀρχή τίς ἀπόψεις μου πού νομίζεις πώς ἀναιρεῖς μέσα στό γράμμα σου κι'ὄχι νά ἀπομονώνεις μερικές φράσεις, θά γίνω περισσότερο σαφής παρακάτω,καί νά μήν ἀποφεύγεις συστηματικά νά ἀναφέρεις τό σκεπτικό πού μέ ὁδήγησε νά γράψ γράψω ὅτι ἔγραψα.'Ο προσωπικός ἔπειτα τόνος πού δίνεις στήν ὑπόθεση δέν δικαιολογεῖται.Δέν γίνεται ἐδῶ κανένας ἀνταγωνισμός γιά τό ποιός ἔχει δίκαι, ἄλλωστε κάπου λέω στό γράμμα μου πώς σ'ἕνα διάλογο τό ποιός ἔχει δίκαιο ἔχει μικρή σημασία. Οὔτε καλλιστεῖα κάνουμε,οὔτε ἀγώνα πάλης γιά νά ἔχουμε νικητές καί νικημένους.Γίνεται πιστεύω μιά προσπάθεια προσέγγισης ἀνάμεσα σέ ἄτομα μέ κάποια κοινά σημεῖα,πού δέν ἔχουν ἄλλη δυνατότητα γνωριμίας 'Αφοῦ ὅμως διάλεξες φίλε μου τέτοιο ὕφος,θά σοῦ ἀπαντήσω μέ τό ἴδιο νόμισμα.
Σέ κατηγορῶ λοιπόν πώς ἀπομονώνεις μερικές φράσεις μου καί τίς χρησιμοποιεῖς γιά νά ἀποδείξεις ἀκριβῶς τό ἀνίθετο ἀπ' ὅτι ἐγώ,πολύ πονηρό αὐτό,ἀλλά διόλου τίμιο.Παράδειγμα:'Ενῶ ἐγώ λέω ὅτι σωστό εἶναι νά ἐλέγξουμε πρῶτα τήν ταυτότητα τῶν ἀδεσμεύτων ἀριστερῶν γιά νά δοῦμε γιατί δέν καρποφορεῖ ἡ συνεργασία τους κλπ.καί σάν στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς τους βάζω ὅτι δέν ἔχουν ταχθεῖ σέ κανένα ἰδεολογικό σύστημα ἤ τό ὅτι οἱ σημερινές ἀξίες τῆς κοινωνίας μας δέν τούς ταιριάζουν,πράγματα γενικά πού χωρᾶνε πολλές κατηγορίες ἀνθρώπων,ἐσύ λές πώς τούς βάζω ταυτότητα, δηλαδή στάμπα,αὐτό δέν ἐννοεῖς; Καί θέλω καί νά τήν ἐλέγξω:)μήπως καί μοῦ ξεφύγει κανείς).
"Αν ὅμως θεωρεῖς στάμπα ἀπαράδεκτη τό ὅτι δέν ἀνήκεις πουθενά ἤ τό ὅτι ἡ σημερινή κοινωνία δέν σοῦ ταιριάζει,σέ ρωτῶ,ἐσύ τί διάβολο περιεχόμενο δίνεις στήν ἔννοια ἀδέσμευτός ἀντιεξουσιαστής;Δέν εἶναι τέτοιος ὁ ἄνθρωπος πού προσπαθεῖ νά ξεπεράσει ὁρισμένους τύπους ἀνθρώπινων σχέσεων γιά νά δημιουργήσει ἄλλες λιγώτερο ψεύτικες,δέν εἶναι ἐκεῖνος πού δέν δημαγωγεῖ γύρω ἀπό τήν ὀργάνωση τῆς κοινωνίας κλπ. ἀλλά μέσα ἀπό τήν καθημερινή συμπεριφορά του.,πού μπορεῖ νά εἶναι ἔστω κάποτε ἐνοχλητική καί ἀναιδής,προσπαθεῖ νά ἐκφράσει μιά τελείως διαφορετική ἀντίληψη γιά τήν κοινωνική ζωή.Στό κάνω πενηνταράκια μπάς καί συνεννοηθοῦμε.Τό σκεπτικό πού μέ ὁδήγησε νά τά γράψω ὅλα αὐτά εἶναι τό ὅτι δέν συμφωνοῦσα καί τόσο μέ τήν ἄποψη πώς

ἔχουμε ὅλοι περιπέσει στό ἐπίπεδο τοῦ καταναλωτή ἀντιεξουσιαστικῶν ἐντύπων καί προσπάθησα νά στηρίξω τήν ἀφασία μας σέ ἐξωτερικούς ἀπό μᾶς λόγους.Μέ τό γράμμα ὅμως τό δικό σου καί τήν προσπάθειά σου ν'ἀπαλλάξεις τόν ἑαυτό σου κυρίως,ἀπό κάθε εὐθύνη μέ δικαιολογίες ὅπως ...δίνω ἐξετάσεις στό πανεπιστήμιο,δέν χρησιμοποιῶ ὡραῖα λόγια ὅταν μιλάω,δεν μένω στά 'Εξάρχεια γιά νά βρῶ τό Panderma μετανοιώνω πού δέν μίλησα στό γράμμα μου,γιά τίς προσωπικές εὐθύνες μας γιά τήν πνευματική ἀποτελμάτωση(ἐδῶ ἀνοίγω μιά παρένθεση.Ξέρω πόσο μεγάλο πρόβλημα εἶναι οἱ εἰσαγωγικές ἐξατάσεις στό πανεπιστήμιο γιά τόν ὑποψήφιο,τό θεωρῶ ὅμως σάν δικαιολογία,γιατί ἕνα γράμμα μέ ἰδέεςλογικά διαρθρωμένο καί μέ προσεγμένο λεξιλόγιο καί γλῶσσα εἶναι ἐξ ἴσου καλή ἄσκηση ὅσο μιά ἔκθεση ἀπ'αὐτές πού γράφεις στό φροντιστήριο.)
Βέβαια τό νά γνωρίζει κανείς τά ἁμαρτήματά του δέν χρησιμεύει καί σέ πολλά πράγματα,γιατί ἤδη πολλοί κι'ἴσως κι'ἐγώ ἔχουν μέν καταδεικάσει τόν ἑαυτό τους ἐκλογίκευσαν ὅμως τήν καταδίκη τους,συμβιβάστηκαν μ'αὐτή σάν νά ἦταν δεύτερη φύση τους καί ξανάρχισαν νά αἰσθάνονται ἀθῶοι.Αὐτό θά στεκόταν σάν κατηγορία,δέν παριστάνω καμμιά 'Αγία, οὔτε φυσικά ὁλόκληρη τήν'Αγία Οἰκογένεια θά πήγαινε πολύ.
"Ομως καταστρέφοντας κανείς τήν ἀθωότητά του καταστρέφει καί τίς κατεστημένες ἀξίες μέ τίς ὁποῖες ταυτίζεται αὐτή καί ξεκινᾶ νά βιώσει νέες.Αὐτό εἶναι μιά πρώτη ἀρχή πού πρέπει ὅλοι νά τήν κάνουν.
'Η προσπάθεια νά βγεῖς κατά κάποιο τρόπο λάδι φαίνεται καί στό γεγονός ὅτι ἐπιμένεις πώς καί νά μιλᾶτε ξέρετε καί νά προτείνετε λύσεις,ἀλλά πώς ἐγώ δέν σᾶς ἀκούω,γιατί τ'αὐτιά μου ἔχουν τοίχους.Μ'αὐτό ἐννοεῖς πιστεύωμπώς εἶμαι τόσο ἀποξενωμένη ἀπό τήν πραγματικότητα, ὥστε νά συμβαίνουν πράγματα γύρω μου κι'ἐγώ νά μήν τά παίρνω χαμπάρι."Ομως ἄν ἐγώ ἔχω ἁπλῶς τοίχους στ'αὐτά τί πρέπει νά ὑποθέσει κανείς γιά σένα πού βρίσκεσαι τόσο ἀποξενωμένος ἀπό τήν ἴδια σου τήν ἐμπειρία καί σοῦ ξεφεύγει ἡ συνείδηση τῆς πνευματικῆς ἀθλιότητάς μας.
Κι'ἡ ἀθλιότητα αὐτή,πέρα ἀπ'ὅλους τούς ἐξωτερικούς παράγοντες,τήν ἐκπαίδευση,τά κόμματα, τήν καθημερινή ρουτίνα καί δέν ξέρω τί ἄλλο,συνίσταται κυρίως στό γεγονός πώς ἐμεῖς οἱ ἴδιοι παραιτηθήκαμε εὔκολα ἀπό τήν δικιά μας γνώμη ἀπέναντι στήν κοινή γνώμη ἤ τή γνώμη κάποιου σπουδαίου,πολιτικοῦ,ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων κλπ."Ετσι τό θάρρος τοῦ προσωπικοῦ γούστου ἔχει σέ μεγάλο βαθμό χαθεῖ.
'Αντί τό κάθε τί πού γίνεται γύρω μας νά περνάει ἀπαραίτητα ἀπό τό κόσκινο τῆς κρίσης μας κατάντησε νά μήν διαμορφώνουμε γνώμη,ἄν δέν συμφωνεπι μέ αὐτά πού ἀκοῦμε ἤ διαβάζουμε.
Παρ'ὅλα αὐτά δέν πιστεύω πώς εἴμαστε ἀνίκανοι νά σκεφτοῦμε μέ καινούργιο τρόπο,οὔτε πώς ὑπάρχει στήν 'Ελλάδα γενικός ξεπεσμός στά πνευματικά θέματα καί σέ διάφορα ἄλλα τέτοια πού λέγονται.Νομίζω ἁπλῶς πώς μποροῦμε νά ξαναβροῦμε τό ρυθμό μας μετά ἀπό βαθειά αὐτοσυναίσθηση καί συνειδητοποίηση πώς ὄχι ἐξωτερικά,ἀλλά ἐσωτερικά ἐρεθίσματα,θά μᾶς ὁδηγήσουν στή χαμένη ἀτομικότητά μας.

Μίτσι Βορίση

Σχέδιο τοῦ Λάζαρου Ζήκου

Ν.Δ. 104/13ης/16.8.73, ἄρθρο 5

"'Εν κατεπειγούσῃ περιπτώσει,ὅταν ὁ πάσχων εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τήν Δημοσίαν Τάξιν ἤ προσωπικήν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν ἤ δι'ἑαυτόν,δύνανται νά αἰτήσωσιν τήν κατόπιν ἠτιολογημένης ἰατρικῆς πιστοποιήσεως ἄμεσον εἰσαγωγήν ἤ διακομιδήν αὐτοῦ εἰς νοσοκομεῖον ἤ κλινικήν ψυχικῶν νόσων ὁ σύζυγος ἤ ἡ σύζυγος,πάς συγγενής ἐξ αἵματος μέχρι β' βαθμοῦ,ὁ ἐπίτροπος,ὁ προσωρινός διαχειριστής,ὁ διευθυντής τοῦ νοσοκομείου ὅπου νοσηλεύεται ἤ προσήχθη ὁ πάσχων,ὁ εἰσαγγελεύς ἤ ἡ 'Αστυνομική 'Αρχή.'Η αἴτηση ὑποβάλλεται εἰς τήν ἁρμοδίαν ἀστυνομική ἤ εἰσαγγελική 'Αρχή ἤ δέ μεταφορά τοῦ πάσχοντος στό νοσοκομεῖο ἐνεργεῖται μερίμνῃ τῆς ἀστυνομικῆς 'Αρχῆς μετ'ἀπόφασιν τοῦ Εἰσαγγελέως."

Μέ λίγα λόγια,ὅταν θέλετε νά ξεφορτωθεῖτε ἕνα συγγενή σας γιά ὁποιοδήποτε λόγο,τό μόνο πού ἔχετε νά κάνετε εἶναι νά ἐπισκεφθεῖτε ἕναν ψυχίατρο,νά τοῦ ζητήσετε νά σᾶς δώσει μιά Βεβαίωση ὅτι ὁ συγγενής αὐτός εἶναι ἐπικίνδυνος ψυχασθενής καί...ἀπαλλάσσεστε ἀμέσως ἀπ'τήν παρουσία του.

Κι ὄχι μόνο αὐτό,ἀλλά ὅταν ὁ συγγενής σας αὐτός τυχαίνει νά εἶναι καί γυναίκα,ἡ Βεβαίωση αὐτή καλύπτεται ἄνετα,μιά καί λίγο πολύ "ὅλες οἱ γυναῖκες ἔχουν ὑστερία."

Κάτι τέτοιο κόντεψε νά γίνει τελευταῖα μέ τήν περίπτωση τῆς Μαίρης Κρητικάκη.

η γυναικα στον αγωνα

της μαυδας χαλικια

ΡΑΣΙΔΑΚΗΣ,ΥΦΗΓΗΤΗΣ:

ΟΛΕΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΧΟΥΝ ΥΣΤΕΡΙΑ

Στίς 22 'Απρίλη δημοσιεύτηκε σέ 'Αθηναϊκή ἐφημερίδα ἡ εἴδηση γιά τήν περίπτωση τῆς Μαίρης Κρητικάκη πού κόντεψε νά κλειστεῖ σέ ψυχιατρεῖο ἐπειδή ὁ ἄντρας της,γιά νά τή χωρίσει καί γιά νά μή βγεῖ τό διαζύγιο σέ βάρος του,"ἔπεισε" τόν ψυχίατρο καί ὑφηγητή Νικόλαο Ρασιδάκη νά τοῦ χορηγήσει μιά Βεβαίωση πού ἔλεγε ὅτι ἡ Μ. Κρητικάκη εἶναι ψυχοπαθής καί ἐπικίνδυνη γιά τό περιβάλλον της,ἐπομένως πρέπει νά κλειστεῖ σέ ψυχιατρεῖο.(Καί ὅλα αὐτά χωρίς νά τήν ἐξετάσει ὁ γιατρός).
Εὐτυχῶς ἡ Κρητικάκη ὄχι μόνο δέν ἦταν ψυχοπαθής,ἀλλά ἦταν ἀρκετά ἐξυπνη γιά νά καταλάβει τό παιγνίδι πού παιζόταν σέ βάρος της καί νά μηνύσει τό γιατρό καί τόν ἄντρα της.
Προτοῦ καταθέσει τή μήνυση,καί μόλις ἔμαθε ἀπ'τούς ἀστυνομικούς γιά τήν ὕπαρξη αὐτῆς τῆς Βεβαίωσης,ζήτησε νά φέρουν τόν Ρασιδάκη στό τμῆμα,ὅπου ἀποδείχθηκε πώς δέν τήν εἶχε ἐξετάσει ποτέ,ἀλλά "καλυπτόταν ἐξαιτίας τοῦ νομοσχεδίου πού ἀναφέρεται παραπάνω,εἰσηγητής τοῦ ὁποίου ἦταν ὁ ἴδιος στή διάρκεια τῆς δικτατορίας.
'Η Κρητικάκη τοῦ ζήτησε νά τήν ἐξετάσει,πρᾶγμα πού ἔγινε στό γραφεῖο του.'Οταν ὅμως τοῦ ζήτησε νά τῆς δώσει βεβαίωση γιά τήν ψυχική της κατάσταση (ἀφοῦ τῆς εἶπε ὅτι εἶναι "ὑγιεστάτη") στήν ἀρχή ἀρνήθηκε νά τῆς δώσει,καί μετά ἀπό ἐπιμονή της βεβαίωσε ὅτι "πάσχει ἀπό συμπτωματολογία ἀγχώδους ὑστερίας".'Υποστήριξε πώς δέν μποροῦσε νά τῆς δώσει βεβαίωση ὅτι εἶναι ὑγιής ἐξαιτίας τῆς προηγούμενης βεβαίωσης πού εἶχε δώσει στόν ἄντρα της ὅπου τή χαραχτήριζε σάν ψυχοπαθή,καί συμπλήρωσε πώς αὐτή του ἡ γνωμάτευση εἶχε κάποια βάση μιά καί "ὅλες οἱ γυναῖκες πάσχουν ἀπό ὑστερία."
Φυσικά,ἔπειτα ἀπ'αὐτό ἀκολούθησε ἡ μήνυση καί ἡ καταδίκη του.'Ο Ρασιδάκης ἄσκησε ἔφεση κι ἀφέθηκε ἐλεύθερος (γιά νά συνεχίσει τό "ἐπιστημονικό" ἔργο του;) ἐνῶ ἀναμένεται τώρα ἡ ἀπόφαση τοῦ 'Εφετείου.
Τό περίεργο εἶναι πώς δέν ἀναμίχθηκε ὁ 'Ιατρικός Σύλλογος γιά νά ζητήσει τήν προσωρινή ἀφαίρεση τῆς ἄδειας αὐτοῦ τοῦ "γιατροῦ" μέχρι νά ἐκδοθεῖ ἡ ἀπόφαση τοῦ 'Εφετείου, μιά καί τό παράπτωμά του (ἡ ἔκδοση βεβαίωσης χωρίς νά ἐξεταστεῖ ὁ ἀσθενής καί γιά τέτοια περίπτωση μάλιστα) εἶναι ἀρκετά σοβαρή.'Εκτός ἄν πείστηκε ἀπ'τή δήλωση τοῦ Ρασιδάκη ὅτι "καλύπτεται" μέ βάση τό παραπάνω νομοθετικό διάταγμα.

Τό ἄλλο περίεργο εἶναι πώς δέ βρέθηκε κανένας γιατρός (ἄντρας ἤ γυναίκα) γιά νά ἀντικρούσει τόν ἰσχυρισμό τοῦ Ρασιδάκη περί "γυναικείας ὑστερίας" παρόλο πού ὑπάρχουν δηλωμένοι 1400 ψαχίατροι στήν 'Ελλάδα,χώρια οἱ ψυχολόγοι.
Αὐτή ἡ ὑπόθεση τῆς Κρητικάκη δέν εἶναι μιά ἁπλή οἰκογενειακή ὑπόθεση,ἀλλά παίρνει κοινωνικές διαστάσεις.'Ο γιατρός (ψυχίατρος) πού ἐκδίδει πιστοποιητικά ἐρήμην τοῦ ἀτόμου πού γιά λογιαριασμό του ἐκδίδεται τό πιστοποιητικό, παραβιάζει τήν προσωπικότητά του,καί ὑποβιβάζοντας μάλιστα τή δικαστική ἀρχή γίνεται ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνος.'Αντί νά ἐνεργεῖ γιά τό ὄφελος τοῦ "ἀσθενή" του,ὅπως ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νά κάνει,στρέφεται ἐναντίον του.
'Αξίζει λοιπόν μιά κάποια συζήτηση,ἐπειδή οἱ ἐπιπτώσεις καί τῆς "ψυχιατρικῆς" δήλωσης τοῦ Ρασιδάκη καί τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἀρκετά σοβαρές.

Σύμφωνα μέ τόν Ρασιδάκη,καί τό νομοσχέδιο,δύο συγγενεῖς μας μ'ἕναν ψυχίατρο,μποροῦν ὁποτε θέλουν νά μᾶς κλείσουν στό ψυχιατρεῖο.
Τό μόνο πού χρειάζεται εἶναι ἡ σχετική βεβαίωση τοῦ ψυχιάτρου πού χορηγεῖται καί ὅταν ὁ μέλλων ψυχασθενής ἀρνεῖται νά ἐξεταστεῖ,φτάνει νά τό ζητήσουν οἱ συγγενεῖς. Δηλαδή,μπρός γκρεμός καί πίσω ρέμα.Μιά κι ὁ γιατρός πού δίνει τή βεβαίωση μπορεῖ νά εἶναι ἕνας ὁποιοσδήποτε ψυχίατρος κι ὄχι ἄτομο πού ὁρίζει μιά συγκεκριμμένη 'Αρχή (π.χ. Δικαστική)-ἄν καί γι'αὐτή τήν περίπτωση ἀκόμα θά μποροῦσε νά φέρει κανείς ἀντιρρήσεις,σέ σχέση πάντα μέ τό νομοσχέδιο-κι ἐπομένως δέν ὑπάρχει καμμία,ἔστω τυπική , ἐγγύηση γιά τό ἀδιάβλητο τῆς γνωμάτευσής του,τό "θῦμα" μιᾶς συγγενικο-ἰατρικῆς σκευωρίας σάν αὐτή τῆς Κρητικάκη,εἶναι σχεδόν ἀδύνατο νά τή γλυτώσει.
Καί οἱ λόγοι δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά εἶναι πάντα λόγοι διαζυγίου.Γνωστή εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ Τάκη Βόγλη. Γιά λόγους περιουσιακούς,οἱ συγγενεῖς του κατόρθωσαν νά τόν κλείσουν στήν κλινική "Γαλήνη" τῆς Κηφισιᾶς.'Ο Βόγλης τούς ἔκανε μήνυση, κέρδισε τήν ἀπόφαση,καί κατάφερε νά βγεῖ ἀπ'τήν κλινική,γιά νά κλειστεῖ πάλι μέσα ὅταν οἱ συγγενεῖς του ἔκαναν ἔφεση,παρουσιάζοντας γνωμάτευση ἀπό δεύτερο ψυχίατρο γιά τήν κατάστασή του.Κερδίζει καί τήν 'Εφεση, ἀλλά ἐκεῖνοι μέ γνωμάτευση τρίτου ψυχίατρου πετυχαίνουν νά τόν κλείσουν γιά τρίτη φορά στή "Γαλήνη" ὅπου,μή ἀντέχοντας ἄλλο,καί ἔχοντας ταλαιπωρηθεῖ ἀπ'τή διαμονή του ἐκεῖ,σέ συνδυασμό μέ τήν ἀνάλογη θεραπεία,αὐτοκτονεῖ τό 1972.Σημείωση:Κανένας ἀπ' τούς γιατρούς πού τόν εἶχε χαραχτηρίσει ψυχοπαθή,χωρίς νά ἔχει τίποτα,δέν διώχθηκε ποτέ.Καί φυσικά δέν ἔκανε τίποτα οὔτε ὁ 'Ιατρικός Σύλλογος,πρᾶγμα πού μᾶς κάνει ν'ἀναρωτιόμαστε καμμιά φορά γιά τό πῶς ἀφήνει νά σχηματίζεται ἡ ἐντύπωση γιά τήν ἄκρα συντηρητικότητα καί ἀντιδραστικότητα τῆς λειτουργίας του,καί ὅταν γιατροί ἀφήνονται ἀτιμώρητοι σέ τέτοιες περιπτώσεις,καί ὅταν ἀφήνονται νά εἰσηγοῦνται νομοσχέδια ὅπως τό παραπάνω, πού σέ τελευταία ἀνάλυση στρέφονται κατά τοῦ ἀσθενή τους.
Γκρεμός καί ρέμα λοιπόν.Λύση δέν ὑπάρχει.'Η πηγαίνεις στόν ψυχίατρο καί ἀποδέχεσαι ἐπίσημα τόν χαραχτηρισμό τοῦ ψυχασθενῆ (πρᾶγμα πού μπορεῖ νά εἶναι ἀναπόφευχτο) ἤ τόν ἐπωμίζεσαι ἔτσι κι ἀλλιῶς ἀρνούμενος νά πᾶς.Καί στίς δύο περιπτώσεις ἡ γνωμάτευση βγαίνει σέ βάρος σου καί καταλήγεις στό ψυχιατρεῖο.
'Ο ἀκούσιος ἐγκλεισμός σέ ψυχιατρεῖο ἐπιβάλλει τήν πιό αὐστηρή ποινή πού μπορεῖ νά δεχτεῖ ἕνα ἄτομο (πέρα ἴσως ἀπ'τήν ἀφαίρεση τῆς ζωῆς του) τήν ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας του πρῶτα ἀπ'ὅλα,κι ἔπειτα, ὅλες τίς ἄλλες ἐπιπτώσεις τοῦ ἐγκλεισμοῦ σ'ἕνα τέτοιο περιβάλλον.
Εἶναι γνωστή ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ἀσθενῶν καθώς καί τό γεγονός πώς ἡ ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἀπόλυτη μιά καί στιγματίζονται σά μή ὑπεύθυνα γιά τίς πράξεις τους ἄτομα,δηλαδή,λίγο πολύ ὑπάνθρωποι.Αὐτή ἡ ἀπόλυτη ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας φανερώνεται κι ἀπ'τό γεγονός πώς ἕνας ἀσθενής χρειάζεται νά δώσει τή συγκατάθεσή του γιά ὁποιαδήποτε ἐπέμβαση πάνω στό σῶμα του,ἐνῶ αὐτό δέν ἰσχύει γιά τόν ψυχασθενή.
'Επειτα,αὐτός ὁ ἐγκλεισμός μπορεῖ νά γίνει ἀπεριόριστος, γιατί ἄν δέν προλάβεις νά ἀντιδράσεις προτοῦ κλειστεῖς-καί συνήθως δέν προλαβαίνεις-εἶναι ἀρκετά δύσκολο μετά νά πείσεις γιά τήν ψυχική ἰσορροπία σου,καί μπορεῖ νά μήν εἶσαι σέ θέση νά τό κάνεις, ἰδίως ἔπειτα ἀπό περιόδους "θεραπείας."Κι ἄν ἕνας δικαστικός ἀγώνας γιά τήν ἀνατροπή τῆς ἰατρικῆς γνωμάτευσης εἶναι περιπετειώδης (δίκες,ἐφέσεις, πάλι δίκες,κτλ.,γιατί οἱ "δικοί σου" μπορεῖ νά παρουσιάζουν συνέχεια γνωματεύσεις) κι ἐσύ μπαινοβγαίνεις στό ψυχιατρεῖο, ἡ ἐμφάνιση τῆς παράνοιας ἤ κάποιου ἄλλου συμπτώματος εἶναι συχνά,ἀναπόφευκτη.
Σ'αὐτές λοιπόν τίς περιπτώσεις (καθώς καί σ'ἐκεῖνες πού ὁ κατηγορούμενος στό δικαστήριο ζητᾶ τήν ἀπαλλαγή του γιά ἕνα ἔγκλημα,ἀδίκημα κτλ. μέ αἰτιολογία τήν ψυχική ἀστάθεια ἤ κάτι παρόμοιο),συμβαίνει ἡ δικαστική 'Αρχή (τό δικαστήριο ἤ ὁ εἰσαγγελέας) νά ὑποβιβάζει, ἔστω καί προσωρινά,τό πρόβλημα ἀπό νομικό/ἠθικό σέ ἰατρικό (καί εἰδικότερα, ψυχιατρικό).'Η ψυχιατρική γνωμάτευση,δηλαδή,ἀποκτᾶ τεράστιο κῦρος.Τό ποῦ στηρίζεται ὅμως,εἶναι ἄλλο θέμα.'Ο Ρασιδάκης βεβαίωνε πώς ἡ Κρητικάκη ἔπασχε ἀπό ψυχικό νόσημα πού τήν καθιστοῦσε ἐπικίνδυνη,χωρίς νά αἰτιολογεῖ αὐτή του τή γνωμάτευση καί χωρίς νά χρειάζεται μιά τέτοια αἰτιολογία,ἀφοῦ ὁ εἰσαγγελέας ἔδωσε,βασιζόμενος σ'αὐτήν, τήν ἄδεια γιά τή σύλληψή της.
'Αλλωστε τά κριτήρια γι'αὐτές τίς περιπτώσεις εἶναι ἀρκετά ἐλαστικά καί αὐθαίρετα καί ὁπωσδήποτε δέν προφυλάσσουν καθόλου τόν "ἀσθενή" ἀπό πιθανά σφάλματα καί ταλαιπωρίες μέχρι ν'ἀποδειχθεῖ (ἄν ἀποδειχθεῖ) ἡ ἀθωότητά του.
'Αλλωστε,μιά τέτοια ἀπόδειξη μπορεῖ νά μήν ἔχει,σέ τελευταία ἀνάλυση,κανένα κῦρος μιά καί ὁποιαδήποτε νέα γνωμάτευση ἄλλου γιατροῦ βάζει σέ κίνηση πάλι τήν ὅλη διαδικασία καί ὁ φαῦλος κῦκλος διαιωνίζεται.
'Επαναλαμβάνω:τό νομοσχέδιο αὐτό πού δίνει τή δυνατότητα σ'ἕναν ὁποιοδήποτε ψυχίατρο νά ὑποκαταστήσει τό δικαστήριο εἶναι χουντικό καί ἐξαιτίας τοῦ περιεχομένου του καί ἐξαιτίας τῆς ἐποχῆς σύνθεσής του.Μέσα σ'αὐτά τά τέσσερα χρόνια ἔπρεπε ἤ νά εἶχε καταργηθεῖ ἤ νά εἶχε τροποποιηθεῖ,ὅταν μάλιστα δεκάδες ἀπ'τούς βουλευτές εἶναι καί γιατροί.

Στήν 'Αθήνα ὑπάρχουν 15 τόσα γυναικεῖα σωματεῖα καί χώρια ἀπ'αὐτά ὑπάρχουν καί οἱ γυναῖκες ψυχίατροι,γιατροί καί ψυχολόγοι.Πέρασαν τρεῖς μῆνες ἀπ'τό δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας καί δέν παρουσιάστηκε οὔτε μιά διαμαρτυρία γιά τήν "ἐπιστημονική" δήλωση τοῦ

➔

Ρασιδάκη πώς "ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι ὑστερικές." Τί συμβαίνει,παραδέχονται καί αὐτές μαζί μέ ὅλους τούς ἄλλους πώς ὁ μισός πληθυσμός τῆς Γῆς εἶναι νευρωτικός-ψυχασθενής-ἀνεύθυνος-ἐπικίνδυνος;Πώς καί οἱ ἴδιες εἶναι ἔτσι;Τά γυναικεῖα σωματεῖα τί περιμένουν,νά κλείνονται οἱ γυναῖκες στά ψυχιατρεῖα,ὅπως κινδυνεύει νά γίνεται μέ τήν ὕπαρξη ἑνός τέτοιου νομοσχέδιου, σάν "ἄρρωστες" καί μετά νά φωνάζουν γιά νά τίς βγάλουν ἔξω καί νά διαμαρτύρονται γιά τό "ἄδίκημα";Αὐτό θυμίζει τό ἀνέκδοτο μέ τίς κυρίες πού κουρεύουν τά σκυλάκια καί μετά τούς πλέκουν μάλλινα πουλόβερ γιά νά μήν κρυώνουν!

Ἡ γνώμη τοῦ Ρασιδάκη γιά τό γυναικεῖο φύλο ἐκφράζει τήν τελευταία λέξη στό χῶρο τῶν δικαιολογιῶν γιά τή διατήρηση τοῦ καθιερωμένου γυναικείου ρόλου,ἤ γιά τήν ἀπόκρουση τῆς προσπάθειας τῶν γυναικῶν νά ξεφύγουν ἀπ'αὐτό τό ρόλο. Ὑπεύθυνος εἶναι γιά ἄλλη μιά φορά ὁ Φρόϋντ καί ἡ θεωρία του γιά τή γυναικεία σεξουαλικότητα ἤ γιά τή θηλυκότητα,πού θέλει τή γυναίκα ὑποταγμένη,παθητική (μή-δραστήρια),περιοριζόμενη στό ρόλο τῆς μητέρας καί τῆς τρυφερῆς συζύγου. Ὁποιαδήποτε ἀπόκκλιση ἀπ'αὐτό τόν προκαθορισμένο ρόλο σήμαινε ἔλλειψη προσαρμογῆς στό ρόλο τους,ζήλεια γιά τό ρόλο τοῦ ἄντρα,ἀκόμα καί μῖσος γιά τό γυναικεῖο φύλο ἐξαιτίας τῆς ἀναγνώρισης τῆς κατωτερότητάς του (σέ σχέση πάντα μέ τό ἀντρικό).Τέτοιες ἀποκκλίσεις, ἀκόμα καί ἡ ἐπιθυμία γιά εὐχαρίστηση ἀπ'τή σεξουαλική πράξη,ἀποτελοῦσαν ἐκδήλωση ὑστερίας,μή ξεπεράσματος τοῦ Οἰδιπόδειου συμπλέγματος ἤ νεύρωσης.

Οἱ ἐπιπτώσεις αὐτῆς τῆς θεωρίας ἦταν τεράστιες καί ἀκόμα τίς πληρώνουμε. Ὑπῆρχε μιά ἐποχή πού στήν Ἀμερική-ὅπου ἕνα διάστημα εἶχε ἐπικρατήσει πράγματι φροϋδική "ὑστερία"-ὅποια γυναίκα ἐκδήλωνε τή δυσαρέσκειά της γιά τό μονότονο ρόλο τῆς νοικοκυρᾶς πού ἦταν ὑποχρεωμένη νά παίζει, ἤ,σέ μιά προσπάθεια νά ξεφύγει ἀπ'τή μονοτονία ἤ τήν καθημερινότητα,ἐνσθετοῦσε ἕναν κάπως διαφορετικό τρόπο ζωῆς κινδύνευε νά χαραχτηριστεῖ "ἄρρωστη",ὑστερικιά.

Ἄλλωστε αὐτή ἡ ἐντύπωση ἐπικρατοῦσε καί πρίν ἀπ'τόν Φρόϋντ. Ὁ ἴδιος τήν ἔθεσε σέ μιά πιό ἐπιστημονική βάση. Φυσικά,μιά τέτοια ἐντύπωση σήμερα δέν ἐπικρατεῖ σ'ὅλους τούς ψυχιατρικούς καί ψυχολογικούς κύκλους,μ'ἐξαίρεση ἴσως τούς αὐστηρά φροϋδικούς. Οἱ σημερινές φεμινίστριες καί ὅσες ἀγωνίζονται γιά τό δικαίωμα τῆς γυναίκας νά ξεφύγει ἀπό προκαθορισμένα πλαίσια δέν κινδυνεύουν νά χαραχτηριστοῦν νευρωτικές,ὅπως γινόταν πρίν εἴκοσι χρόνια,καί σήμερα σέ πολύ περιορισμένο κύκλο. Ἡ ἀμφισβήτηση τῶν σεξουαλικῶν ρόλων ἔχει φτάσει στό ἀποκορύφωμα,καί ὅλη σχεδόν ἡ θεωρία τῆς θηλυκότητας ἔχει ἀνατραπεῖ.

Καί παρουσιάζεται ὁ Ρασιδάκης σάν σύγχρονος ἐπιστήμονας νά κάνει τέτοιες δηλώσεις,πού εἶναι διπλά λαθεμένες.Καί ἐπειδή δέν ἰσχύουν πιά,καί ἐπειδή ὁ Φρόϋντ δέν εἶπε ποτέ ὅτι ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι ὑστερικές. Μόνο πού ὁ Ρασιδάκης δέν εἶναι ἕνας τυχαῖος ἀφελής ἀρσενικός,ἀλλά ἕνας ἐπιστήμονας πού ὄχι μόνο "θεραπεύει" ἄτομα στό γραφεῖο του,καί πιθανά καί νοικοκυρές πού τυχόν νά ὑποφέρουν ἀπό μελεγχολία ἐξαιτίας τῆς μονοτονίας τῆς ζωῆς τους καί τῆς μή-ὁλοκλήρωσης τῆς προσωπικότητάς τους,ἀλλά σάν ὑφηγητής μεταδίδει τέτοιες ἀπόψεις στούς φοιτητές του.Τό ἄν αὐτοί τίς ἀποδέχονται ἤ ὄχι δέν ἐνδιαφέρει,ἐνδιαφέρει τό ὅτι πιθανόν νά τίς μεταδίδει καί μάλιστα ἀπό τή θέση τῆς "αὐθεντίας",τή θέση πού ἔχει κῦρος.

Τελειώνοντας θά ἤθελα νά τονίσω γιά ἄλλη μιά φορά τή σημασία τῆς ἀκύρωσης ἤ τροποποίησης τοῦ νομοσχεδίου καί τήν ἀνάγκη τιμωρίας τοῦ Ρασιδάκη,ἄν ὄχι γιά τίποτα ἄλλο,γιά τήν εἰσήγηση τοῦ νομοσχεδίου πού ἐπικαλεῖται κιόλας.

Διατηροῦμε μόνο λίγες ἐπιφυλάξεις σχετικά μέ τό κατά πόσο θά δεχτοῦν καί τά ἀντιπολιτευόμενα κόμματα τήν ἀκύρωση ἤ τροποποίηση τοῦ νομοσχεδίου,ἰδιαίτερα τό κομμουνιστικό κόμμα,μιά καί στή Ρωσσία,ἡ προστασία τοῦ ἀτόμου ἀπ'τήν ὁποιαδήποτε ψυχιατρική καταπίεση εἶναι σχεδόν ἀνύπαρκη καί μόνο ἡ ἀντίθεση μέ τό καθεστώς ἀποτελεῖ γνωμάτευση γιά τή μή ψυχική ὑγεία τοῦ ἀτόμου.

ΜΑΓΔΑ ΧΑΛΙΚΙΑ

ὁ Νίκος Μπαλῆς

μια χαρακτηριστικη περιπτωση ασφαλιτικης σκευωριας

Ἡ "ὑπόθεση" σύλληψης τοῦ Νίκου Μπαλῆ,ὡς φυγόδικου καί φυγόποινου ἔχει τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιᾶς ἀσφαλίτικης σκευωρίας,πού ξαναεφαρμόστηκε -ὄχι μέ τόση ἐπιτυχία- στήν περίπτωση Γιάννη Φελέκη καί ἐφαρμόζεται πανομοιότυπη σέ ποινικούς,(μικροκλέφτες,ντα-βατζῆδες,σωματέμπορους καί ἄλλους ἀπατεῶνες).Κρατᾶν οἱ ἀστυνομικοί στά χέρια τους μιάν ἀνεκτέλεστη ἀπόφαση δικαστηρίου,καί παράλληλα"κρατᾶν" δ ι κ ό τους καί τόν ὑποψήφιο γιά φυλακή(ἔκτιση τῆς ποινῆς του),γιά...πληροφοριοδότη... Ὁ Νίκος Μπαλῆς λοιπόν... ἀγνώστου διαμονῆς...πάντοτε φυσικά κατά τήν ἄποψη τῶν διωκτικῶν Ἀρχῶν...Καί γιά ὅσους δέν ξέρουνε,συνελήφθηκε —ὄχι σπίτι του--ἀλλά στό ἐστιατόριο,τήν ὥρα πού ἔτρωγε. Φαντάζομαι,δεκάδες μυστικοί ἀστυνομικοί (σκέψου χαφιέδες) "χτένιζαν" τίς περιοχές Ἐξαρχείων-Νεαπόλεως ἔχοντας μάλιστα καί τήν περιγραφή -ἄν ὄχι τή φωτογραφία-τοῦ...καταζητούμενου Νίκου Μπαλῆ...

Ἐντωμεταξύ,ὁ "καταζητούμενος" ἐν ἀγνοία καί...ἀθωότητι-τῶν διωκτικῶν Ἀρχῶν,εἶχε συλληφθεῖ καί προφυλακιστεῖ παλιότερα μέ τήν κατηγορία τῆς "ἠθικῆς αὐτουργίας" γιά νά ἀποφυλακιστεῖ μέ ἐγγύηση,μετά ἀπό μερικούς μῆνες καί γιά νά μήν εἶναι "ὑποπτος φυγῆς" παρουσιαζόταν κάθε 15 μέρες στόν εἰσαγγελέα,μέχρι νά...παραπεμφθεῖ ἡ ὑπόθεση ὅλων τῶν... "ἠθικῶν αὐτουργῶν" (5 ἐκδοτῶν καί ἑνός τραγουδοποιοῦ) σέ δίκη.Παρ'ὅλα αὐτά ὁ Νίκος Μπαλῆς ἦταν "ἀγνώστου διαμονῆς" φυγόδικος καί φυγόποινος. Τώρα,ὁ Μπαλῆς εἶναι "κατάδικος" στίς φυλακές Κορυδαλλοῦ μέ μιά ἐρήμην καταδίκη 15 μηνῶν γιά "παρότρυνση γιά ἀπείθεια κατά τῆς στρατιωτικῆς θητείας" κατηγορία πού ἐξυφάνθηκε ἐρήμην του,μέ μόνο πειστήριο τό τεῦχος-ἐφημερίδα: "ΟΤΑΝ" (ἀντιπολεμικό ἀφιέρωμα),πού κυκλοφόρησε πρίν... ἀπό τριάμιση χρόνια.

Ἕνας καί μοναδικός,στήν ἐρήμην,δίκη καί καταδίκη,καθηγητής φιλολογίας (πού τόνομά του στήν φωτοτυπημένη ἀπόφαση δέν διαβάζεται)κατέθεσε(ἀπό τά πρακτικά)μόνο ὅτι τό ΟΤΑΝ εἶναι..."ἀναρχικό ἔντυπο ὑπό διττήν ἔννοια..."καί τίποτα ἄλλο.Στήν δικογραφία ἔχει ἀντιγραφεῖ ὁ λ ό κ λ η ρ ο τό τεῦχος-κείμενο τοῦ ΟΤΑΝ.Πρωτοφανές γιά τά δικαστικά χρονικά τῶν πρακτικῶν μιᾶς δικογραφίας.

Γιά τήν ...κυκλοφορία,πρίν ἀπό τριάμιση χρόνια ἑνός... ἀναρχικοῦ ἐντύπου"ὑπό διττήν ἔννοιαν",σέ συλλαμβάνουν μετά ἀπό μιά συνοπτική διαδικασία ἐρήμην,καί σέ ὁδηγοῦν ἀπό τήν Γενική Ἀσφάλεια στά δικαστήρια δ ε μ έ ν ο μέ ἁλυσσίδες...κι'ὕστερα γράφει νομότυπα πλοκάμια του.Ἰδεολόγοι ἀναρχικοί καί ἀντιεξουσιαστές σάν τόν Νίκο Μπαλῆ θά ἔπρεπε νά εἶναι ἀπόλυτα ἐλεύθεροι καί ὄχι νά πεδικλώνονται μέ τά ἴδια μέσα πού ἀντιμετωπίζονται (κατά τήν Ἀστυνομία)σάν "ἐγκληματίες τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Δικαίου".-

ΟΤΑΝ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΗΣ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ.

ΤΕΥΧΟΣ 436, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1976, ΔΡΧ.20, ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΚΛΕΨΤΕ ΤΗΝ.

τό Σύνταγμα:Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος....καί σοῦ λένε ὅτι ...ἡ ἰδεολογία δέν διώκεται στήν Χώρα μας...τό λίκνο τοῦ πολιτισμοῦ.

Φυσικά ὁ Νίκος Μπαλῆς -σκόπιμα μέσα τώρα φυλακισμένος, τοῦ ἔχουν ἀπορρίψει καί τήν προσφυγή του γιά ἀκύρωση τῆς διαδικασίας τῆς ἐρήμην δίκης του,θά κάνει ἔφεση —ἄν καί αὐτή γίνει δεκτή— πού θά ἐκδικαστεῖ περί τά τέλη τοῦ Σεπτέμβρη...

Ὁ Νίκος Μπαλῆς,ξεκίνησε σάν ἠθοποιός τοῦ Ἀνοιχτοῦ Θεάτρου τοῦ Γιώργου Μιχαηλίδη πρίν ἀπό ὀκτώ χρόνια καί εἶχε τήν ἐπιμέλεια τῆς ὕλης τοῦ ὁμώνυμου περιοδικοῦ πού κυκλοφοροῦσε μέσα στή χούντα:ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ.Μετά ἐγκατάλειψε τήν ἠθοποιία καί ἐργάστηκε γιά λίγο καιρό-μέσα στή χούντα πάντα-στίς ἐκδόσεις ΝΕΟΙ ΣΤΟΧΟΙ.Μετά στή Διεθνῆ Βιβλιοθήκη,ὅπου ἔκανε πολλές καί σωστές μεταφράσεις. Παράλληλα ἐξέδωσε τό πρῶτο τεῦχος τοῦ ΟΤΑΝ καί μετάφραζε ἤ εἶχε τήν ἐπιμέλεια στίς σειρές τῶν Ἐκδόσεων ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ,Παιδαγωγική καί Ἀντιψυχιατρική.Μαζί μέ τήν Ἰουλία Ραλλίδη μετάφρασαν τούς ΚΟΜΠΟΥΣ τοῦ Ρόλλαντ Λαίγκ,πού ἀργότερα κυκλοφόρησαν καί στίς ἐκδόσεις ΑΚΜΩΝ,ὅπου εἶχε ἐργαστεῖ γιά τήν δημιουργία τῶν ἐκδόσεων ΑΚΜΩΝ μαζί μέ τούς Ἄγγελο Μαστοράκη,Μάνια Τεγοπούλου,Εὐγένιο Ἀρανίτση Ἐνδιάμεσα μετάφρασε γιά λογαριασμό τῶν Ἐκδόσεων ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ τούς ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ τοῦ Τζαίημς Τζόλ.Κυκλοφόρησε ἄλλα δύο ΟΤΑΝ,γιά τήν ἐκπαίδευση τό ἕνα.

Πρόσφατα,πρίν ἀπό ἕνα μῆνα κυκλοφόρησε τό περιοδικό Για τόν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ.Πρότυπο ἀγωνιστή ἰδεολόγου,ἀνθρωπου πού δίνει τά πάντα γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν νέων ἀπό τά δεσμά τῆς ἐξουσιαστικῆς κοινωνίας πού ζοῦμε,σήμερα εἶναι γιά δεύτερη φορά στή φυλακή,ὅπου τό ἀστυνομικό καί δικαστικό κατεστημένο τόν ἐνέπλεξε στά

Διαμαρτύρομαι καί ἐνώνω τήν ὀργή μου μέ ὅλους αὐτούς πού ἐξοργίστηκαν ὅταν ἔμαθαν γιά τόν τρόπο καταδίκης καί συλλήψης τοῦ Μπαλῆ.

Μέχρι τώρα διάφορες,ἀντιεξουσιαστικές καί ἀριστερίστικες ὁμάδες ἀντιμετώπισαν τά ἀστυνομικά ὄργανα —ἐκεῖ πού ἔπρεπε,κι'ὅταν ἦρθαν σέ σύγκρουση— μέ ἀνθρώπινα καί ἤπια μέτρα.Οἱ ἀνέντιμοι τρόποι,δημιουργοῦν προηγούμενο πού κανείς δέν μπορεῖ νά ὑπολογίσει ποιές συνέπειες μπορεῖ νά ἔχει.Καί φυσικά δέν μιλᾶμε γιά τούς κατώτατους ἀστυφύλακες πού ἐκτελοῦν διαταγές ἀλλά γιά κείνους πού ἐξυφαίνουν αὐτοῦ τοῦ τύπου τίς δικαστικονομοτυπικές διαδικασίες,σέ βάρος ἰδεολόγων καί τίμιων ἀγωνιστῶν,πού παρουσιάζονται στή σκηνή μέ τόνομά τους καί τήν διεύθυνσή τους...

Ὅσο γιά τήν κυκλοφορία μιᾶς προκήρυξης,ἰδιόγραφης,πού ἔφερε τήν ἐπωνυμία:"ΠΕΤΡΟΒΟΛΗΤΗΣ",πού ἰσχυρίζεται ὅτι ...ἐνῶ βρίσκονται "μέσα" κι' ἄλλοι ἀγωνιστές δίνεται μιά ἐξαίρεση καί προτίμηση γιά δημοσιότητα,τῆς περίπτωσης τοῦ Νίκου Μπαλῆ,πέρα ἀπό τόν δόλιο προσωπικό τόνο πού ἔχει α ὐ τ ή ν τ ή ν ὥρα ἡ κυκλοφορία μιᾶς τέτοιας προκήρυξης,διαφεύγει σκόπιμα ἀπό τόν...Πετροβολητη,ὅτι ὁ ἴδιος ποτέ δέν τόλμησε νά βάλει τό ὄ ν ο μ ά του κάτω ἀπό τά κείμενά του,κι'ὅτι ἡ ὑπόθεση ἐμπλοκῆς τοῦ Μπαλῆ ἀποτελεῖ "θέμα ξεμπροστιάσματος",γιά νά μή βρεθοῦμε ξαφνικά ὅ λ ο ι ...καταδικασμένοι ἐ ρ ή μ η ν,μιά πού ἔχει ἀποδειχτεῖ ὅτι οἱ συχνές "ἀνοικτές" δίκες δέν συμφέρουν τό ἀστυνομικό κατεστημένο,γιατί στίς 9 στίς 10 φορές ἀθῳώνονται καί παράλληλα ξεσηκώνονται καί οἱ ξένοι κι'Ἕλληνες ἀγωνιστές καθηγητές καί λοιποί ἀντιεξουσιαστές ὥστε νά δημιουργοῦν δυσχέρειες στήν Καραμανλική πολιτική τῆς"δῆθεν" δημοκρατικῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας καί ἄλλα παραμύθια.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

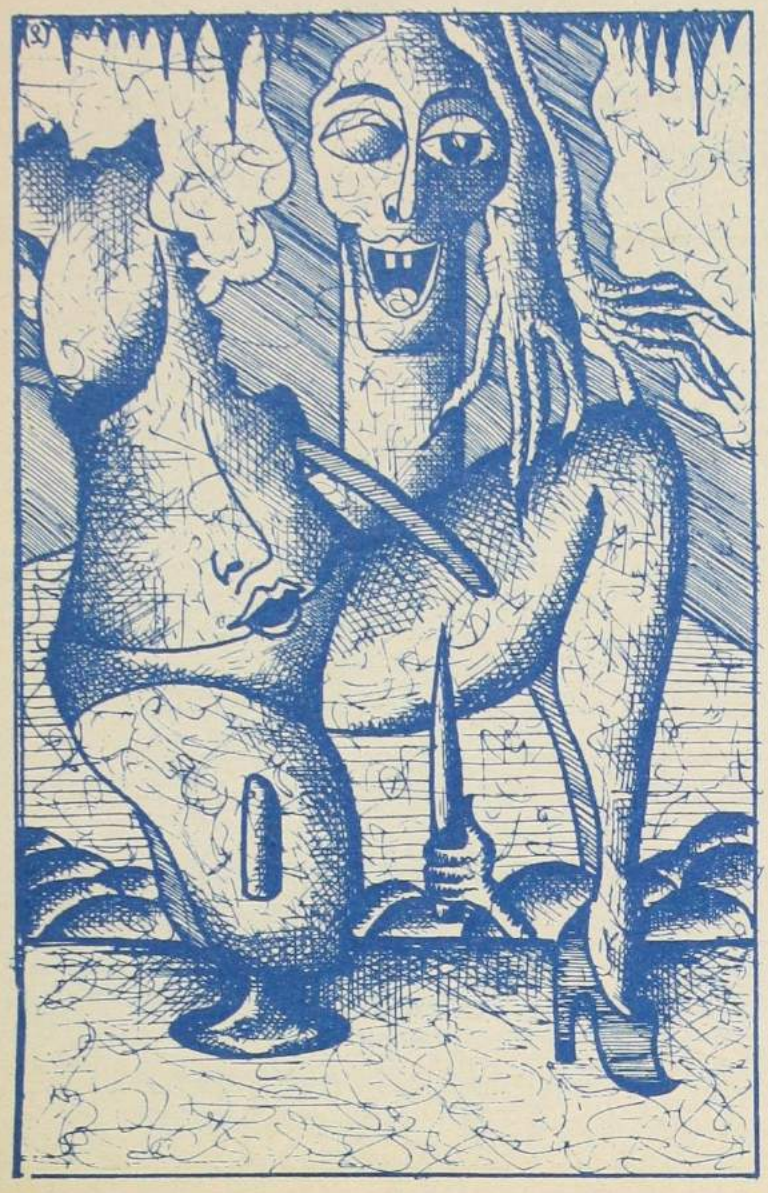

εχέλιο αδάμου πόνος ζήκου

Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΞΥΝΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

...ἡ αὐτοκριτική εἶναι ὅτι ἡ ξυνίλα γιά τό στομάχι...

Ἀπό τήν ἐποχή πού ὁ Νάρκισσος εἶδε τόν ἑαυτό του στό νερό τῆς λίμνης,κι ἐφευρέθηκε ὁ καθρέφτης,ἀπό κεῖνη τήν ἐποχή ἄρχισε οὐσιαστικά ἕνας ἐγωκεντρικός ἀντικατοπτρισμός πού ἐξελίχτηκε μετέπειτα στήν... αὐτοκριτική.

Βλέπεις τόν ἕνα στό δρόμο,καί τό πρῶτο πρᾶμα πού σέ ρωτᾶ εἶναι:
— Πόσα ἀντίτυπα πουλᾶς;
Καί τό δεύτερο:
— Βγάζετε τίποτα ἀπό τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ;
Γιατί γίνονται αὐτές οἱ ἐρωτήσεις καί πιό πολύ γιατί δέν γίνεται κάποια ἄλλη ἐρώτηση, ὅπως:
— Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπό τήν εὐαισθησία τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ-κι ἀκόμα- τί ἀνταπόκριση ἔχει στόν "χῶρο" πού ἀπευθύνεσαι;
Ἀλλά γιά ποιόν "χῶρο" μιλᾶμε; Μήπως γιά τούς ἀναρχικούς (ὅπως πολύ αὐθαίρετα κάποιος ἀνεύθυνος ἀναγνώστης,θά μποροῦσε νά πεῖ).Μήπως γιά τούς ἀντιεξουσιαστές,τούς ἀδέσμευτους,τούς ἐλευθεροσυμβουλιακούς,τούς σοσιαλιστοβαρβαριστές,τούς σιτουασιονίστες καί γενικά τούς ἀπελεύθερους ἤ ἐλευθερωμένους ἀπό τά πρώην δεσμά τοῦ...κόματος;..
Ἐξ ἄλλου ὅταν μιλᾶμε γιά "χῶρο",ἐννοοῦμε μιά μᾶζα ἀνθρώπων -κυρίως νέων σέ ἡλικία- πού ἔχουν μιά "σταθερή" ἰδεολογία,κατευθύνσεις μέ συνέπεια(ὄχι τοῦ τύπου τῆς "συνεποῦς ἀριστ...),ἐνῶ στόν "χῶρο" πού τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ ἀπευθύνεται δέν ὑπάρχουν τέτοια "σταθερά" φαινόμενα κι ἐνδείξεις.
Οἱ νέοι -στήν ἡλικία- ἀναγνῶστες δέν εἶναι σταθεροί καί δέν ἀνήκουν περισσότερο ἀπό 5—12 μῆνες σ'αὐτούς τούς "χώρους".
Ἐνῶ πάλι αὐτοί πού εἶναι μέ κάποια ἰδεολογική κάλυψη στούς "χώρους" αὐτούς δέν διαβάζουν περιοδικά σάν τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ. Προτιμοῦν ξένα περιοδικά,ἀνάλογα, ὅπως τό Ὄπεν Ρόαντ ἤ τό Ζήρο,τόν Γκύ Ντεμπόρ ἤ τόν Ρόλαντ Μπάρτ,γιατί ὑπάρχει ἡ ἐντύπωση ὅτι σ'αὐτά τά ἔντυπα καί τούς συγγραφεῖς,θά βροῦν μεγαλύτερη...αὐθεντικότητα.
Φυσικά, τό θέμα τῆς...αὐθεντικότητας, τό συναντᾶμε καί στούς ἀναγνῶστες πού ἀγοράζουν μαζί μέ τ'ἄλλα περιοδικά καί τό δικό μας ἔντυπο.

Γιά μένα ὁ ἀκαθόριστος ἰδεολογικός χῶρος,πού ἀνήκουν οἱ πιό πολλοί ἀπό τούς ἀναγνῶστες μας, εἶναι καί ὁ σωστός χῶρος κι ἐκεῖ ἴσως μπορεῖ νά ὑπάρξει κάποια αὐθεντικότητα.Κι αὐτό συμπεραίνεται ἀπό τό περιεχόμενο τῶν πιό πολλῶν γραμμάτων πού λαβαίνουμε,ἀλλά κι ἀπό τήν σνομπίστικη ἀντιμετώπιση ὅλων σχεδόν,τῶν ὀπαδῶν τῶν νεοκουλτουριάρικων ρευμάτων τῶν σιτουασιονιστῶν,καθώς κι αὐτῶν πού πιστεύουν ὅτι εἶναι"πουροί" ἀναρχικοί.
Προσωπικά θά ἤθελα νά μᾶς διαβάλουν καί νά μᾶς βρίζουν, ὅπως γίνεται μέ τούς στενοκέφαλους ὀπαδούς τοῦ ΕΚΚΕ καί μέ τά"παιδιά τοῦ θεοῦ",παρά νά μᾶς σνομπάρουν,κι ὅταν τούς τύχει μιά ἀνάγκη αὐτοπροβολῆς τους (μέσα ἀπό καταδίκες ἄλλων ὀπαδῶν),καί μᾶς δίνουν κανένα κείμενο νά εἶναι...γεμᾶτο τσιτᾶτα,ἀκαταλαβίστικο καί διανοουμενίστικο μέχρι ξεράσματος(βλέπε κείμενο Νίκου Σαχπασίδη,Ἰδεοδρόμιο No 8).
Σέ μιά κοινωνία, ὅπως ἔχει διαμορφωθεῖ ἡ ἑλληνική,μέ τόσο περιεσφιγμένες προδιαγραφές γιά ἀναζήτηση αὐθεντικότητας κι ἐλευθερίας,μέ μιά παιδεία πού σ'ἁλυσοδένει στό ἅρμα τοῦ ἀμερικανοκαπιταλιστικοῦ τρόπου ζωῆς-δράσης-σκέψης, ὅπου τήν φόλα τῆς μικροιδιοκτησίας τήν ἔφαγε καί δέν τήν ξέρασε ἀκόμα ἡ ἀριστερά, ἕνα σύστημα πού δέν ἀφήνει περιθώρια ἀπελευθέρωσης,παρά μόνο μέ τήν αὐτοκτονία,τό μόνο μέσο ἐπικοινωνίας μέ τήν... πολυπόθητη αὐθεντικότητα, εἶναι τό ἔντυπο,τό βιβλίο,ἡ φυλλάδα κι ἡ προκήρυξη.Μέσα σ'αὐτά ὑπάρχει κι ἡ ἐκτόνωση,ἡ ἀπελευθέρωση,ἡ ἀνάγκη πληροφόρησης καί τέλος ἡ ἴδια ὑποκατάστατη, ἡ παιδεία.Ἡ παιδεία αὐτή εἶναι ἤ προσφέρεται σάν ἕνας ἰδεολογικός ἐμβολιασμός,ἐντελῶς ἀποκομμένα ἀπό τήν γενική συμπεριφορά τοῦ περίγυρώ μας. Δηλαδή τῆς οἰκογένειας μας,τοῦ τρόπου πού μεγαλώσαμε καί ἀσχετη μ'αὐτά πού...σπουδάσαμε.

Ἔχουμε ἀντιμετωπίσει δοτά προβλήματα,καί τά θεωρητικά πού ὑπάρχουν στά βιβλία τοῦ ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου,εἶναι σάν παραδείσιες ἰδέες,ἀλλά χωρίς ἐφαρμογή,ἀφοῦ τά περισσότερα εἶναι γραμμένα ἀπό τό 1930 καί πίσω,καί τά καινούργια εἶναι φορτωμένα μ'ἕναν Μάη 68, ἤ τούς ἀμερικάνους ἀμφισβητίες μέχρι τό 1967.

Ἔτσι ὁ μαναδικός στοχασμός βγαίνει ἀπό τά 30 ὡς 50 βιβλία πού κυκλοφοροῦν στά ἑλληνικά (πολλά ἀπό τά ὁποῖα εἶναι μάλιστα ἐξαντλημένα) κι ἀπό μερικά περιοδικά.Ἡ ἐφημερίδα καί τ'ἄλλα ἀναγνώσιμα κείμενα (ὅταν διαβάζονται) εἶναι γιά μιά ξώπετση πληροφόρηση.

Στήν ἀσφυκτικά περιορισμένη κοινωνία πού ζοῦμε τά βιβλία αὐτά καί τά ἔντυπα, δέν μποροῦν νά δημιουργήσουν μιάν "ἐπανάδραση".
Γιά μένα τά βιβλία καί τά ἔντυπα, πού ἀπευθύνονται στόν χῶρο πού κινεῖται ἰδεολογικά σέ ἀντιεξουσιαστικές νόρμες,ἀποτελοῦν κι αὐτά ἕνα καλό ἰδεολογικό "χωνευτικό" τῆς ἤδη ἐκφρασμένης παρέκκλισής μας ἀπό τίς μελετημένες γραμμές τῆς ὀργανωμένης ἤ τῆς προ-οργανωμένης κοινωνίας πού ζοῦμε,καί ἀπό τίς δηλητηριώδεις γραμμές πού ἐκτοξέουν τά κόμματα καί οἱ νεολαῖες τους.

ὁ Νίκος Ζάης,τά παράτησε ἀφοῦ ἀγωνίστηκε ἐνάντια στό σκηνοθετικό κατεστημένο

Ἡ ἀναζήτηση τῆς αὐθεντικότητας μπορεῖ νά εἶναι πιό σωστά τοποθετημένη σ'ἕναν γνήσιο βοσκό τῆς Αἰτωλοακαρνανίας,πού παράτησε τό σχολειό κι ἀνέβηκε στά ὀρεινά μαντριά,κι ἀπ'ἐκεῖ στοχάζεται,μαλακίζεται,κι ἀνακαλύπτει τή ζωή,μέσα ἀπό τά πηδήματα τῶν ζώων,ἀπό τό φεγγάρι,ἀπό τίς κατεγίδες καί τ'ἄλλα στοιχειά τῆς φύσης,ἀπό τήν ἰσχύ τοῦ δυνατοῦ ζώου καί τήν ἐπιβολή του πάνω στ'ἄλλα τ'ἀδύνατα, παρά ἀπό ἕνα καλομελετημένον ἀντιεξουσιαστή,πού ἀναζητᾶ τήν αὐθεντικότητα μέσα στά βιβλία τοῦ Ἄκμωνα,καί στά χιλιοειπωμένα συμπεράσματα τῶν Γάλλων κινηματιῶν νεο-καταναλωτικῶν συγγραφέων καί μέσα στούς προλόγους τοῦ Εὐγενίου Ἀρανίτση.
Ἐξ ἄλλου γιά τούς πιό πολλούς νέους "ἡ Κρίση" τους,γιά ἐπιλογή ζωῆς,τίς πιό πολλές φορές -ὅταν ἐκδηλώνεται-εἶναι ἀνυπόφορα περιορισμένη καί προσωπική,πού περιέχει ὅλα τά γνωρίσματα τῶν 30 ὡς 50 βιβλίων πού ἀναφέραμε,ταυτισμένα μέ τό ἄγχος τῶν καιρῶν,πού τίς περισσότερες φορές,τά ἄγχη αὐτά αὐτά ἀναγνωρίζονται ἀπό τίς παρακάτω αἰτίες:
— Διαφωνία μέ τό οἰκογενειακό περιβάλλον γιά θέματα ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ.
— Ἄγχος γιά πιθανή ἀποτυχία, ἤ ἀπό τήν ἀποτυχία στίς εἰσαγωγικές σέ ἀνώτερη πανεπιστημιακή σχολή.
— Σοβαρό ἄγχος ἀπό τήν ἐπερχόμενη στρατιωτική θητεία.
— Γενικώτερη ἀγωνία μιᾶς ἀμφίβολης σεξουαλικῆς τακτοποίησης σέ συνδυασμό μιᾶς οἰκονομικῆς ἀνέχειας,λόγω (πολύ σωστῆς γιά μένα) ἀπραγίας.
Βασικές -σχεδόν αὐτόματες-ἐκδηλώσεις πού μποροῦν νά ὑποκαταστήσουν προσωρινά αὐτή τήν δύσκολη ἐποχή,εἶναι:
— Προσάρτιση στό χῶρο τῶν Ἐξαρχείων.

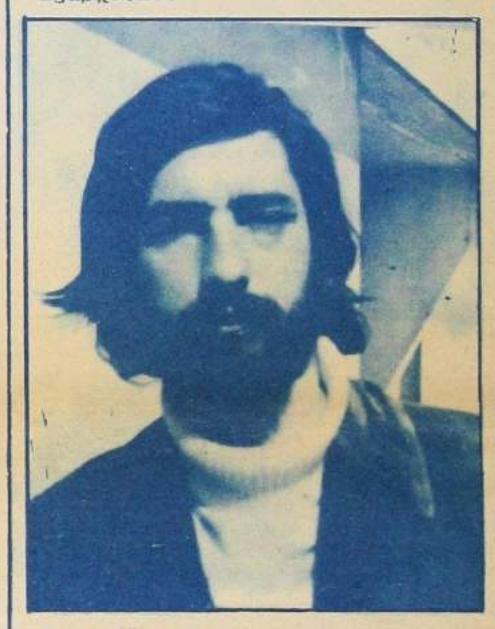

ὁ Νικόλας Ἄσιμος, ἀντιστέκεται στή μεγάλη δημοσιότητα,παρ'ὅλες τίς ἰδεολογικές καί οἰκονομικές ἀντιξοότητες

— Ἀνάγνωση πολλῶν βιβλίων,προκηρύξεων,πού ἐκδόθηκαν ἤ καί πού ἐκδίδονται.
(σέ πολλές περιπτώσεις κυκλοφορία ἐντύπων,ἐκτύπωση προκηρύξεων καί βιβλίων μέ ἐλεύθερες ἀπόψεις).
— Ἀνάγνωση καί παρακολούθηση ἐποχιακῶν κειμένων,δικῶν καί λοιπῶν ἐκδηλώσεων.
— Ἀναζήτηση ἑνός τρόπου ζωῆς σ'ἕνα ὑπέρτατο ζενίθ ἐγκατάλειψης,πικρίας,πού καταλήγει ὄχι σπάνια σέ ἐποχιακό αὐτοβασανισμό καί ὑπολειτουργία αἰσθήσεων.

Εἶναι ὅμως φυσικό ἡ "ζωή" ὅπως τήν ἔχουν ρυθμίσει,νά συνεχίζει τό δρόμο της.
Πηγαίνεις ἤ δέν πηγαίνεις στρατιώτης.Τά φτιάχνεις ἤ δέν τά φτιάχνεις μέ τούς δικούς σου Βρίσκεις πολύ καλλίτερη γκόμενα ἀπό κεῖνη πού σοῦ τύχαινε στό οἰκογεναιακό σου κύκλο. Αἰσθάνεσαι ἤ ὄχι τήν ἀνάγκη αὐτοοργάνωσης...ὅλα αὐτά κρατᾶν ἀπό 5 ὡς 12 μῆνες.
Ἀλλά τά κόμματα καί οἱ νεολαῖες τους εἶναι πολλές.Οἱ νέοι χιλιάδες,κι οἱ ἀμφισβητίες τελευταῖα,σέ μεγάλο ποσοστό..
Ἔτσι ὁ "χῶρος" ἔχει μιά μόνιμη διακίνηση.
Ὅλοι οἱ διακινούμενοι ἔχουν κάποια ἀνάγκη προσάρτισης σέ μιά ἰδεολογία,σέ μιά ὁμάδα,σέ μιά παρέα.Βλέπουν στήν ἀρχή ὅλους κι ὅλα μέ ἕνα ὀξύ βλέμμα καί μιά ἀδυσώπιτη κρίση ἀμφισβήτησης,ἀκόμα καί μέσα στόν"χῶρο" τῆς ἀμφισβήτησης.

Τέλος παρ'όλες τίς φυγές καί τίς αὐτομολύσεις ἀπό τό "χῶρο" παραμένει ἕνα μικρό ποσοστό ἀπό τό ποσοστό τῶν πολλῶν ἀμφισβητιῶν,κάπως πιό μόνιμα.
Αὐτό τό μικρό ποσοστό πού κάθε ἐποχή παραμένει,ἔχει καί τό ἐνδιαφέρον γιά τήν ἔρευνά μας. Μιά ἔρευνα πού δέν ἔχει χαρακτῆρα κριτικῆς,ἀλλά σημείωσης.
Ἡ παραμονή ὁρισμένων προσώπων στίς ἤδη διαμορφωμένες ἐλεύθερα ὁμάδες,στίς παρέες ἔχει μιά δόση κατάκτησης. Ἄν σκεφτεῖ κανείς πώς ο ὔ τ ε αὐτό ὑπῆρχε πρίν ἀπό ὀκτώ χρόνια. Τούς ὀνόμαζαν,ἀντικοινωνικά στοιχεῖα,τεντυ-μπόϋδες,ἀπροσάρμοστους,ἀντικοινωνικά στοιχεῖα, ἀλῆτες,ζωηρούς κι'ἕνα σωρό ἄλλα.Χαρακτηριστικό μιᾶς καλῶς ἐννούμενης "ἐσοδόμησης"τῶν νέων πού καταφεύγουν στόν ἀντιεξουσιαστικό χῶρο σάν ἀδέσμευτοι εἶναι τό μεγαλύτερο ποσοστό ἀπ'αὐτούς δέν εἶναι ρετάλια ἤ ρεμάλια τῆς ζωῆς,ἤ ἀπόφοιτοι τῶν ἀναμορφωτηρίων τῆς χώρας, οὔτε σεσημασμένοι ἀνήλικοι ἐγκληματίες τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Δίκαιου,ἀλλά φιλομαθῆ πρόσωπα, κάτοχοι μιᾶς ξένης γλώσσας,πού κι'αὐτοί ἀγωνίζονται γιά τόν ἀποστιγματισμό τῶν παραπάνω κατηγοριῶν,ἐνῶ παράλληλα ζητοῦν μιά δικαίωση γιά τήν παρουσία τους στόν ἀλλοτριωμένο χῶρο πού τυχαῖα ὑπῆρξαν.
Τά πρόσωπα ὅλων εἶναι δικαιωμένα ἀπ'τή στιγμή πού ἀρνοῦνται νά ἐργαστοῦν γιά λογαριασμό ἑνός καλοστημένου τεχνοκρατικοῦ μηχανισμοῦ.Εἶναι δικαιωμένα μόνο καί μόνο γιατί βρίσκονται στό περιθώριο,ὅταν ἀντιστέκονται στίς παράλογες ἀπαιτήσεις προσδιορισμοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ,ἀπό ξοφλημένους ἰδεολογικά καί ὑποστασιακά γονεῖς,εἶναι ἀπόλυτα σωστοί ὅταν ἀναζητοῦν μέσα σέ κείμενα καί σέ ἄλλα ἔντυπα,τίς χαρακτηριοδομές τους,μήπως ἔτσι διευκολύνουν τή παρουσία τους μέσα σ'αὐτόν τόν ἀρνητικό κόσμο πού τούς περιβάλλει μέ τόση ὑποψία ἀπ'τή στιγμή πού θ'ἀπαιτήσουν τά δικαιώματά τους,τήν ἀπόλυτη ἐλευθερία τους,τήν ἀνακατάταξή τους,μέσα στίς προκαθορισμένες βάρβαρες δομές τίς κοινωνίας μας πού θέλει τή γρήγορη καί σίγουρη ἀλοτρίωσή τους.
Αὐτό εἶναι τό ἀπάνθισμα μιᾶς κοινωνικῆς κρίσης,τοῦ νεοελληνικοῦ χώρου,πού θά ἐκφράσει-ἀργά ἤ γρήγορα- τή σωστή ἀμφισβήτηση,τούς ἀδέσμευτους καί χωρίς συμφέροντα κριτές τῆς κοινωνίας μας.

Μέ τίς παραπάνω ἔννοιες,ἡ Πλατεῖα καί ἡ περιοχή τῶν Ἐξαρχείων εἶναι ἕνα "χωνευτῆρι" μιᾶς ἐπαναστατικῆς τάσης μιᾶς μερίδας τῶν νέων ἐκείνων, πού ζητᾶν περισσότερα ἀπό τήν ζωή -ὅπως τήν ἔχουν προδιαγράψει οἱ τεχνοκράτες.
Δέν εἶναι τυχαῖα,τά δημοσιεύματα στόν δεξιοχουντικό τῦπο μέ τούς τίτλους:
— "Κτενίζονται τά Ἐξάρχεια..."
— Τά ἀλεπάλληλα ψαξίματα τῶν σπιτιῶν καί γραφείων στή περιοχή τῶν Ἐξαρχείων.
— Ἡ σχεδόν μόνιμη ἐγκατάσταση ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων καί χαφιέδων στήν Πλατεῖα τῶν Ἐξαρχείων.

...μιά οἰκογένεια
ἀλλά σέ Κάρτ-Ποστάλ

— Καί ὁ γνωστός δημοσιογραφικός χαρακτηρισμός συντάκτου τῆς "Ἐλευθεροτυπίας",πού ἔλεγε:
"ΤΟ ΓΚΕΤΟ ΤΩΝ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ".
— Ἕνα μεγάλο ποσοστό ἀπό νέους ἀγωνιστές πού δικάστηκαν "πιάστηκαν" στά Ἐξάρχεια. Εἶχα παλιότερα γράψει (στά τελευταῖα Panderma) ὅτι στήν καλλίτερη περίπτωση τό μέλλον ἑνός ἀναρχικοῦ ἤ ἑνός ἀντιεξουσιαστή εἶναι ἡ φυλακή. Κι'αὐτό δέν ξαναγράφεται γιά ἐκφοβιστικούς λόγους,ἀλλά γιά νά καταδειχθεῖ ἡ εὐθύνη πού μπορεῖ νάχει ἡ παραμονή καί ἡ τυχόν δράση ἑνός ἀτόμου,στό χῶρο τῶν Ἐξαρχείων.
Ἡ κοινωνία-στά πλαίσια πού εἶναι ὀργανωμένη-δ έ ν ἀνέχεται παρεκτροπές καί μικροεπαναστάσεις.Κι'αὐτοί πού τυχόν βγαίνουν ἀπό τόν προκαθορισμένο τρόπο σκέψης-ζωῆς-δράσης, πρέπει νά ...ὑποταχτοῦν,νά προσαρμοστοῦν,πρίν εἶναι ἀργά, καί...γίνουν σύμβολα,ἤ πρότυπα. Στήν τελευταῖα τριετία τουλάχιστον 35 πρόσωπα ἀπό 17-32 χρονῶν δικάστηκαν καί καταδικάστηκαν γιατί εἶχαν συλληφθεῖ γιά ἀσήμαντες αἰτίες ἤ εἶχαν ἐπισημανθεῖ ἀπό παλιότερες συμμετοχές τους σέ ἐκδηλώσεις. Ἀπ'αὐτά τά ἄτομα,πού ἀνήκουν στό χῶρο Ἐξαρχείων,τά 16 δήλωσαν ἤ ὅτι δέν εἶναι ψυχικά καλά,ἤ ὅτι περνοῦσαν τυχαῖα, ἤ ἀκόμα μερικά ἀπ'αὐτά ζήτησαν ἔμμεσα ἤ ἄμεσα μεταμέλεια,μέσω τοῦ δικηγόρου τους ἤ τῶν γονιῶν τους, ὅταν ἦταν ἀνήλικα.
Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι καταδικάστηκαν γιά νά ἀθωωθοῦν κατά τούς 9 στούς 10 στό ἑφετεῖο.
Ἄν ἐξαιρεσουμε,τόν Χρῆστο Κωνσταντινίδη,τή Σύλβια Παπαδοπούλου,τόν Κώστα Παυλίδη,παλιότερα καί πρόσφατα τόν Κυριᾶκο Βασιλειάδη,πού δήλωσαν ὅτι εἶναι ἀναρχικοί,ὅλοι οἱ ἄλλοι προσπάθησαν ν'ἀποφύγουν τό ἰδεολογικό τους στίγμα καί... ἤ βρέθηκαν τυχαῖα σέ γεγονότα, ἤ παρασύρθηκαν...
Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἰδεολογία σ'αὐτοῦ τοῦ τύπου τίς Δυτικές ...Δημοκρατίες δ έ ν διώκεται Γι'αὐτό καί τό δικαστηκό κατεστημένο κι'οἱ Πατέρες τοῦ Ἔθνους ψήφισαν κατά καιρούς Νόμους,πού θέσπισαν τήν Ἠθική Αὐτουργία,σάν Ποινικό ἀδίκημα, θέσπισαν τήν Δημοσία Ἐγκωμίαση Ἐγκλήματος,τό Ἀντιτρομοκρατικό νομοσχέδιο καί πολλά ἄλλα. Ὅμως ἄμεσα ἡ ἰδεολογία -τουλάχιστον στά φανερά- δ έ ν διώκεται,ὅπως δέν διώκεται καί ἡ δημόσια κριτική νόμων,οἱ ἐκδηλώσεις γιά συμπαραστάσεις καί πολλά ἄλλα.
Ἕνα παράδειγμα:Ἡ Σύλβια Παπαδοπούλου καί ὁ Χρῆστος Κωνσταντινίδης,δήλωσαν καί στίς δυό δίκες τους ὅτι "Εἶναι Ἀναρχικοί" κι'ὅμως ἀθωώθηκαν, ἄσχετα ἄν τό ἀστυνομικό κατεστημένο κάνει τά πάντα γιά τούς ἐξουδενρώσει.
Πρέπει νά ξεκαθαρίσω ὁρισμένες θέσεις,πού ἔχει τό "ἀνοιχτό" αὐτό γράμμα.
Ὑποτίθεται ὅτι ὅταν "κατεβαίνεις" στά Ἐξάρχεια, ἤ ἀνοίγεσαι σέ κύκλους ἀντιεξουσιαστικούς,πηγαίνεις σέ διάφορα γνωστά στέκια καί βιβλιοπωλεῖα ἤ

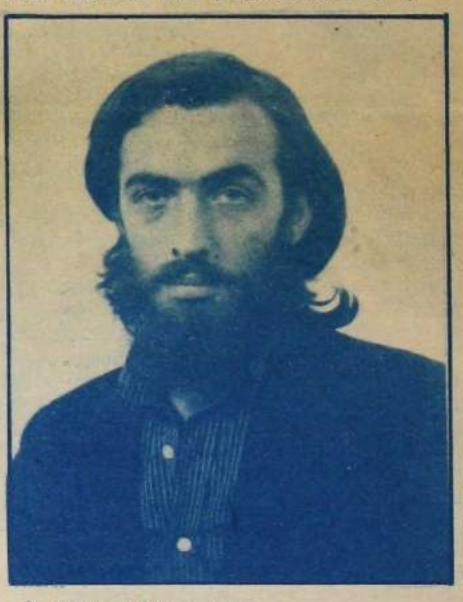

ὁ συνεργάτης μας
καί συνεμπνευστής τοῦ
περιοδικοῦ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ
Μάκης Τσιπουρίδης

διαβάζεις,ἤ ἐκδίδεις ἔντυπα... ὀ φ ε ί λ ε ι ς νά γνωρίζεις ὅτι τό κράτος(πέστο ὅπως ἐσύ θέλεις:Κατεστημένο,μηχανισμοί κ.λ.π.)ἔχει τίς πιό πολλές φορές ἔχει θεσπίσει τήν ἀμυνά του,γιά νά κρατηθεῖ ὅσο τό δυνατό ἀκέραιο. Ἀστυνομία,χαφιεδισμός,ἐντρίγκα,παρακολουθήσεις Νόμοι,ἀποφάσεις,νομολογία,καταστολή παντός εἴδους,στή Στρατιωτική θητεία,στό Κόμμα,στή Σχολή στόν τρόπο ἐμφάνισης,στή συμπεριφορά καί ἕνα σωρό ἄλλα πού φτάνουν ἀπό τήν..ἐξακρίβωση τῆς ταυτότητας μέχρι καί τίς καλοστημένες "αὐτοκτονίες".
Ὅταν λοιπόν κατεβαίνεις,καί κατεβαίνεις, ὄχι σάν τουρίστας, ἀλλά ἀπό κάποιο βαθύτερο κίνητρο πού σέ σπρώχνει σ'αὐτήν σου τήν κίνηση, ξ έ ρ ε ι ς πολύ καλά ὅτι αὐτά ὑπάρχουν.Τάχεις ὑποστεῖ, στό σχολεῖο,στό οἰκογενειακό σου περιβάλλον,τάχεις ἀκούσει,ἡ θέση στόν χῶρο τῶν ἀντιεξουσιαστῶν δ έ ν εἶναι τυχαῖα. Ἐπομένως κάθε σου δίωξη εἶναι γνωστή καί μόνο ἡ πραγμάτωσή της μένει γιά νά γίνει ἀπό θεωρία πράξη.
θέλω νά πῶ,ὅτι πολλοί λίγοι ἀπ'αὐτούς πού ταβήχτηκαν σέ δίκες καί στά μπουντρούμια ἤ τά γραφεῖα τῆς Ἀσφάλειας,ἤ στούς

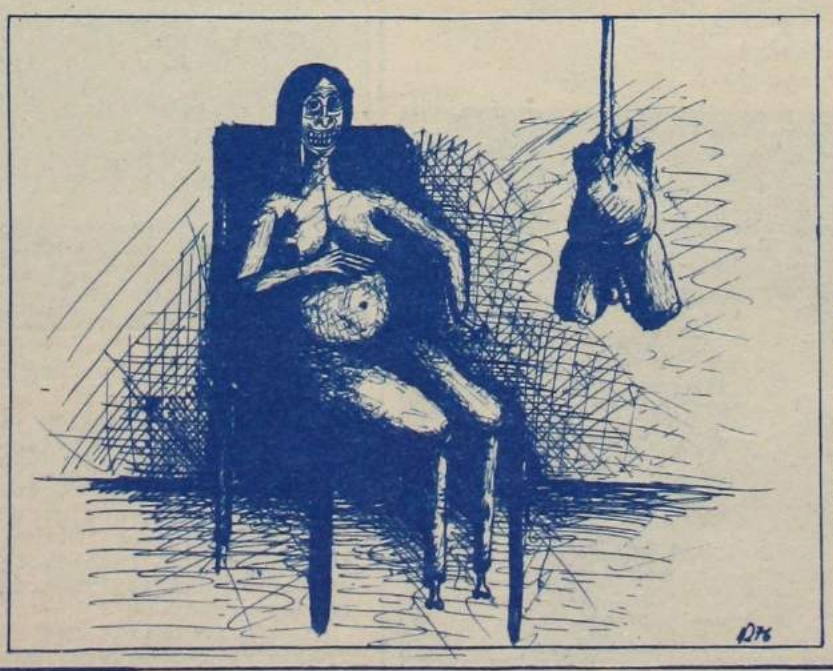

Κυνήγα Σοφία Κυριακού

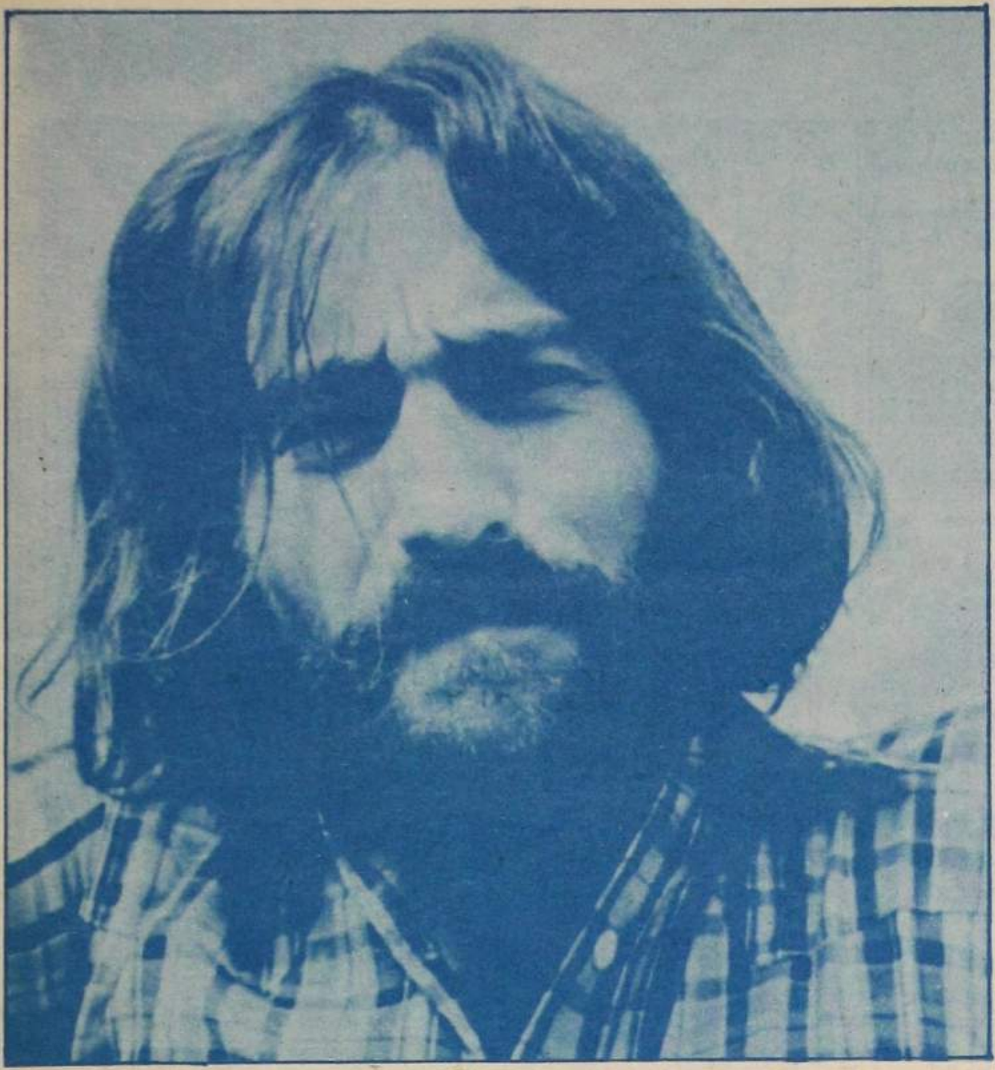

ἀνακριτικούς προθαλάμους τῶν δικαστηρίων,φέρθηκαν σάν ... Μωρές Παρθένες.Κι΄ἄν ὁρισμένοι δέν συμπεριφάρθηκαν σωστά,δ έ ν τόκαναν ἀπό σκοπό,ἀλλά ἀπό ἄγνοια,ἤ ἀπό ἔλλειψη πείρας.

Ὁ πιό ἐκδηλωμένος ἐνθουσιασμός ἑνός πού ἔχει ὑπόψη του καί καταξιωμένη τήν ἀδικία καί τήν προσπάθεια ὑποταγῆς του πού ἐξυφαίνεται γύρω του, εἶναι νά παράγει ἕνα ἔντυπο.Εἴτε στήν μορφή μιᾶς προκήρυξης,εἴτε ἕνα μοναχικό μικρό δελτίο.Εἴτε νά βρεῖ μιά ὁμάδα καί νά κάνουν ἕνα περιοδικό,ἤ ἀκόμα ν΄ἀναλάβει νά μαζέψει ὕλη γιά ἕνα ἔντυπο καί νά τό ἐκδώσει,βάζοντας τόνομά του,καί νά τό κυκλοφορήσει.
Μετά ἀπό τήν μεταπολίτευση,τό μόνο πράγμα πού ἐνοχλεῖ πιό πολύ τούς κρατικιστικούς παράγοντες (Ἀσφαλίτες,Στρατιωτικούς, Δικαστικούς,τακτοποιημένους ἀντιδραστικούς), εἶναι τό ἔντυπο.
Ὑποτίθεται ὅτι σέ μιά Δημοκρατία ὅτι ὁ τ ύ π ο ς εἶναι ἐ λ ε ύ θ ε ρ ο ς...τό γράφει καί τό Σύνταγμα.Ὅπως ἀναφέραμε καί στήν ἀρχή,σχεδόν ὅλη ἡ πληροφόρηση καί ἡ θεωρητική κάλυψη ἑνός ἀντιεξουσιαστή ἤ καί κάθε ἀδέσμευτου,γίνεται μέσα ἀπό βιβλία,ἔντυπα καί περιοδικά.Γιαυτό ἐξ ἄλλου διώκεται τόσο πολύ ἡ Διεθνής Βιβλιοθήκη, καί διώχτηκαν μέ τό σήριαλ τῆς προφυλάκισής τους,οἱ 5 ἐκδότες καί ὁ τραγουδοποιός Νικόλας Ἄσημος καί βρίσκεται καί ὑπό κατηγορία καί ὁ γράφων μέ τήν ἔκδοση "ΚΑΤΩ ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ" πού εἶχε κυκλοφορήσει παλιότερα,μέ ὅλες τίς προκηρύξεις...Ἐξ ἄλλου γιά τόν ἴδιο λόγο βρίσκεται στή Φυλακή καί ὁ ἐκδότης τοῦ ἀντιπολεμικοῦ ΟΤΑΝ,Νίκος Μπαλῆς.
Ἔλεγα λοιπόν,ὅτι ὁ πιό βιωμένος ἐνθουσιασμός γιά ἕναν ἀναρχικό εἶναι ἡ κυκλοφορία τῶν ἀπόψεών του,τοῦ κατηγορῶ κατά τῶν θεσμῶν τῆς κοινωνίας,μέσω ἑνός ἐντύπου φύλλου,ἤ μιᾶς προκήρυξης.Ἐπιμένω στή λέξη "ἐνθουσιασμός"γιατί πάντα ξεκινᾶ μέ τίς καλλίτερες προθέσεις καί συνήθως,καί μέ τήν πρώτη δίωξη—καταδικαστική ἤ ὄχι—σταματᾶ.Ὅσο γιά τήν κυκλοφορία προκηρύξεων,αὐτές δέν εἶναι ποτέ ἐπώνυμες.Καλύπτονται ἀπό φανταστικές ἐπωνυμίες ἤ ὁμάδες καί περνᾶν...μέσα στά κείμενά τους,καταπληχτικές ἔνοιες ἤ ἐποχιακά προβλήματα,συμπεριφορᾶς ὁμοειδεατῶν ἤ διαφωνιῶν...

Στά πιό πολλά ἔντυπα πού κυκλοφόρησαν τήν τελευταῖα τετραετία,συνοστίζονταν πολλές ἰδέες καί ἀφορισμοί,λές καί οἱ ἐκδότες τους γνώριζαν ὅτι δέν θά κυκλοφοροῦσαν δεύτερο ἤ ἄλλο τεῦχος.
Ἡ διακοπή τῶν ἔντυπων,πού τίς περισσότερες φορές στάθηκα,συμπαραστάτης σάν μάρτυρας ὑπεράσπισης,δέν ὀφείλονταν πάντα στίς προθέσεις τῶν ἐκδοτῶν,ἀλλά στήν πίεση πού εἶχαν ὑποστεῖ ἀπό τούς οἰκείους τους,πού τό ζήτησαν σάν ἀντάλλαγμα,ἀφοῦ δεῖξαν ἔμπραχτη συμπαράσταση στόν δικασμένο καί καταδικασμένο ἤ προφυλακισμένο ἐκδότη,πληρώνοντας,ἐξαγοράζοντας ποινές, πληρώνοντας τά ἔξοδα τῆς δίκης ἤ καταβάλλοντας ἐγγυήσεις γιά διακοπή προφυλάκισης.
Ἐδῶ βλέπουμε ὅτι ἡ κοινωνία ἐκτός ἀπό τήν αὐτοοργάνωσή της, ἀπέναντι στούς "ἐπαναστατημένους" ἔστω καί ἰδεολόγους,ἔεχι θωρακίσει-τοξινώσει καί τούς πολίτες της γονεῖς,πού κάνουν ἕναν ἀγώνα καταστολῆς κάθε ἐκδήλωσης ἰδεολογικῆς ἀναφορᾶς τῶν "παραστρατημένων" παιδιῶν.

Ὁ "ἐπαναστατημένος" δέσμιος ἀπ΄ὅλες τίς πλευρές,δέν ἔχει παρά νά διαλέξει,ἤ τήν συνέχιση τῆς παρουσίας του στό "χῶρο" πού λέγαμε πρίν,ἤ τήν συμβιβαστική του ἐπιστροφή καί τήν σταδιακή ὑποταγή του,στίς ἀφύσικες καί καταπιεστικές νόρμες τῆς οἰκογενειακοκοινωνικῆς δομῆς τῆς κοινωνίας μας.

Ἐξ ἄλλου κι΄αὐτός εἶναι ὁ φυσικός κόσμος τῶν ἀλληλοεπιδράσεων.Καί μιά πού ἐδῶ δέν γίνεται καμμιά ἀπόπειρα κατηγόριας,εἴτε προσάρτησης ὀπαδῶν, γιαυτούς πού μένουν ἤ πού φεύγουν,δέν ὑπάρχει θέμα στηλίτευσης τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης ἄποψης.Μόνο τίς περισσότερες φορές αὐτοί πού κρατᾶν τήν ρομφαία τῶν ἰδεῶν τους ψηλά καί στιγματίζουν τά πάντα καί τούς πάντας,θά ἦταν πιό σκόπιμο νά μήν ἦσαν καί τόσο κοντόφθαλμοι. Κανείς δέν ξέρει,τί τοῦ ἐπιφυλάσσει τό ἄμεσο ἤ τό μακρυνό μέλλον.Εἶδα μαχητικούς ἐπαναστάτες,πού σήμερα εἶναι τακτοποιημένα σκουλίκια,τοῦ καλοφαγωμένου κατεστημένου,κι εἶναι περιπτώσεις καλοφαγωμένων πού

ὁ ἀντιεξουσιαστής, Κύπριος ἀγωνιστής, Σάββας Σάββας
...τά παράτησε καί διορίστηκε καθηγητής φιλολογίας σέ γυμνάσιο τῆς Κύπρου

ὁ Θανάσης Γκαϋφίλιας, ἀφοῦ ἀγωνίστηκε ἐνάντια στά συμφέροντα τῶν ἑταιριῶν δίσκων,δέν τά κατάφερε καί ἀποσύρθηκε ἀπό τή σκηνή

σήμερα ἀγωνίζονται ζώντας μία καθόλου προκλητική ζωή,ἀγωνιζόμενοι ἀθόρυβα καί χωρίς διακοπή Οἱ ἰδέες ἔρχονται καί παρέρχονται.Τά πρόσωπα παραμένουν ἀλλά ἀλοιώνονται κι΄αὐτό πού ἀποτελοῦσε ἐχθές ἰδεολογία ξεμπροστιάσματος,σήμερα μπορεῖ ν΄ἀποτελεῖ ταμποῦ ὑπεράσπισης.
Βασικό λοιπόν τωρινό αἴτημα εἶναι ἡ αὐτενέργεια,ἡ αὐτοοργάνωση καί περιχαράκωση τῶν ἰδεῶν καθώς καί ἡ ἀλληλουποστήριξη.Ὅποιος κάνει κριτική στόν χῶρο πού κινοῦνται ἀντιεξουσιαστές,εἴτε καλή καί χρήσιμη, εἴτε σνομπίστικη καί ἀπό ψηλά, κάνει κακό στόν ἑαυτό του καί γενικά στό πνεῦμα τοῦ κινήματος.Παράγοντες πού τρῶνε καλά καί ἐρωτοτροποῦν μέ τό "χῶρο" κόντεψαν γιά μιά ἐποχή (περασμένος Γενάρης,Σπόρτινγκ κ.λ.π.), νά διχάσουν καί νά διαλύσουν ὅτι ὑπάρχει ἑνωμένο,κοινό ἄλλά σωστά ἀνοργάνωτο.
Κι΄ἄλλοι πάλι,σάν κακοί φορεῖς μιᾶς οἰκογενειακῆς τους συνήθειας,γυρίζουν ἀπό στέκι σέ στέκι καί μεταφέρουν συζητήσεις,διογκώνοντας μικροδιαφωνίες,πού εἶναι σωστό νά ὑπάρχουν,

ὁ Κωστῆς Τριανταφύλλου

δημιουργώντας μιά ἀφόρητη κατάσταση,ἀνάμεσα σέ κοινούς φίλους,ἀγωνιστές καί σκοπούς. Μπορεῖ νά μοιάζει αὐτό τό παραπάνω πασιφιστικό,ἀλλά εἶναι ἀληθινό.Καί ἡ χειρότερη ἀπ΄ὅλες τίς συμπεριφορές,εἶναι ἐκείνων,πού βρίσκονται σέ δυό καταστάσεις.Δέν ἀπαρνοῦνται τά καλά καί τά συμφέροντα μιᾶς οἰκογενειακῆς,εὐμάρειας-ἰδιοκτησίες κλπ-βρίσκονται στόν "χῶρο" σάν ψευτοηγέτες ἤ κριτές του,καί παράλληλα διατηροῦν "καλές σχέσεις" καί μέ ἐχθρικούς παράγοντες,ὅπως Κόμμα,δημοσιογράφους,κοινωνικές σχέσεις κλπ.
Οἱ <u>ἐκφραστές τοῦ χώρου</u> εἶναι αὐτοί κι΄οἱ πιό αὐθεντικοί,ἐκεῖνοι πού βιώνουν σ΄ἕνα μεγάλο ποσοστό τίς ἰδέες τοῦ ἐντιεξουσιαστικοῦ κινήματος,στόν τρόπο ζωῆς καί ἔκφρασης.Ἔχουμε ὑποφέρει πολύ ἀπό ἰδεολόγους πάσης φύσεως,κι΄ἀπό"κουλτουριάδηδες ἐπαναστατημένους".
Ἡ ὑγεία βρίσκεται ἐκεῖ πού ἀνθοῦν κι΄ἐκφράζονται σάν βίωμα

ὁ ἀφανής συνεργάτης μας Πέτρος Μπριστογιάννης

ὅλα αὐτά πού ὁ διεθνής μικροαστισμός ἔχει ἀπορρίψει γιά νά διαιωνιστεῖ.
Δέν βρίσκεται στήν ἰδιοκτησία, στήν ἠθική τοῦ Παπᾶ ἤ τοῦ Δάσκαλου,στή δικαιοσύνη τοῦ Δικαστῆ,στή θέληση τοῦ Ἀστυνόμου,στή συνταγή ἑνός ὑπηρέτη

ὁ Νίκος Φατοῦρος φιλοδοξοῦσε νά ἐκδόσει περιοδικό τύπου Panderma

γιατροῦ ἤ μιᾶς ξεπουλημένης κοινωνικῆς λειτουργοῦ.Ἡ ἀλήθεια καί αὐθεντικότητα βρίσκονται διάχυτα καί παντοῦ,κι΄ὅποιος πραγματικά τ΄ἀνακαλύψει πολύ δύσκολα ξαναγυρίζει στίς νοσηρές κι΄ἀλοτριωτικές του ρίζες.

Κάντε προσπάθειες νά βρεθεῖ ἡ αὐθεντικότητά μας,ὄχι μέσα ἀπό τά κείμενα πού κατά ἐποχές ἐξακοντίζουν γιά διάφορους λόγους γραφειάδες καί κονδυλοφόροι,ἀλλά μέσα στήν ἴδια μας τή κατάσταση.Μέσα στούς μηχανισμούς μιᾶς ὑπολειτουργίας,σ΄αὐτό τό σύστημα πού τό ξεράσαμε καί μᾶς ἀποζητᾶ.Μέσα στό βιωμένο ἔστω καί ἐποχιακά,τρόπο ζωῆς πού ἔχουμε διαλέξει.
Πραγματῶστε τίς ἰδέες σας,πάνω σέ πραγματικά χνάρια τῶν παλαιοτέρων.Τώρα ὑπάρχει μιά κάποια παράδοση.Σπίτια καί στέκια σᾶς περιμένουν.Δέν χρειάζεται πολύ γιά νά τ΄ἀνακαλύψετε.Ἄν πάλι βρίσκεστε ἐκεῖ,τότε ἀπορρίψτε ὅλες τίς παλιές σας συνθῆκες, ξεράστε τή παιδεία σας,κι΄ἀρχίστε μέ μιά νέα φαρμακολογία γιά τή διεύρυνση τοῦ ὑποσυνείδητοῦ σας.Μέ μιά ἐλευθερωμένη ἔστω καί ἀρρωστημένη τεμπελιά, βρῆτε την καί βολέψτε τα,κάθε μέρα διαφορετικά...
Ὅσο ἀπομακρύνεστε ἀπό τίς προδιαγραφές τοῦ κατεστημένου, τόσο ἡ ἐλευθέρωσή σας βιώνεται καί δυναμώνει...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

γράφτηκε στή χούντα στόν ἀπέναντι τοίχο ἀπό τό σπίτι τοῦ ἐκδότη Λεωνίδα Χρηστάκη

Μερικά άπό τά πιό χαρακτηριστικά γράμματα πού έχουμε λάβει

Λεωνίδα Χρηστάκη

'Επικαλούμενος τά λεγόμενά σου περί άδεσμεύτου τύπου στέλνω τά παρακάτω γιά δημοσίευση

ΕΚΦΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΘΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

"Η

Η ΠΑΘΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΦΡΗΣΗΣ

'Η τέχνη στήν πιό "άδέσμευτη" έκφρασή της είναι ή έκσπερμάτωση κάθε μαλάκα πού καταναλώνει τό ρόλο τοῦ λαϊκοῦ καλλιτέχνη καί παρουσιάζεται σάν"άδέσμευτος" βιαστής τῆς σκέψης μας, γιά νά προχωρήσει στήν δολοφονία τῆς ὑπαρξής μας καί στήν πλέον έγκληματική,ή έπιστημονική μελέτη τῆς ψυχολογίας τῆς μάζας καί ή καταστολή κάθε έξέγερσης μέ τήν μελετημένη προπαγάνδα πού σκοπό έχει νά ξεκόψει κάθε ὑπαρξη άπό τίς ζωϊκές έπιθυμίες της,έπικαλούμενη αύτές τίς έπιθυμίες:
ὁ καρκίνος μᾶς προσβάλει,τό ἴδιο καί ή τέχνη. 'Η ἴδια έργασία,ή ἴδια άξία,τό ἴδιο άποτέλεσμα
οἱ νταβάδες κάθε άπόχρωσης τραγουδᾶνε "ή τέχνη άνήκει στό λαό"γιατί ὁ μουγκός δέν τραγουδάει καί ὁ λαός δέν έπαναστατεῖ ὅταν ὅλοι τραγουδοῦν γιά νά σκεπάσουν τή μουγγαμάρα του ἤ τόν νανουρίζουν γιά νά κοιμᾶται αἰωνίως.
...καί λαός δέν θά ὑπῆρχε χωρίς έμένα καί σένα. 'Επομένως ή ὅλη παράσταση θά πάρει τέλος ὅταν ΕΜΕΙΣ γιά ΜΑΣ "ΟΥΡΛΙΑΞΟΥΜΕ" τά φῶτα θά σβύσουν ή αὐλαία θά κλείσει καί οἱ καλλιτέχνες θά πεθάνουν λόγω άνεργείας

Μάκης Κοντοειδής
'Ιωαννίδη 4—Νέα Φιλαδέλφεια
ΑΘΗΝΑ— τηλ.2520668

(ὁ Μάκης Κοντοειδής έχει έκδώσει καί κυκλοφορήσει δυό βιβλία του: "Ἴσως νά μήν ὑπάρχει έλπίδα γιά τούς άπελπισμένους"Δεκεμβρ.1977.- "Σιωπή" φυλλάδα 'Ιούνης 1978)

'Αθήνα 10/6

'Η έπιστολή αὐτή εἶναι βασικά άπάντηση στό σχόλιο πού δημοσιεύται κάτω άριστερά στήν σελίδα 7 τοῦ ὑπ'άριθ. 7 ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ.
Άποιπόν παραπονιέστε ὅτι παρ'ὅτι πουλᾶτε 3.000-3.500 άντίτυπα σέ κάθε τεῦχος έχετε πάρει μόνο 35 γράμματα. 'Εγώ μέχρι τώρα προσπάθησα νά έπικοινήσω μέ άλληλογραφία μέ τόν 'Ηλία Πετρόπουλο τόν Μιχάλη Κατσαρό καί τόν Γιῶργο Λαζόπουλο.Τούς έγραψα καί περιμένω άπάντηση άκόμη.Τό ζήτημα εἶναι ὅτι άπό τό βιβλίο τοῦ Λαζόπουλου "ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ,ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ,ΑΓΓΟΥΡΙΑ",(τό ὁποῖο μέ παρακίνησε νά τοῦ γράψω) βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ὁ συγγραφέας άναγνωρίζει ὡς βασικό αἴτημα σήμερα τήν άποκατάσταση τῆς έπικοινωνίας άνάμεσα στούς άνθρώπους. Έ λοιπόν στήν πράξη δέν μοῦ τό δείχνει.Δέν ξέρω ποιά εἶναι τά αἴτια αὐτῆς τῆς σιγῆς.'Ισως άσυνείδητα νά δημιουργεῖται στόν χῶρο σας κλειστές ὁμάδες καί νάσαστε έπιφυλακτικοί στίς σχέσεις σας μέ τούς έξω άπό αὐτές. Αὐτό έδῶ εἶναι μιά έντελῶς αὐθόρμητη σκέψη καί δέχομαι κάθε άρνηση.'Από τήν άλλη μεριά δέν μπορῶ νά γενικεύσω καί νά σᾶς χαρακτηρίσω ὅλους παρόμοια. Πάντως γιά νά τελειώνω μ'αὐτό τό θέμα θά περιμένω προσωπική άπάντηση σ'αὐτήν τήν έπιστολή μιά καί δέν ὑπάρχει τόσο μεγάλη κίνηση γιά άλληλογραφία.
Τώρα γενικά γιά τό περιοδικό παραδέχομαι ὅτι τό βρίσκω τό καλύτερο ποι πού κυκλοφορεῖ σήμερα καί μέ πάρα πάρα πολλά θετικά στοιχεῖα— άσχετα άν έχω όρισμένες έπιφυλάξεις ὡς πρός τήν ἰδεολογία.
Λοιπόν αὐτά καί έλπίζω νά τά ξαναποῦμε.

Βασίλης Παναγιωτόπουλος
Πατησίων 281-ΑΘΗΝΑ

(ἡ άπάντηση) 'Αθήνα 14 'Ιούνη 78

Πῆρα τό γράμμα σου καί σοῦ άπαντῶ: 'Ελπίζω αὐτό νά σέ ἱκανοποιεῖ,μιά πού α ὐ τ ό ἦταν τό αἴτημά σου.
'Ο Μιχάλης Κατσαρός καί ὁ 'Ηλίας Πετρόπουλος ΔΕΝ άνήκουν ἤ δέν άνήκαν

ΓΡΑΜΜΑ στο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

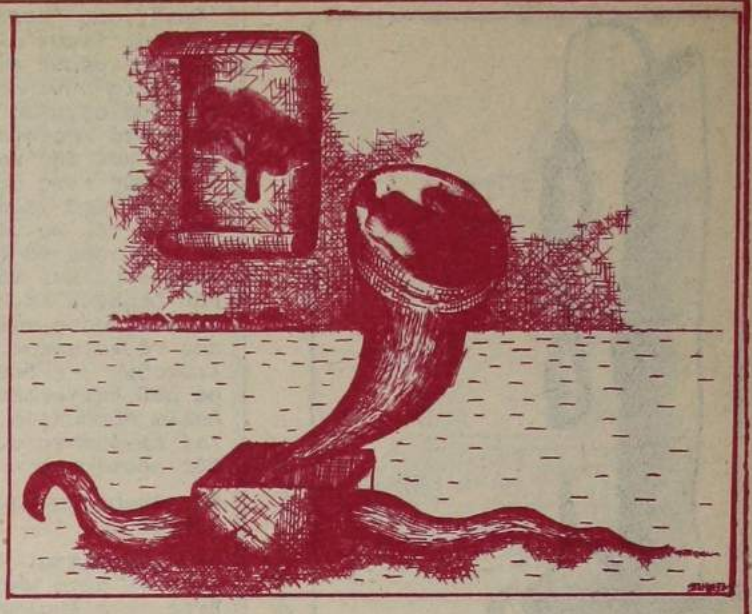

σ'αὐτόν τόν χῶρο(ποιόν χῶρο;),(ποιές κλειστές ὁμάδες;).
'Ο Λαζόπουλος ἦταν "περαστικός"μέχρι νά ταυτοποιηθεῖ(νάγαμήσει καί νά βρεῖ καμμιά δουλειά)κι'είχε προβλήματα μέ τό Στρατιωτικό του.
Πάντως έγώ ἱκανοποίησα τό τραυματισμένο παρορμητικό σου άλληλογραφικό σου ἔνστικτο καί σοῦ άπάντησα.
Τώρα γιά τό περιεχόμενο τοῦ γράμματός μου τήν εὐθύνη τήν έχεις ΕΣΥ πού σοῦ ξέφυγε τό ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ.
Σέ τί πάνω θά ἤθελες νά άλληλογραφήσουμε,ἤ ν'άλληλογραφήσεις; Δέν τό γράφεις.Λεωνίδας Χρηστάκης

(σημ."Αν αὐτή τή παράλειψη τήν είχες καί στά γράμματα τῶν άλλων,τότε...).

ζωγραφική εἶναι ποίηση σιωπῶσαν", καί θέλω νά συνεργασθῶ μέ μεγάλην μου χαρά καί νά πέρνω τό περιοδικό σας καί μιᾶς ὅσο κάνει νά τό άγοράζω.
Διότι οἱ νέοι ταλαντοῦχοι ζωγράφοι καί ποιητές καί δεῖ πιό πολύ τῆς έπαρχίας νά βοηθᾶτε.
Λοιπόν μεγάλην μου χαρά θά περιμένω άπάντησίν σας μέ πολλά ΝΕΑ ΣΑΣ,καί ε εἶμαι στήν διάθεσίν σας

Φιλικά
Γιῶργος Καρτέρης
Βοσπόρου 23 - ΠΑΤΡΑ Τ.Τ. 11.-

Καί νά μέ συγχωρεῖτε διά τήν κακογραφίαν μου καί νά ΜΗ ΜΕ ΞΕΧΑΣΕΤΕ.

Κύριε Χρηστάκη

Πῆρα τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ,ὅπου καί εἶστε ὑπεύθυνος τῆς ὕλης,καί μοῦ ἄρεσε πολύ.
θά ἤθελλα νά μάθω ἄν βγάζετε τώρα κανένα περιοδικό. 'Επίσης ἄν συνεχίζετε νά έκδίδετε ποιητικές συλλογές νέων. Έχω δημοσιεύσει ποιήματα σέ άρκετά περιοδικά καί θά ἤθελλα νά δημοσιεύσω καί σέ δικό σας περιοδικό,ἐάν βγάζετε κανένα.
θά χαρῶ πολύ ἄν βρῆτε χρόνο νά μοῦ γράψετε

Κώστας 'Ιωαννίδης
'Ανθίμου Γαζῆ 96-Αμφιάλη
ΠΕΙΡΑΙΑΣ.

'Αγαπητό "ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ"

Πρῶτα-πρῶτα σᾶς χαιρετῶ καί δεύτερον έδιάβασα στίς έφημερίδες ὅτι έφτιάξατε ἕνα περιοδικό καί σύλλογο,τό άγαπητό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ καί θέλω νά λάβω μέρος κι'έγώ διότι χωγραφίζω καί γράφω ποιήματα,διότι ἡ "ποίηση εἶναι ζωγραφική ὁμιλοῦσαν καί ἡ

Γειά σας,

'Αλήθεια τί μῆνα έχετε έκεῖ πέρα, 'Ιούνη; 'Εγώ έχω τήν έντύπωση πώς έχω άκόμη 'Απρίλη.
Αὐτό γιατί πέρασε ὁ Μάης,ἦρθε ὁ 'Ιούνης καί μαζί του τό τεῦχος τοῦ 'Απρίλη...
Χμ.Λέτε νά τό καθυστεροῦν έπίτηδες Μπᾶ δέ...
Κι'ἄν ὅμως;
Έ τότε πρέπει νάναι ...Μυστήριο Φωνάξετε τόν Νταίνικεν...

Έ ναί συγχαρητήρια γιά τό περιοδικό σας καί θάθελα νά μοῦ γράψετε ἄν έχετε τήν καλωσύνη πόσο έχει ἡ τρίμηνη συνδρομή (δέν έχω ἰδέα ἄν ὑπάρχει τέτοια)ἄν ὄχι ἐξάμηνη καί τί πρέπει νάκάνω.
Γειά σας
καί μή μοῦ άπαντήσετε άπό τό περιοδικό γιατί δέ βλέπω άπάντηση...
Αὐτά

Κι ἐλπίζω νά φροντίσετε νάρθει, νάρχεται πιό γρήγορα τό περιοδικό σας γιατί τό πέρνουν κι'άλλοι.

Γ ε ι ά
Μανώλης Σαπουνάκης
όδός Κ.Μητσοτάκη Α16- Χ α ν ι ά
Κ Ρ Η Τ Η Σ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

"Εἶναι άπέραντα άπίθανο ὁ διαβάτης πού παρατηρῶ νάναι ἕνας άνθρωπος καί ὄχι ἕνα ρομπότ τελειοποιημένο."
Σάρτρ

Πρίν μερικές μέρες ἔτυχε νά παρακολουθήσω στήν τηλεόραση μία έκπομπή της,στά πλαίσια τῆς άλλαγῆς τοῦ πρύτανη στό πανεπιστήμιο 'Αθηνῶν.
Σ'αὐτήν τήν έκπομπή ὁ νέος πρύτανης κ.Μουτσόπουλος έκανε ὁρισμένες δηλώσεις, διαπιστώσεις καί προγραμματικές διακυρήξεις γιά τό μέλλον τοῦ πανεπιστημίου.
'Αν θυμᾶμαι καλά πρέπει ὅλοι μας λίγο πολύ νά δεῖ τό ἴδιο θέμα καί θέαμα σέ κάθε άλλαγή μιᾶς έξουσίας ἰδιωτική ἤ κρατική.
Τίς προάλλες π.χ.ὑπῆρχε μία άγγελία άπό τή νέα διεύθυνση σ'ἕνα σοῦπερ-μάρκετ καί ἔλεγε "ἡ διεύθυνσις ἤλλαξεν καί έγγυώμεθα διά τήν καλυτέραν λειτουργία τοῦ καταστήματος ἡ ὁποία θά εἶναι πρός ὄφελος ὑμῶν". 'Η π.χ.χωρίς νά άλλάξει ὁ τρόπος διακυβέρνησις στήν Ε.Σ.Σ.Δ.,ὁ σύντροφος Μπρέζνιεφ διακύρηξε μεγαλόστομα ὅτι άπό έδῶ καί στό έξῆς τό κράτος θά γίνει "κράτος τοῦ λαοῦ"(φᾶτε μάτια ψάρια καί κοιλιά περίδρομο).Καί άναφέρω γιά τελευταῖο παράδειγμα ὅτι τίς προάλλες π.χ.τράβηξαν στήν γειτονιά μου ἕνα σαπιοκάραβο.Τό βερνίκωσαν λοιπόν,τοῦ άλλαξαν ὄνομα καί τό ξανάριξαν στή θάλασσα.
Προσωπικά νομίζω ὅτι θά πρέπ πρέπει νά πιάσει πάτο —νά βουλιάξει πού λέμε— γιατί ὅλες οἱ μεταγγίσεις καί άλλαγές χρωμάτων σέ κοινωνίες ἤ σέ καράβια έχουν τό αὐτό άποτέλεσμα.
'Αναφέρω κ.Πρύτανη τά κεντρικά σημεῖα τῆς ὁμιλίας σας,

α. Τό πανεπιστήμιο θά πρέπει νά εἰσβάλει πάλι στήν κοινωνία πού έχει άποκοπεῖ,
β. Νά βγοῦμε άπό τό περιθώριο καί τήν άπομόνωση,
γ. Νά έκμεταλλευτοῦμε τίς τεχνολογικές έξελίξεις,
δ. Νά διοργανώσουμε συναυλίες καί έκθέσεις.

θά καταπιαστῶ μέ κάθε πρόταση χωρίστά πού κάνατε κ.πρύτανη καί θά προσπαθήσω νά τήν άνατρέψω'καί αὐτό γιά τόν λόγο τοῦ ἴσως τήν έπομένη φορά πού θά τύχει νά προβληματιστεῖτε, νά άκούγατε καί γιά λίγο τή γνώμη μας πού ἴσως ὠφελοῦσε, γιά νά βγαίναμε άπ'τό παραδεκτό σέ ὅλους μας,κοινωνικό καί κατά τό καλύτερο άνθρώπινο άδιέξοδο

A. Τό πανεπιστήμιο νά ξαναεἰσβάλλει στήν κοινωνία

Δηλαδή δέχεσθε a ppiopi ὅτι ὑπάρχει ἕνα εἶδος άνώτερης κοινωνικῆς "ἐλίτ"(τῶν άνθρώπων τῶν γραμμάτων) πού εἶναι άποκομμένο άπό τίς "κοινωνικές μᾶζες",οἱ ὁποῖες θά ἔπρεπε νά βοηθηθοῦντο,γιά νά ἔχουμε ἕνα πολιτιστικό άνέβασμα τῶν άνθρώπων.
κ.Πρύτανη
'Ο σημερινός φοιτητής,μόλις κάθησε τά πρῶτα χρόνια στό θρανίο(δημοτικό)μέχρι καί τά τωρινά του τά φοιτητικά, ὑπέστη μιά παθητική κατάσταση εἰσχώρησης γνώσεων στό μυαλό του καί κατά τό καλύτερο,μιᾶς άπλῆς μετάγγισης γνώσεων άπό τούς προκατόχους του,ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΕΙ οὔτε μιά φορά στή'

Σχέδιο τοῦ Λάζαρου Ζήκου

διδασκαλία,μέ ἀποτέλεσμα νά τελειώσει τό γυμνάσιο π.χ.καί νά εἶναι ἕνα μισερό ὄν,χωρίς νά ὑπάρχει τίποτα δικό του ἐπάνω του,χωρίς ἀτομική κρίση καί φορτωμένος στούς ὤμους του τήν ΑΦΑΙΡΕΣΗ(ΟΥΤΟΠΙΑ)μιά καί ὑπάρχει αὐτή σάν ἀποτέλεσμα τῆς παθητικότητας πού τοῦ ἦταν ἔμφυτη ἀπό τό οἰκογενειακό του περιβάλλον.
Καί γιά νά κυριολεκτίσω,ἀπ'τά παιδικά του χρόνια,πρίν καταλάβει καλά-καλά τό ποιός εἶναι,τό ἰδιαίτερο ΕΓΩ του, εἶχε γίνει Χριστ.Ὀρθόδοξος, εἶχε τήν κούκλα του ἤ τό κανονάκι του,εἶχε ταυτιστεῖ μέ ὅλα τά φετίχ,μέ τό τί ἐστί ΚΑΛΟ καί ΚΑΚΟ,μέ ἀποτέλεσμα νά συμπεριφέρεται καί νά δρᾶ σύμφωνα μέ αὐτά ὅλα πού τοῦ εἶχαν ἐπιβληθεῖ ἀπό τό οἰκογενειακό του περιβάλλον.
Συνεχίζοντας μέσα ἀπό τό κλίμα αὐτῆς τῆς ἀφόρητης οἰκογενειακῆς καταπίεσης,κάθεται ἕναν α ἀριθμό χρόνων στά θρανία θρανία π.χ.16 πού καί ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ ἴδια μεταφορά τῆς πατριαρχίας.
Μ'αὐτό τό ἀπάνθρωπο σύστημα διδάσκων-διδασκόμενος,φθάνουμε στό σημερινό χάλι νά βρισκόμαστε στό πτυχίο,ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΠΑΤΞΕΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ,ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΜΕΤΑΓΓΙΣΗ ΓΝΩΣΕΩΝ,πού δέν ἔχουν κανένα ἀντίκρυσμα στήν κοινωνία στόν ἄνθρωπο.
Ἀποτέλεσμα,ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΝΑ ΤΕΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ Σ' ΣΤΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ, ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ(ἀπ'τό πρωί μέχρι τό βράδυ ἀκοῦς νά λένε συνέχεια "κάτι φταίει στή ζωή μας", "δέν νοιώθουμε ἀνθρώπινη ζέστα" κ.λ.π.).
Ρῶτῶ λοιπόν,τί διαφορά ὑπάρχει στήν νοοτροπία,στήν ἀντίληψη,στήν συμπεριφορά καί στή κοινωνική γνώση τῶν "πανεπιστημιακῶν ἀνθρώπων"(πού εἶναι ὁλότελα ἀλοτριωμένοι) ἀπ'τή πλατειά μᾶζα,ὅπως τήν ὀνομάζουμε.
Τί εἴδους ἀποτέλεσμα θά ὑπάρξει κ. πρύτανη ἀπ'τήν προσκόλληση δύο ὁμονύμων ἀλοτριωμένων σωμάτων,ὅταν τά πάντα σήμερα εἶναι θεαματικά μέσα σέ μιά κοινωνία ὅπου κυριαρσέ μιά κοινωνία ὅπου κυριαρχεῖ τό θέμα μέ ὅλες του σέ ὅλες του τίς ἐκδηλώσεις.
Ὑπάρχει λοιπόν πρόβλημα ἐπανασυγκόλλησης τοῦ πανεπιστημίου μέ τήν κοινωνία,ὅταν αὐτά ἀποτελοῦν ἕνα συμπαγές σῶμα ἀπόψεων καί θεωρήσεων(Weltschaung)ἤ ἀλοτρωμένων ἀπόψεων πού τείνουν νά ἐκμηδενίσουν κάθε ἔννοια ἀνθρώπινης ὕπαρξης καί συμμετοχῆς;

β.Νά ἐκμεταλλευτοῦμε τίς τεχνολογικές ἐξελίξεις

Ἀμφιβάλλω πολύ κ. πρύτανη,ἄν θά ἐκμεταλλευτοῦμε μέχρι νά γεράσουμε τίς "τεχνολογικές ἀνακαλύψεις".
Μέσα σ'ἕνα ἐμπορευματικό σύστημα(ὅπως εἶναι ὅλα τά ὁλοκληρωτικά),ἐκεῖ πού ὑπάρχει δηλαδή ἀλοτριωτικός χρόνος δουλειᾶς,πάντα θά ὑπάρχει καί ὁ ἀντίστοιχος ἀλοτριωμένος ἄνθρωπος.

Ἐμεῖς,σάν "μορφωμένοι",δέν θά κάνουμε τίποτ'ἄλλο,παρά θά πάρουμε μέρος σάν θετικά στοιχεῖα συντήρησης αὐτοῦ τοῦ συστήματος,μέσα στήν λειτουργιά,στό προτσέσο τῆς παραγωγῆς καί τῆς κατανάλωσης, σ'αὐτούς τιύς δυό ἀπάνθρωπους μαστούς πού χαρακτηρίζουν σήμερα τίς κοινωνίες.
Καταντήσαμε νά ζοῦμε γιά νά παράγουμε καί νά καταναλώνουμε Ποῦ ὑπάρχει λοιπόν ἡ διαφορά σέ,ἀνθρώπους καί μηχανές,καί πῶς νά καταφέρουμε νά ἐκμεταλλευτοῦμε τίς δεύτερες;
θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά ἀμφιβάλλω προσωπικά.
Καί ἐρχόμαστε στίς τελευταῖες δύο προτάσεις κ.πρύτανη,δηλ.

Νά κάνουμε συναυλίες καί ἐκθέσεις.

Δέν χρειάζεται νά καταβάλλετε κόπο γι'αὐτό καθόλου.
Βγές τε σ'ἕνα ψηλό σημεῖο τοῦ λεκανοπεδίου καί ἐκεῖ θά δῆτε συναυλίες καί ἐκθέσεις ἀκόμα καί δράματα φοβερά ἀνθρώπινα,πιό συγκινητικά ἀκόμα καί ἀπ'αὐτή τήν "9η τήν Ἡρωική",
Καί ὅλα αὐτά αὐθόρμητα παιγμένα πού λείπει ἀπό μέσα τους τό στοιχεῖο τῆς μιμητικῆς.καί ἀκόμη ὅλα αὐτά ΔΩΡΕΑΝ κ.πρύτανη ὅπως ἡ "παιδεία" μας.
Ὁ κάθε ἄνθρωπος βαστάει στά χέρια του μιά μπακέτα καί διευθύνει· ἀπό διευθυντές ἐπιχειρήσεων,τραπεζῶν,συλλόγων Γηραιῶν κυριῶν καί δεσποινίδων φοιτητικῶν,μέχρι καί ἐκεῖ πού δέ φτάνει τό μάτι,ἀλλά λειτουργεῖ ἡ φαντασία γιά νά καταλάβετε καί ποῦ ἄλλοῦ λειτουργεῖ ἐν ρυθμῶ ἡ μπαγκέτα τοῦ ὁποιουδήποτε διευθυντῆ.
Ἐκτελεστές καί διευθύνοντες.
Πλῆθος ἡ μᾶζα ὅπως συνηθίζεται νά λέγεται(πού ἐκτελεῖ) καί ὁ μαέστρος πού θά διευθύνει ἕνα κομμάτι σέ τί ἦχο θά παιχθεῖ.
Σέ λά μείζωνα μέ συνοδεία ἄγκο μαχητῶν ἀπό,ἀνθρώπους πού κουνιοῦνται σάν ξύλινα ἄψυχα σώματα,μέσα σέ φάμπρικες,σέ πανεπιστήμια,στούς δρόμους πού περπατᾶνε,ἤ σέ ὁποιοδήποτε ἄλλο τόπο πού ὑπάρχει ἀνθρώπινη ζωή;Ὅτι ἦχο θελήσετε θά τό ἔχετε.
Ὅσο γιά τίς ἐκθέσεις κ.πρύτανη τοῦ πανεπιστημίου;
Δέστε πόσα κορμιά ἀπό νιούς καί νιές ὑπάρχουν κάτω ἀπό μπαλκόνια ἤ αὐτοπυρπολημένα σέ πλατεῖες.
Καί αὐτή ἡ ἔκθεση εἶναι τραγικότατη,ἀκόμα καί ἀπό τά πιό συγκλονιστικά ἀρχαῖα δράματα πού εἴμαστε παρόντες ὅταν παίζονται.
Καί αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι τῶν καθ'ὅλα δημοκρατικῶν συστημάτων τοῦ σήμερα.

Ἄν λοιπόν δέν ἀρέσκεσθε στό Ἡρακλείτιο "Οὐκ ἐμοῦ,ἀλλά τοῦ λόγου ἀκούσαντες ὁμολογεῖται" (δέν μιλάω ἐγώ ἀλλά ὁ λόγος),καί πιστεύετε ὅτι "ἡ ἐλευθερία τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας καί διδασκαλία εἶναι ἐξ "ὁρισμοῦ" καί ἐλευθερία τῆς ἀμφιβολίας καί τῆς ἀμφισβήτησης" καί ὅλα αὐτά, πάνω στήν βάση γιά νά ἄρουμε τό ἀδιέξοδο,ἐκμεταλλευτεῖτε ἤν θέσης σας καί δημιουργεῖστε μία νέα κατάσταση γιά τόν ἄνθρωπο,πού νά εἶναι σέ θέση νά ὀπισθοδρομήσει μέ τίποτα.
Σᾶς προσκαλοῦμε λοιπόν ΔΗΜΟΣΙΑ σέ διάλογο,πού τό ἀποτέλεσμά του δέν θά ἀπομείνει μόνο μέσα στά κεφάλια μερικῶν "πεφοτισμένων ἀνδρῶν" ἀλλά θά φροντίσουμε ὅλοι μας νά ὑλοποιήσουμε τά ἀποτελέσματά του, γιά τό καλό τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

ΝΙΚΟΣ ΣΑΧΠΑΣΙΔΗΣ

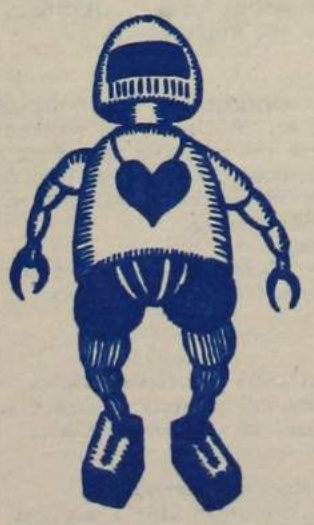

Σχέδιο τοῦ Λάζαρου Ζήκου

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΒΑΛΗ

ΠΕΙΝΑ-ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ-ΕΜΦΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ:ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Τί γίνεται στόν Τρίτο Κόσμο, καί πόσα λίγα γνωρίζουμε ἐδῶ στήν Ἑλλάδα,γιά τίς παραπάνω ἀπό 80 χῶρες πού τόν ἀποτελοῦν; Ἀκόμα καί ὁ Καραμανλῆς στίς προγραμματικές δηλώσεις του στή Βουλή,μίλησε μέ περιφρόνηση γιά τά δυό δισεκατομμύρια ψυχές,πού ἀποτελοῦν τόν ΤΡίτο Κόσμο.
Εἶναι δυνατόν ὁ ἱππότης τοῦ Κιουπκιοϊ νά ἀσχολεῖται μέ τέτοιες ἀσημαντότητες; Ἐμεῖς "ἀνήκουμεν εἰς τήν Δύσιν" εἴμαστε εὐγνώμονες εἰς τήν μεγάλην ὑπερατλαντικήν δημοκρατίαν... καί ἄλλα πολλά.
Κι'ὅμως,γιά ὅποιον σκέπτεται μέ προοπτική,ὁ Τρίτος Κόσμος εἶναι τό ἀνερχόμενο αὔριο,γιατί διαθέτει ΟΛΕΣ τίς πλουτοπαραγωγικές πηγές πού ἀπόμειναν στή γῆ.
Κι'αὐτός ὁ φυσικός πλοῦτος τῶν λαῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου ληστεύεται ἀπ'τίς Ὑπερδυνάμεις καί τίς βιομηχανικές χῶρες-παρακεντέδες τους.
Στόν Τρίτο Κόσμο,μέσα στή γῆ του,ὑπάρχει τό 80% τῶν ἀποθεμάτων πετρελαίου,τό 85% τῶν μεταλλευμάτων καί τό πιό παρθένο ἔδαφος γιά καλλιέργειες Παλιότερα οἱ ἀποικιοκράτες λήστευαν τίς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου,μέ τήν ὠμή βία καί τήν κατοχή τῶν ἐδαφῶν τους.
Σήμερα τήν ληστεύουν μέ τήν πολυεθνική,τούς ἐμφύλιους πόλεμους πού στήνουν στήνουν καί τή συνεχῆ ὑποτίμηση τῶν νομισμάτων τους.
Ὅπως μοῦλεγε,παραστατικά,ἕνας φίλος ἀπ'τήν Κατάγκα,γιά νά ἀγοράσουμε ἀπό τή δυτική βιομηχανία ἕνα τρακτέρ,δίνουμε ἕναν τόννο παρθένου μεταλλεύματος.Σήμερα,μέ τόν τεχνητό δυτικό πληθωρισμό τό ἴδιο τρακτέρ κοστίζει δυό τόννους μεταλλεύματος.Αὐτή τή διαφορά ἐπωφελεῖται ἡ ἀμερικάνικη καί ἡ δυτικογερμανική βιομηχανία, γιαυτό μπορεῖ νά δίνει στούς δικούς της ἐργάτες,ὑψηλότερα μεροκάματα καί ν'ἀποφεύγει τήν κρίση.
Συγκεντρώθηκαν στήν Εὐρώπη, τελευταῖα οἱ ἀρχηγοί τῶν "πλουσίων χωρῶν",γιά νά μελετήσουν τίς μεθόδους γιά τό ξεπέρασμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης,ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες, συνεδρίασε,ὅπως λένε ἡ Λέσχη τῶν Ληστῶν(Η Α,Γερμανία,Ἰαπωνία Ἰαπωνία,Γαλλία,Ἀγγλία,Ἰταλία καί Καναδᾶς),καί δύο ἦταν τά προβλήματα,πού τούς ἀπασχόλησαν
α) τό πάγωμα τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν,πού προέρχονται ἀπό τόν Τρίτο Κόσμο, καί
β) ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ὁλοένα αὐξανόμενης ἀναρχικῆς-τρομοκρατικῆς δραστηριότητας.

Στό πρῶτο θέμα,οἱ ἕξη συνέταιροι πίεσαν τό μεγάλο ἀφεντικό,τίς ΗΠΑ,νά τούς ἐπιτρέψει νά κερδίζουν λιγάκι περισσότερο.
Τό δεύτερο θέμα,μήν μπορώντας νά βροῦν τή λύση ἐκείνη πού θά μείωνε τή δραστηριότητα τῶν ὁμάδων διαμαρτυρίας,ἀποφάσισαν νά"καταργήσουν τήν πάλη τῶν τάξεων",νομοθετικά!
Κι'ὁ Τρίτος Κόσμους,ὁ ἄμεσα ἐνδιαφερόμενος,ἤτανε ἀπών, μακρυνός θεατής.
Κανείς δέν ζήτησε τή γνώμη του.
Οἱ λαοί τοῦ Τρίτου Κόσμου πρέπει νά ληστεύονται,στό ὄνομα τῆς Δυτικῆς εὐημερίας.
Οἱ λαοί τοῦ Τρίτου Κόσμου μποροῦν καί πρέπει νά εἶναι τό πεδίου τῆς μάχης τοῦ αἰσχροῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν Ὑπερδυνάμεων.
Ὁ Τρίτος Κόσμος πρέπει νά ἔχει προβλήματα ἐπισιτισμοῦ, ὑψηλή θνησιμότητα ἀπό ἐπιδημίες καί ἀτροφία.Ὁ Τρίτος Κόσμος πρέπει νά ἀφανίζεται ἀπό ἐμφύλιες διαμάχες καί τοπικούς πολέμους.Τότε,οἱ δυό ὑπερδυνάμεις,ἀνταλλάσουν τίς πρῶτες ὕλες,μέ,τά κάθε μέρα καί πιό βελτιωμένα ὅπλα.
Ὅπλα πού στρέφονται κατά τῶν λαῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου.
Ἔτσι γιά νά διατηρηθεῖ ἡ εὐημερία τοῦ ἀμερινάνου καί δυτικογερμανοῦ ἐργάτη,πρέπει νά πεθαίνουν ἀπό ἀσιτία 50.000 παιδιά τήν ἡμέρα (ἡλικίας μέχρι 6 μηνῶν) στίς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου.(στατιστική FAO).

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΒΑΛΗΣ

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

θυμαμαι...1

Σέ μιά συζήτηση πού εἴχαμε κάποτε μέ τόν κ.Εὐάγγελο Γιαννόπουλο(πρόεδρο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν)σέ σχέση μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ τρομοκρατικοῦ νομοσχέδιου μοῦ εἶχε πεῖ (πρῶτα σέ μένα καί μετά μέσα στό ἀμφιθέατρο τῆς Νομικῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης)ὅτι: "ἐάν προσπαθήσουν νά ἐφαρμόσουν τό ἐν λόγω νομοσχέδιο,θά εἰσορμήσει μέσα στό δικαστήριο ὅλο τό δικηγορικό σῶμα καί θά τό καταλάβη".
Ἡ πρώτη περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ τρομοκρατικοῦ νομοσχέδιου ἄρχισε ἤδη νά κινεῖται ἐνάντια στά ἄτομα πού συμμετεῖχαν στό Ο.Ε.Μ. τοῦ Τσιρώνη(Σκανδάλης κ.λ.π.)βομβιστικές ἐνέργειες κ. ἄ.
Ἐπειδή λοιπόν ἐγώ τά πῆρα στά σοβαρά ὅσα εἶπε ὁ κ. Γιαννόπουλος καί δέν πιστεύω στίς κακές γλῶσσες,ἀποφάσισα μαζί μέ ἄλλους φίλους νά πᾶμε τήν ἡμέρα τῆς δίκης καί νά σταθοῦμε ἀπ' τήν ἀπέναντι μεριά τῆς εἰσόδου (ὅπου θά εἰσορμήσουν μενόμενοι οἱ δικηγόροι),μήπως καί ἀπό τήν πολύ φόρα πού θά πάρουν χτυπήσουν πάνω στά ντουβάρια τῆς δικαστικῆς αἴθουσας· καί μετά ἐμεῖς τί θά κάνουμε;

Νίκος Σαχπασίδης
Φοιτητής
Α.Π.Θ.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ-1 σεπτεμβρης 1977

Ἀνάμεσα στά ἔντυπα πού κυκλοφόρησαν διάφορες ἀντιεξουσιαστικές ὁμάδες καί πρόσωπα,μέσα στό 1977,τό πιό ἐνδιαφέρον ἦταν τό "ΔΕΛΤΙΟ-1" (Σεπτέμβριος 1977) Τό ΔΕΛΤΙΟ-1 ἔχει 20 σελίδες δέν ἀναφέρεται ἐκδότης καί πρόκειται γιά μιά σειρά κειμένων: "κύκλου συζητήσεων,πού δέν ἀποτελεῖ συγκροτημένη ὁμάδα μέ κοινό θεωρητικό πρόγραμμα.Τό μόνο πού τούς συνδέει εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς ὕπαρξης τοῦ Δελτίου" Δέν ἀναφέρεται ἐκδότης,διεύθυνση καί λοιπά στοιχεῖα φορέα ἔκδοσης.
Τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ θά ἀναδημοσιεύσει σταδιακά σχεδόν ὅλα τά κείμανα τοῦ ΔΕΛΤΙΟΥ-1,χωρίς περικοπές καί συντομεύσεις,ἀρχίζοντας ἀπό τό Νο 5-1ο μέρος.Τά κείμενα εἶναι ἀριθμημένα χωρίς τίτλους.

ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΕΞΟΡΙΣΜΟΥ ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΝΑ ΑΣΚΟΥΝ ΕΛΕΓΧΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ—Ὑπάρχουν πολλές ἐνδείξεις στό χῶρο μας ὅτι δέν ἰσχύει κάτι τέτοιο-ἔστω καί γιά μερικούς μόνο.

(τό παραπάνω κείμενο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ παρακάτω κειμένου τοῦ ΔΕΛΤΙΟΥ-1 καί προτάσσεται σάν τίτλος,σάν ἀπάντηση γιά τά γεγονότα,πού δημιούργησαν ὁρισμένα ἄτομα,στά Ἐξάρχεια στά μέσα τῆς ἑβδομάδας 12-17 Ἰούλη 1978)

""Ὅλοι οἱ ἀναρχικοί εἶναι ἐνάντιοι σέ κάθε εἶδους γραφειοκρατία καί ἱεραρχία,τουλάχιστον μέσα στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ ἰδιου τοῦ ἀναρχικοῦ "κινήματος" Ὅσοι ἀπό μᾶς ἔχουν περάσει ἀπό τά μαρξιστικά κόμματα καί τίς διάφορες λενινιστικές ὁμάδες ξέρουν καλά ἀπό πεῖρα μέ ποιό τρόπο μιά ἐξουσιαστική ὀργάνωση πεδικλώνει ἐκείνους πού ἔχουν μειωμένη αὐτοπεποίθηση,ἐνθαρρύνει τήν παθητικότητα καί συντρίβει κάθε αἴσθηση προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας καί αὐτονομίας.Ἀηδιασμένοι ὅλοι μας ἀπό τόν γενικότερο ὀργανωτισμό μέσα στόν ὁποῖο γαλουχηθήκαμε,στίς πλατύτερες μαζώξεις μας ἀποφεύγουμε τήν τυπική ἀπό τά πάνω προκαθορισμένη διαδικασία καί κάνουμε ἐλεύθερες καί ρέουσες συζητήσεις,μέ τό ἀπαραίτητο "χάος" βέβαια,ἀλλά χωρίς τήν αἴσθηση τοῦ ἀπό τά πάνω προσδιορισμένου γιά τό ὁποῖο τόσο πολύ κόπτονται οἱ λεγόμενοι"ἐπαναστάτες".Ἐνῶ ἀπό παράδοση οἱ περισσότερες δραστηριότητες μας διαλέγουμε νά γίνονται στά πλαίσια τῶν "ὁμάδων" ἤ τῶν παρεῶν.
Στίς περισσότερες προσπάθειες συντονισμοῦ,κοινῆς δραστηριότητας ἤ ὁμαδικῆς συγκρότησης πού ἔγιναν τά τελευταῖα χρόνια στόν ἀναρχικό χῶρο,διαπιστώθηκαν ἕνα σωρό δυσκολίες:πολλοί θεωρήθηκαν ὅτι προσπαθοῦσαν νά παίξουν"ἡγετικό"ρόλο.Ἄλλοι ἀποχωροῦσαν ἐπειδή δέν ἀποδέχονταν ἤ θεωροῦσαν πλαστές τίς διαφωνίες πού ξέσπαγαν ἀνάμεσα σ'ὁρισμένους συμμετέχοντες· ἤ μερικοί ἄλλοι ἀποχωροῦσαν γιατί πίστευαν ὅτι "στήν οὐσία δέν γίνεται τίποτα".Ὅλα αὐτά τά προβλήματα ἀναγνωρίστηκαν ἐπί τέλους ὅτι ὑπάρχουν καί πού τήν ἐμπειρία τους ὅλοι τήν πληρώσαμε ἀκριβά σ'ὁρισμένες περιπτώσεις(βλέπε:γελοιοποίηση συντρόφων σέ δίκες,ἤ προσωπική προσβολή ἄλλων συντρόφων σέ ἄλλες δίκες)ἀπαιτοῦν τή διερεύνηση ἑνός θέματος ζωτικοῦ γιά τή μετατροπή τοῦ ἀναρχικοῦ χώρου σέ κίνημα ἀναρχικῶν:τί εἶναι ἡ ἀναρχική ὀργανωτική συγκρότηση καί πῶς λειτουργεῖ ἤ δέν λειτουργεῖ.ποιά εἶναι ἡ ξεκάθαρη θεωρητική ἀνάλυση μιᾶς τέτοιας ὀργανωτικῆς συγκρότησης.
Τόν τελευταῖο καιρό ἔγιναν πολλές σπασμωδικές συσζητήσεις καί προσπάθειες πρός αὐτή τήν κατεύθυνση πού κατά τή γνώμη μου ἀποδείχτηκαν ὅλες ἐκτρωματικές:παντοῦ στήν ἀτμόσφαιρα κυκλοφοροῦσε διαρκῶς τό θέμα τῆς "ὀργάνωσης" ἐνῶ κανείς δέν τολμοῦσε νά τό παραδεχτεῖ. Στήν ἀντιπολεμική συγκέντρωση στό "Γκλόρια"(πού ἀποδείχτηκε πέρα γιά πέρα σπασμωδική μιά καί κανένας ἀπό τούς παρευρισκόμενους "ἀναρχικούς" δέν ἐνδιαφέρθηκε οὐσιαστικά γιά τό θέμα) θεωρήθηκε πώς ἦταν εὐκαιρία νά συζητηθοῦν (ἔστω νά θιγοῦν) πάλι τά θέματα τῆς ὀργανωτικῆς συγκρότησης ἑνός ἀναρχικοῦ κινήματος:προτάθηκαν ἀπό τήν "ἀνάληψη διαρκοῦς προπαγάνδας"μέχρι καί τήν "διοργάνωση ἑνός ἀναρχικοῦ συνεδρίου".
Παλιότερα,μέσα στό χειμῶνα,

ἔγιναν ἐξίσου σπασμωδικές προσπάθειες σύν τό μειονέκτημα τοῦ θεωρητικοῦ κομφούζιου('Επιτροπή ἀνάντια στήν 'Επιστημονική Καταπίεση"μέ προκηρύξεις γιά τό νέο κτίριο τοῦ ΕΑΤ ΕΣΑ,κλπ.,πού θύμιζαν κλασσική ἀντιχουντική προπαγάνδα καί μονον ἀναρχικές δέν ἦταν,καί ἡ περίπτωση τοῦ 'Αναρχοκομμουνιστικοῦ Συνδέσμου μέ τή γελοία προκήρυξη γιά τίς 25 Μαρτίου. Προτάθηκε ἀκόμα καί ἡ δημιουργία 'Αναρχικῆς 'Ομοσπονδίας πού ὅπως εἶναι φυσικό πνίγηκε μέσα στήν πλήρη ἀνυπαρξία δράσης καί σωστά θεωρήθηκε ἀπό ὅλους ἀρχηγικό κόλπο.)
Ὅλα αὐτά,πέρα ἀπό τό τελμάτωμα τοῦ χώρου,μαρτυροῦν κι ἕνα τεράστιο φόβο γιά μιά ἐλευθεριακή μορφή ὀργανωτικῆς Συγκρότησης.ὡστόσο,φαίνεται ὅτι διαρκῶς τίθεται ἀπ'ὅλους τό ἐρώτημα ἄν εἴμαστε ὑπερ ἤ ἐνάντια στήν ὀργάνωση.Ἄν κάποιος μιλήσει γιά μιά στοιχειώδη ὀργανωτική συγκρότηση τῶν δραστηριοτήτων μας αὐτόματα θεωρεῖται ὅτι πάσχει ἀπό ἡγετισμό καί ὅτι ἐπιθυμεῖ νά ἀποκτήσει ἐξουσία,ὁπότε ἡ συζήτηση θεωρεῖται ὕποπτη.Ἀπό τή στιγμή πού αὐτοκαλούμαστε ἀναρχικοί αὐτόματα ὅλοι προσδιοριζόμαστε σάν ἐνάντιοι στήν ὀργάνωση(πρᾶγμα βέβαια πού ἰσχύει ἄν τό μόνο πού ὑπάρχει εἶναι ἡ ἱεραρχική, ἐξουσιαστική ὀργάνωση ἀνθρώπων καί δέν ἀναφερόμαστε στή συλλογική αὐτοδιευθυνόμενη ὀργάνωση τῶν δραστηριοτήτων.)
Ὡστόσο,ὁ ἀναρχισμός εἶναι μιά θεωρία ὀργάνωσης:προτείνει τό εἶδος τῆς ὀργάνωσης πού ὑφίσταται χωρίς γραφειοκρατικές,ἡγετικές,ὁπαδικές καί ἱεραρχικές τάσεις κι ἐξασφαλίζει τήν αὐτονομία τοῦ ἀτόμου.Ὁ ἀναρχισμός καταργεῖ τήν ὀργάνωση τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι γρανάζια μηχανισμῶν καί ἀσχολεῖται μέ τήν ὀργάνωση,στό ἐπίπεδο τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας ἐνεργειῶν.
Ὁποιαδήποτε στιγμή μιά ὁμάδα ἀνθρώπων συγκεντρώνεται γιά νά ἐνεργήσει σ'ἕναν τομέα,οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ὀργανώνονται μεταξύ τους μέ στόχο αὐτή τή συγκεκριμένη δραστηριότητα. Καί ἀπό τή στιγμή πού οἱ τέτοιες ὁμάδες ἀνθρώπων συνεργάζονται μεταξύ τους φτιάχνουν ἔτσι μιά δομή πού δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά καταστρατηγεῖ τήν αὐτονομία καί τήν ἀνθρωπιά τους.
α)Ὁ ὅρος "ὁμάδα ἀναρχικῶν" συνήθως δέν σημαίνει τίποτε ἄλλο ἀπό ἕνα σύνολο ἀνθρώπων πού συνεργάζονται γιά κάποιο σκοπό μέ σχέσεις πού ὑποτίθεται ὅτι βασίζονται στήν ἰσότητα—πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι κανένα μέλος τῆς ὁμάδας δέν ἔχει ἐξουσία πάνω στά ἄλλα.
Τό ὅτι οἱ σχέσεις ὑποτίθεται ὅτι βασίζονται στήν ἰσότητα συμπεραίνεται ἀπό τήν ὑπόθεση ὅτι
α1)δέν ὑπάρχει καμμιά τυποποιημένη ἱεραρχία-ἀλλά οἱ ἐξουσιαστικές σχέσεις δέν πρέπει σώνει καί καλά νά δημιουργοῦν μιά τυποποιημένη ἱεραρχία,μποροῦν νά ὑπάρξουν καί διαφορετικά.Πολλοί πού βρίσκονται στόν ἀναρχικό χῶρο περισσότερο καιρό ἐνδέχεται νά ἔχουν πληροφορίες,ἐπαφές,καί ὑλικά μέσα

α2)ΟΙΛΟΙ ΟΣΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΧΩΡΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΕΞΟΡΙΣΜΟΥ ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΝΑ ΑΣΚΟΥΝ ΕΛΕΓΧΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ-Ὑπάρχουν πολλές ἐνδείξεις στό χῶρο μας ὅτι δέν ἰσχύει κάτι τέτοιο-ἔστω καί γιά μερικούς μόνο.

Νά νομίζουμε ὅτι γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πρότυπα κυρίαρχίας καί ὑποταγῆς ἀρκεῖ ἁπλῶς πού ἄν δέν διατίθενται σέ ὅλους μποροῦν νά ἐξασφαλίσουν ἕνα εἶδος "ὑπεροχῆς τῶν παλιῶν σέ σχέση μέ τούς καινούργιους"...Στή συγκέντρωση στοῦ Στρέφη ἕνας σύντροφος ἐπαναλάμβανε συνέχεια τή φράση "ἐμεῖς οἱ παλιοί.. ἐσεῖς οἱ νέοι"...

νά ἀποχωρήσουμε ἀπ'ὅσο περισσότερες γίνεται ἱεραρχικές δομές σημαίνει ὅτι ὑποτιμοῦμε τό βαθμό στόν ὁποῖο τό ἐξουσιαστικό-καπιταλιστικό σύστημα ἀναπαράγει τόν ἑαυτό του μέσα ἀπό τήν χαρακτηρολογική δομή τῶν ἀτόμων.
Τό ν'ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τίς ἱεραρχικές δομές δέν σημαίνει πάντα ὅτι ἀπαλασόμαστε ἀναπόφευκτα ἀπό τίς ἐξουσιαστικές σχέσεις(παρόλο πού κάτι τέτοιο μπορεῖ νά ἀποτελέσει τό πρῶτο μεγάλο βῆμα).Μοῦ φαίνεται πώς σήμερα μποροῦμε νά διαπιστώσουμε δύο τάσεις στόν ἀναρχικό χῶρο:
α)Ὑπάρχει κάποια ἀνεπίσημη ἐλίτ.Μποροῦμε νά διαπιστώσουμε συστυχῶς τήν ὕπαρξη μερικῶν(καί σ'αὐτή τήν κριτική δέν θέλουμε νά ἐξαιρέσουμε κ α ν έ ν α) πού ἔχουν "ἐπιρροή" καί "καθοδηγοῦν" σ'ὁρισμένες περιπτώσεις λόγω τοῦ ὅτι βρίσκονται μεγάλο χρονικό διάστημα σ'αὐτό τό χῶρο,ἔχουν ἀναλάβει κατά καιρούς πολλές πρωτοβουλίες(σέ πολλές περιπτώσεις διαφαίνονται καί ἐνδείξεις ἡγετικῆς νοοτροπίας) καί ἔχουν -ὅπως ἰσχυρίζονται μερικοί ἄλλοι- κάποια"πεῖρα" -πράγμα πού ἄν τό καλοσκεφτεῖ κανείς εἶναι γελοῖο.
Τό ὅτι ὁρισμένοι ἀπό τούς ἀναρχικούς συντρόφους ἔχουν μεγαλύτερη "ἐπιρροή" ἀπό τούς ἄλλους εἶναι κάτι πού ἔχει ἀναγνωριστεῖ σήμερα καί πού ἡ κριτική του,εὐτυχῶς ἔχει ἀρχίσει νά γίνεται στό χῶρο μας.Δυστυχῶς ὅμως ἀντί νά ἐξεταστεῖ σέ βάθος ἡ διαδικασία μέ τήν ὁποία διαμορφώνεται αὐτή ἡ οἰκτρή κατάσταση καί νά βρεθεῖ τρόπος νά ξεπεραστεῖ,ἡ κριτική ἀσκεῖται σέ προσωπικό ἐπίπεδο (κατηγοροῦμε ὁρισμένους ὅτι εἶναι "ἡγέτες" καί ταυτόχρονα ἔχουμε διάθεση ὁπαδισμοῦ). Ἴσως ἕνας ἀπό τούς βασικώτερους λόγους γιά τήν ὕπαρξη μιᾶς τέτοιας ἀνεπίσημης ἐλίτ (ἀρκετά βαρύς ὅρος,ὁμολογῶ) εἶναι ἡ ἀνυπαρξία ἀκόμα καί στοιχειώδους ὀργανωτικῆς συγκρότησης τοῦ ἀναρχικοῦ "κινήματος":δηλαδή,ἀνάπτυξη πρωτοβουλιῶν ἀπό ὁλοένα καί περισσότερους μέσα σ'ἕνα συντονιστικό πλαίσιο πού καθορίζεται σάν ἐλευθεριακό.Ἐπιπλέον, πολλοί"ἀναρχικοί"ἔχουν καθαρά ἀμφιθυμική στάση ἀπέναντι στούς"ἀναρχικούς συντρόφους πού ἔχουν ἐπιρροή".Ἀπό τή μιά μεριά"ὑπακούουν",ἀπό τήν ἄλλη μεριά"θέλουν νά τούς καθαιρέσουν".(Βλέπε τή γενική δυσαρέσκεια γιά τό ρόλο ἀντιπροσώπευσης τοῦ χώρου πού ἔπαιξε ὁ σύντρος Κ.στή δίκη του καί τό γεγονός ὅτι δέν τοῦ ἔγινε καμμιά κριτική.)Δέν μᾶς ἐκπλήσσει,ἄν σκεφτοῦμε μάλιστα τήν ὑποβοπού ἔχουμε ὑποστεῖ ἀπό τήν ἐξουσιαστική κοινωνία,τό ὅτι πολλοί τήν ἀνάγκη ἡγετῶν, ἐκεῖνο πού μᾶς ἐκπλήσσει εἶναι τό γεγονός ὅτι δέν γίνεται καμμιά συζήτηση,κριτική ἤ προσπάθεια γιά νά ξεπεραστεῖ τό φαινόμενο(αὐτό εἶναι καί τό παράπονο πού ἐξέφρασε ὁ δικαζόμενος ὁλλανδός σύντροφος μέ ἀφοαρμή τήν προηγούμενη περίπτωση).
β)Ἡ ἄλλη τάση πού μποροῦμε νά διαπιστώσουμε χαρακτηρίζεται σάν πολιτική τοῦ μικρότερου κοινοῦ παρανομαστή(ἴσως βέβαια νάναι καί ἡ μόνη διέξοδος,αὐτή τή στιγμή,γιά τήν ὕπαρξη κάποιας στοιχειώδρασης).
"Οταν δέν γίνεται κάποια θεωρητική σύγκρουση καί ὅλοι παριστάνουν ὅτι συμφωνοῦν, φαίνεται βέβαια πώς ὅλοι εἶναι ἴσοι.Ὑπάρχει κι ἕνα εἶδος διαλόγου σ'αὐτό τό χῶρο πού βασίζεται σ'αὐτή τήν πολιτική...ἀκοῦς τί λέει κάποιος σύντροφος...παίρνεις αὐτά μέ τά ὁποῖα συμφωνεῖς, ἀγνοεῖς αὐτά μέ τά ὁποῖα διαφωνεῖς,κι'ὕστερα συνεχίζεις.. (πρᾶγμα πού ἔχει συμβεῖ μέ τό σύντροφο Κ.πολλές φορές, καθώς καί μέ τήν ἐνέργεια τοῦ συντρόφου Β.στήν περίπτωση Πόλε).Ἡ κατάσταση αὐτή εἶναι βέβαιο ὅτι βολεύει τούς περισσότερούς μας ἀπό συναισθηματική ἄποψη,μιά καί τρομάζουμε μέ τήν ἰδέα τῶν θεωρητικῶν συγκρούσεων,ἰδιαίτερα ἄν στή συζήτηση σύμμετέχουν σύντροφοι τῶν ὁποίων ζητᾶμε τήν ἐπιδοκιμασία.
Σ'αὐτήν τήν κατάσταση ὁποισδήποτε ἐπιμένει στίς ἀπόψεις του θεωρεῖται αὐτόματα "ἐξουσιαστής" καί "ἀρχηγός",πολλές φορές ἀκόμα καί"ἐπιθετικός".Ὅποιος,ἀλλοίμονο,ἀναλάβει κάποια πρωτοβουλία, θεωρεῖται ὕποπτος γιά "ἀρχηγός".
Ὅλα αὐτά κάλλιστα μπορεῖ νά ἀποτελοῦν μιά μορφή κοινωνικοῦ ἐλέγχου καί ἀφομίωσης πάνω μας...πού ἐνθαρρύνει τό συμβιβασμό ἀντί τήν προσωπική αὐτονομία—μιά μορφή πού εἶναι δραστική ἐπειδή ὅλοι μας ἔχουμε κάποια κατάλοιπα ἑνοχῆς στήν προσπάθειά μας νά ἐξεγερθοῦμε.
Ὑπάρχει κάτι πού πάει στραβά,ἀφοῦ στήν προσπάθεια νά ἀποφευχθεῖ ἡ καταπίεση,ἀναστέλλονται οἱ πρωτοβουλίες τοῦ καθενός μας.Ὡστόσο,ἐνῶ προσπαθῶ νά διατυπώσω ἐδῶ ὅλες αὐτές τίς διαπιστώσεις, σκέφτομαι ὅτι τά λόγια μου ἴσως εἶναι αὐστηρότερα ἀπό τήν πραγματική κατάσταση.
Ὅσο ἐξετάζουμε στή συνέχεια αὐτά τά προβλήματα θά ἀναγκαστοῦμε νά πάρουμε συνειδητότερες ἀποφάσεις γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θέλουμε νά ὀργανώσουμε τίς δραστηριότητές μας.Γι'αὐτό σύμφωνα μέ τούς συντρόφους μέ τούς ὁποίους ἀρχίσαμε τόν κύκλο συζητήσεων γιά τήν ἔκδοση τοῦ δελτίου:μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά βροῦμε τίς πραγματικά ἐλεύθεριακές μορφές ὀργάνωσης μιᾶς ἀναρχικῆς πρακτικῆς κριτικῆς μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά ξεπεράσουμε τό βάλτωμα καί θά δημιουργήσουμε ἕνα κίνημα ἀναρχικῶν στήν Ἑλλάδα.

N.M.

(τό ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ τῆς συζήτησης θά δημοσιευτεῖ σέ ἑπόμενο τεῦχος μέ ἄλλη εὐκαιρία.)

Ὁ πρώην συνεργάτης μας Νικόλας Χριστόπουλος,πού σπούδαζε στό Καμερῖνο τῆς Ἰταλίας καί θά μᾶς ἀντιπροσώπευε,στέλνοντάς μας ὕλη καί εἰδήσεις ἀπό τήν Ἰταλία, ἔχει ἀπό μῆνες ἀποχωρήσει ἀπό τούς ἐλεύθερους συνεργάτες τοῦ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ πού ἐξ ἄλλου δέν ἀποτελοῦσε ποτέ μέλος τῆς ἐκδοτικῆς ὁμάδας, πού ὅπως ἔχουμε γράψει καί παλιότερα ἐκδοτική ὁμάδα ΔΕΝ σημαίνει καί πολιτική ὁμάδα.Ἡ διευκρίνηση γιά τόν Νικόλα Χριστόπουλο γίνεται μετά ἀπό ὑπόδειξή του,λέγοντας ὅτι τό περιοδικό δέν τόν ἀντιπροσωπεύει ἰδεολογικά.

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ
ἀδεσμευτο περιοδικο πολιτικης δρασης και κουλτουρας

υπευθυνος υλης με το νομο:
λεωνιδας χρηστακης
βελισσαριου 4
αθηνα τ.τ. 705

εκτυπωση:
graphο print ltd
ιασος νοητακης
χαρ. τρικουπη 107
αθηνα τηλ. 3628029

ΤΗΛΕΦ. 64 68 204
συνεργαστηκαν:
Δ.ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Π.ΒΑΒΑΛΗΣ, ΜΙΤΣΗ ΒΟΡΙΣΗ
Λ.ΖΗΚΟΣ, Β.ΚΟΤΡΩΝΗΣ
ΛΟΥΚΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΗ, Ν.ΣΑΧΠΑΣΙΔΗΣ
Μ.ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ
Μ.ΧΑΛΙΚΙΑ, Λ.ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Ὁ γιατρός Τσιρώνης

Ἀναδημοσίευση ἀπό τό περιοδικό ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Νο 207. Ἡ ὑπόθεση "Ἐπιχείρηση γιά τήν σύλληψη (ἐξόντωση;) τοῦ Βασίλη Τσιρώνη" ἔχει ἀναστατώσει ἀκόμα καί τούς κυβερνητικούς παράγοντες, καθώς καί ἀρκετούς ἀπό τά στελέχη τῆς Νέας Δημοκρατίας. Αὐτό τουλάχιστο φαίνεται ἀπό τό παρακάτω κείμενο:

Ὅλα ὅσα ἔγιναν πιστοποιοῦν ὅτι δέν ὑπάρχει κράτος Θεοῦ καί κοινωνία ἀνθρώπων

«Ρίξε τ' ὅπλο καί σωριάσου πρηνής
ὅταν ἀκούσεις ἀνθρώπους...».
Κ. Καρυωτάκης

Ἦταν Ἀρχηγός στό Κράτος τοῦ Ο.Ε.Μ. εἶχε ὑπουργούς τούς γιούς του καί κάθε μέρα – κάποτε καί νύχτα – ἔβγαινε στό μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ του καί βομβάρδιζε μέ τίς ἀνακοινώσεις ἤ τ' ἀνακοινωθέντα του μιά γειτονιά στό Νέο Φάληρο. Κανείς, φυσικά, δέν ἀναγνώριζε τούς τίτλους του. Γιά τούς πιτσιρίκους τῆς γειτονιᾶς καί γιά τήν Ἀθήνα καί γιά τήν Ἑλλάδα ὅλη, ἦταν ὁ γιατρός Τσιρώνης. Ἀλλά τρεῖς ἀθηναϊκές ἐφημερίδες τόν εἶδαν ὡς «Κράτος ἐν κράτει» καί ζήτησαν τήν ἐξαφάνισή του. Ὅπερ καί ἐγένετο.

Κάποιος, βέβαια, ἔδωσε τή διαταγή νά συλληφθεῖ «ζωντανός ἤ νεκρός» ὁ Τσιρώνης. Κι' οἱ ἀστυνομικοί – ὅπως κι' ἄλλες φορές τό εἴδαμε – ἀποδείχθηκαν ἱκανοί μόνο γιά τό δεύτερο. Δέν βρέθηκαν δυό ἄντρες νά σπάσουν δυό πόρτες σέ δυό λεπτά καί νά βροῦν τόν ἔνοχο στόν ὕπνο. Οἱ ἀστυνομικοί μας κινοῦνται μέ τόν νόμο τοῦ «γουέστ» – ποιός θά τραβήξει πρῶτος τό πιστόλι – κι' ὄχι μέ τήν συνείδηση ἑνός καθήκοντος πού ἐπιβάλλει τόν κίνδυνο καί τήν θυσία. Καί ἡ ἐπιχείρηση, ἄλλωστε, σχεδιάστηκε «στρατιωτικά», χαράματα, σέ ὥρα ἐξόδου, γιά νά κερδηθεῖ στόν αἰφνιδιασμό, ἡ «νεκρή ζώνη» καί νά βρεθοῦν τά ΜΑΤ σ' ἐπαφή μέ τόν στόχο. Φυσικά, ὁ Τσιρώνης θά πυροβολήσει. Καί πιό φυσικά, θ' ἀντιπυροβολήσουμε. Ἀλλά θά εἶναι ἀναίμακτη (γιά μᾶς!) ἡ ἐπιχείρηση... Ὡστόσο, τό ζήτημα δέν εἶναι ἄν ἔχουμε ἔμπειρους ἀστυνομικούς, ἔτσι ἤ διαφορετικά ἐκπαιδευμένους, γιά ἐπιχειρήσεις μεταμεσονύκτιες πού σ' ἄλλες χῶρες γίνονται ἐν πλήρει μεσημβρία. Οὔτε ἔχει σημασία ἄν αὐτοκτόνησε, ἐκτελέστηκε ἤ δέχτηκε μιά σφαῖρα ἀδέσποτη ὁ Τσιρώνης. Στόν πρωϊνό πανικό τῶν πυροβολισμῶν, ὁ θάνατος ἔρχεται σάν τυχαῖο περιστατικό, χωρίς πρόθεση καί σκόπευση... Τό ζήτημα εἶναι πῶς ἔρχεται ἕνας θάνατος τόσο εὔκολα, ἀνάμεσα σέ τόσους ἀνθρώπους.

Αὐτό πού ἔκοψε ὅλων τήν ἀνάσα, ὅταν ἀκούστηκε ὁ θάνατος, τό μεσημέρι τῆς Τρίτης.

Ὁ φυγάς, ἀνθρωπιστής κάποτε γιατρός τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ σέ στρατόπεδο ἐξορίστων στόν Ἄη-Στράτη, ἀεροπειρατής στήν χουντική ἐπταετία, φυγάς στήν Ἀλβανία καί αὐτοεξόριστος στή Σουηδία, γι' ἄλλους μαχητής καί γι' ἄλλους τυχοδιώκτης, καταγγέλλοντας πάντα τούς πάντες καί πάντα κατηγορούμενος γιά τά πάντα, ὁ Τσιρώνης βρῆκε τελικά τήν ἰσορροπία του στό κράτος τοῦ ΟΕΜ, κηρύσσοντας τήν δική του ἐπανάσταση, μοιραζόντας μανιφέστα σέ πρεσβεῖες καί ἐφημερίδες ἀλλά καί στέλνοντας τούς ὑπουργούς-γιούς του νά γράψουν ὑβριστικά ἤ ἐμπρηστικά συνθήματα στούς τοίχους. Ὅσοι τόν διάβαζαν, διέκριναν στά ἀσυνάρτητα κείμενά του κάποια λάμψη ἀπό ἕνα παλιό ὀξύ πνεῦμα κι' ἕνα χιοῦμορ ἐξαιρετικῆς ποιότητας. Κι' ὅσοι τόν ἔβλεπαν ἀναγνώριζαν ἕναν γλυκύ, γελαστό, ἀκακο ἄνθρωπο, χωρίς τίποτε νά προδίδει τό διανοητικό του τρέκλισμα. Ὕστερα ἀκολούθησαν οἱ καταδίκες. Κι' ὁ Τσιρώνης ὀχυρώθηκε στό κράτος του κι' ἔσβησε μαζί του.

Τό Κράτος. – Ὑπάρχει, λοιπόν Κράτος;

Ἀποροῦμε μέ τούς δικαστές. Δέν εἶδαν, δέν ἄκουσαν, δέν ἔμαθαν, δέν κατάλαβαν ποιός εἶναι ὁ Τσιρώνης; Ποιόν, λοιπόν, μέ ποιά συνείδηση καί ποιόν καταλογισμό καταδίκαζαν;

Ἀποροῦμε μέ τούς μάρτυρες κατηγορίας, πού ἐνέπνευσαν μέ τίς καταθέσεις τους τίς καταδίκες. Δέν γνώριζαν καί δέν εἶπαν ποιός εἶναι ὁ κατηγορούμενος πού γράφει κι' ἀπειλεῖ (στούς τοίχους!) καί ταμπουρώνεται μ' ἕνα περίστροφο στό κράτος του;

Ἀποροῦμε μέ τόν Εἰσαγγελέα, πού ἐνῶ ὤφειλε νά γνωρίζει καί νά εἰσηγηθεῖ τήν χάρη στούς προϊσταμένους του, εἰσηγήθηκε τήν εἰσβολή σ' ἕνα σπίτι πού μπαινόβγαιναν ἀνενόχλητα τά παιδάκια.

Ἀποροῦμε καί γιά τίς ἐφημερίδες, πού ἐνῶ γνώριζαν τόν ἄνθρωπο καί τήν μοίρα του, ζήτησαν ἀπό τήν Κυβέρνηση νά ἐξηγήσει... ἄν ὑπάρχει Κράτος!

Οἱ ἄνθρωποι: Σ' ὁποιο σημεῖο τῆς γῆς, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἐμφανίζεται ὁπλοφόρος στόν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ του καί δηλώνει ὅτι θά ἐκτελέσει τήν οἰκογένειά του, ἄν πλησιάσει ἀστυνομικός, κινητοποιεῖται τό σύμπαν! Ἐπιστρατεύονται φίλοι, συγγενεῖς, ὀργανώσεις, κληρικοί, γιά νά τόν ἐπισκεφθοῦν, νά διαπραγματευθοῦν καί νά φτάσουν σ' ἕνα κάποιο ἀποτέλεσμα, ἀκόμα κι' ἄν ὁ ὁπλοφόρος εἶναι ὁ ἀρχηγός τῶν ἐρυθρῶν ἤ τῶν μαύρων ταξιαρχιῶν. Ἀλλά ἐδῶ, στήν Ἀθήνα, ἐνῶ ὅλοι ἔβλεπαν πώς θά 'πεφτε τ' ἀστροπελέκι στό σπιτάκι ἑνός δυστυχισμένου γιατροῦ, δέν βρέθηκε ἕνας Χριστιανός, ἕνας καλεσμένος ἤ ἀπρόσκλητος Σαμαρείτης νά σκεφτεῖ καί νά κάνει κάτι γιά τόν συνάνθρωπό πού κινδύνευε. Κι' ὁ Τσιρώνης βρέθηκε λεία στό ἔσχατο μέτρο τῆς ἀστυνομικῆς ἐξόδου. Εἶχε δικαίωμα γιά μιά θέση στήν κλινική. Ἀλλά δολοφονήθηκε ἀπό τούς συνανθρώπους του, ἀπό τόν κόσμο στόν ὁποῖο ζοῦσε. Σωστά τό εἶχε μαντέψει, ὅταν ὀχύρωνε τό κράτος του...

Ὁ φόνος

Ὅλα ὅσα ἔγιναν πιστοποιοῦν, δυστυχῶς, πώς δέν ὑπάρχει Κράτος, κράτος Θεοῦ καί κοινωνία ἀνθρώπων. Πέντε μέρες πρίν ἀπό τόν φόνο, ἕνα κοριτσόπουλο δαρμένο ἀπό τή μητέρα του, ζήτησε ἄσυλο στό διαμέρισμα-κράτος τοῦ Τσιρώνη. Λίγες ὧρες ἀργότερα, παραδόθηκε ἀπό τόν ἴδιο τόν Τσιρώνη σ' ἕναν Πακιστανό γιατρό. Ἀλλά στό μεταξύ, ἡ μαρίδα τῶν πιτσιρίκων οὐρλιαζε στό πεζοδρόμιο κι' ὁ Τσιρώνης πυροβόλησε στόν ἀέρα γιά νά τούς διαλύσει.

Τό θέμα πῆρε ὀκτάστηλες διαστάσεις τήν ἐπομένη, στή γνωστή ἀπογευματινή ἐφημερίδα πού τέρπει τούς ἀναγνῶστες της μέ τά «βαθιά λαρύγγια» τῆς διεθνοῦς πορνογραφίας (ἡ ἴδια ἐφημερίδα εἶχε στείλει παληότερα μιά συντάκτιδά της... δημηρο στό κράτος-διαμέρισμα!) κι' ἐμφανίστηκε σάν «ἀπαγωγή ἀνηλίκου». Ἀλλά ἀκολούθησαν τρεῖς ἀκόμη ἐφημερίδες, πού ἔδωσαν πολιτική χροιά στό θέμα καί ζήτησαν ἐξηγήσεις ἀπό τήν Κυβέρνηση. Καί ἡ γνωστή συνέχεια: Ὁ ὑπουργός Δημοσίας Τάξεως μετέθεσε τίς εὐθύνες στό Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, ὁ Εἰσαγγελέας τόν διέψευσε ἀποστομωτικά (προφανῶς κάποιοι νοήμονες ἀστυνομικοί εἶπαν «ἀφῆστε τόν τρελλό νά ζήσει!», χωρίς νά ἐνημερώσουν τόν Ὑπουργό τους) καί ὁ κ. Μπάλκος, διαισθανθείς καί κάποια πολιτική πεπονόφλουδα, ἀποφάσισε νά δράσει σέ ἰσραηλινό «στύλ» καί ν' ἀποδείξει ὅτι τό Κράτος ζεῖ καί βασιλεύει! Ἔτσι, χωρίς νά τό θέλει, μᾶς ἔδωσε στήν «ἀπάντησή» του τό «ἄξιον μάθημα»

■ Ἐπικίνδυνος πάντα ὁ Τσιρώνης, πρῶτα γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί ἀβοήθητος ἀπ' ὅλον τόν κόσμο, πῆρε μαζί του στόν τάφο τήν «δικαιοσύνη» τοῦ κ. Σταμάτη, τήν «τάξη» τοῦ κ. Μπάλκου, τήν δημοσιογραφική «ἐντιμότητα» κάποιων ἐφημερίδων καί τήν «ἀνθρωπιά» ὅλων μας. Ἄν ἡ καμπάνα πού σήμανε στό θάνατό του θυμίσει σέ πολλούς τόν καννιβαλισμό μιᾶς κοινωνίας πού ἀποθεώνει τόν ἐγωισμό, θά εἶναι ἡ προσφορά ἑνός φτωχοῦ γιατροῦ πού τίποτε δέν μπόρεσε νά προσφέρει στόν ἑαυτό του.

Ν.Μ.